XXXIII. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM
1977. JÚLIUS 28.
Ára: 1,80 Ft

Ludas Matyi

Hegedűs István rajza

NYÁRÉJSZAKA – Ezzel a szúnyoggal jársz?

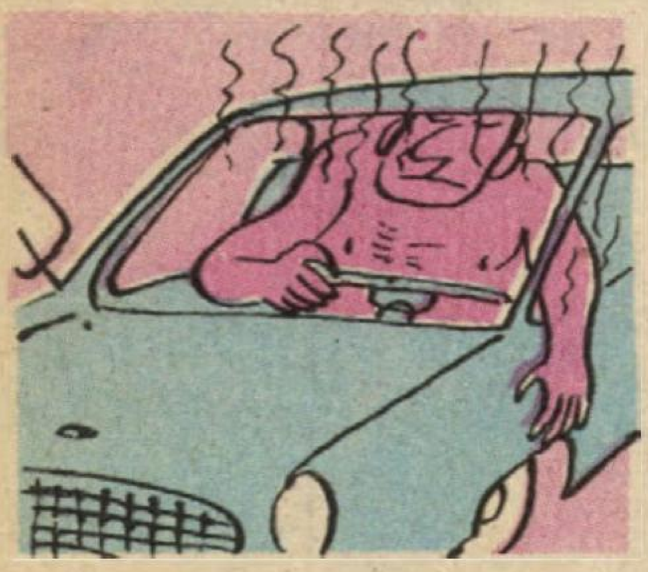
KEDVES LUDAS!

FŐTT CSÜLÖK

Kánikulai napokban mind gyakrabban látni félmeztelen férfiakat elegáns csúcsforgalmi gépkocsik volánja fölé görnyedve.

Izzadó felsőtestek a város forgatagában.

Akad köztük dagadt felsőtest, girhes felsőtest, tar

felsőtest, szőrös felsőtest. Ahány felsőtest, annyiféle, csak egy valamiben hasonlítanak.

Egyik gusztustalanabb, mint a másik.

Füstölt, főtt csülökre emlékeztetnek, de amilyen helyén való, sőt, vidító látvány a füstölt, főtt csülök ecetes tormával és kemény tojással, éppoly émelyítő és gyomron lükkentő biztonsági övvel és sebességváltóval.

Számtalan olyan helyet és alkalmat sorolhatnánk, ahol a meztelen felsőtest elfogadható, sőt dicsérhető, legyen az bár csupán egy férfié.

Például:

A strandon.

A Costa Bravan.

A nagykohó mellett.

A bokszringben.

De nem a volánnál. A volánnál undorító, sőt egészségtelen.

Ráordítunk egy ilyen gőzölgő izompacsirtára:

— Minek vetkőztél le, te ütődött?

Visszakiált:

— Meleg van, te marha!

Vagy úgy.

Gondolom, az ENSZ-ben is meleg van. Kurt Waldheim mégse ül le úszógatyában a közel-keleti kérdés vitájához. Gondolom a karmesteri pulpituson is meleg van. Kenicsiro Kobajasi mégsem fitogtatja a pucér mejjehúsát, amikor a Filharmonikusokat vezényli.

Érdekes, nőket még sosem láttunk hasonló helyzetben.

Pedig hát akkor már, ugye, százszor inkább...

(P.)

HULLIK A VAKOLAT A BETEGRE

A minap elkísértem feleségemet a II. kerületi Kapás utcai rendelőintézet reumaosztályára, ahol a következőket tapasztaltam:

A parányi váróhelyiségben sokan állni kényszerülnek. Az ugyancsak kicsi rendelő mennyezetéről hullik a vakolat. Ha a mentők beteget hoznak, hely hiányában a székekre fektetik. E mostoha körülmények között a nővérek mindent elkövetnek a betegek lelkiismeretes ellátása érdekében. A főorvosnő — akit egyébként nagyon szeretnek a betegek — sajnálkozva közölte, hogy nem ők tehetnek a rendellenességekről, amelyeket többszöri kérésükre sem orvosoltak.

Ideje volna intézkedni, hogy ez a mostoha állapot megszűnjék.

Simek Ferenc
II., Keleti Károly u. 6. VI. 6.

PARDON...

Lapjuk 28. számában „Igazolás a jelen nem levőktől" címmel beküldött kéziratom alapján rövidített, átdolgozott, téves szövegű cikket közöltek a „Kedves Ludas" rovatban.

A cikkben helytelenül kiemelt vállalatok neve (MALÉV, MÁV, MAHART) az általam beküldött kézirathoz mellékelt „Vízművek-nyomtatványon" nem szerepel. E vállalatok kiemelése a cikkben a szerkesztőség tévedése volt. Ezt kivéve a megjelent szöveggel egyetértek. Kérem, hogy a fenti vállalatok helyett, azok cikkbeli szerepével azonos értelemben az alábbiakat jelöljék meg:

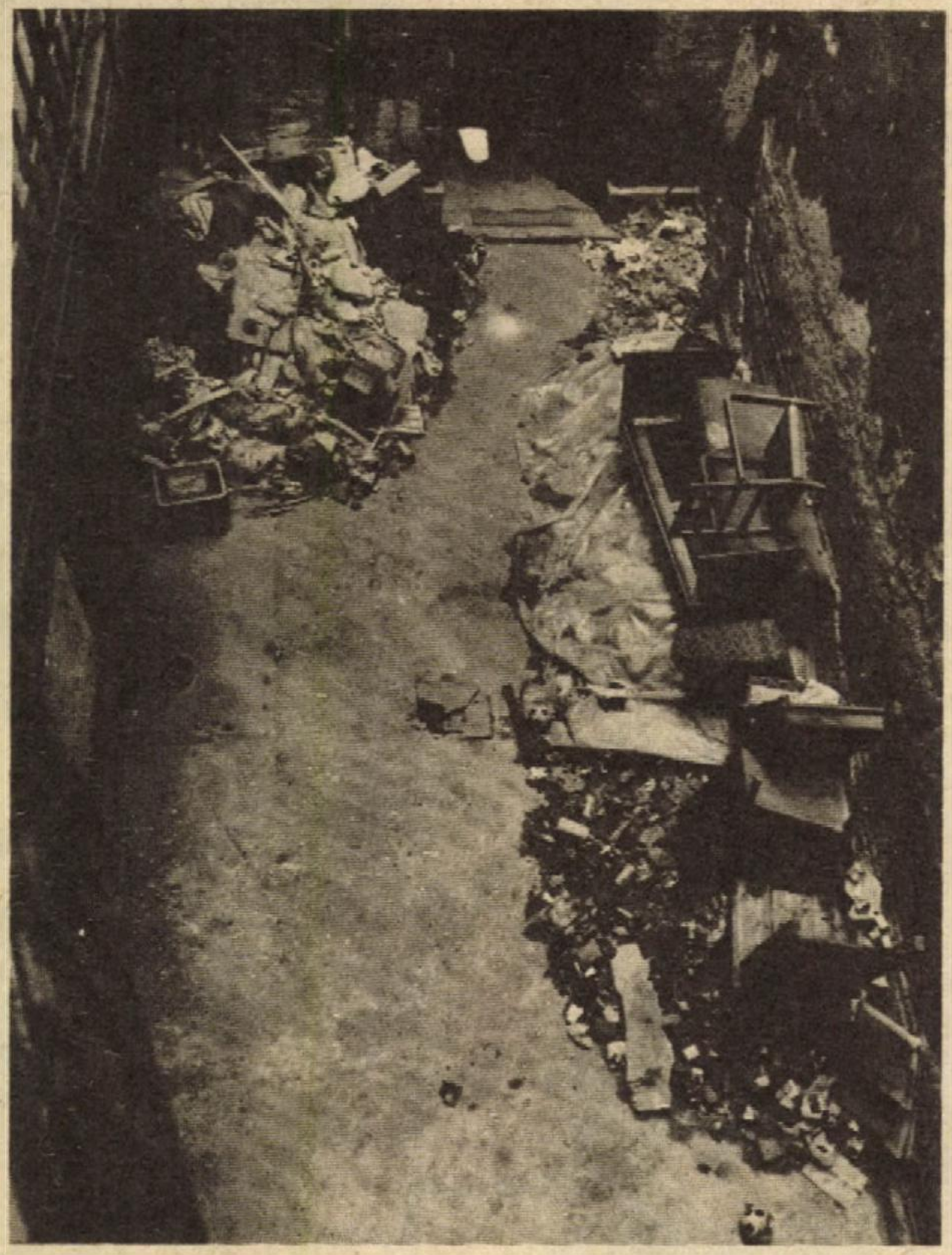
Fővárosi Távfűtő Művek,

Fővárosi Csatornázási Művek,

Fővárosi Villamosvasút (helyesen BKV).

Dr. Varjas Pál
1172 Budapest,
Abaliget u. 20.

AKI NEM HISZI, JÁRJON UTÁNA!

Budapesten a Wesselényi utca 35. sz. ház II. udvara látható a képen.

A szeméthegy egy cseppet sem idegesíti a VII. kerületi Ingatlankezelő Vállalatot. Annál jobban a ház lakóit. Vajon a közelgő lomtalanítási akciótól várja az IKV, hogy a sok téglatörmelék, sitt, épületanyag eltűnik? Tudomásunk szerint a Köztisztasági Hivatal erőgépei nem alkalmasak a sitt elhordására. Nem is feladatuk!

A törmeléket az IKV-nak kell elszállítania. Ezt ők is tudják, mi is tudjuk, mégsem történik semmi.

(Falus István felvétele)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Hivatkozással a „Csiga-Javszer" című cikkre, szíves tudomásukra hozzuk, hogy a törött ajtózárak soronkívüli javítására a szükséges intézkedéseket megtettük. A jövőben Budapest területén a kinyithatatlan ajtókhoz néhány órán belül, még a bejelentés napján ki fog szállni gyorsjavító szolgálatunk szerelője.

Fővárosi
Javító Szerelő Váll.
Kabdebó Ferenc, igazgató

•

Jakabfy Sándorné, nagykanizsai lakos panaszára az alábbiakat válaszolom: a panaszos telefonértesítése után felszólítottuk a Vízmű vállalatot, hogy a balesetveszélyes szennyvízcsatorna körbeaszfaltozását rendeljék meg, ugyanakkor utasítottuk a Költségvetési Üzemet a munka elvégzésére. Az aszfaltozást akkor ténylegesen nem tudták elvégezni, de nem kapacitás hiánya, hanem géphiba miatt. A balesetveszély megszüntetésére azonnal elrendeltem a kibontott aknafedőlap körbekerítését. Ezt azonban ismeretlen személyek eltávolították. Június 7-én az aszfaltozási munka elkészült, így már a közlemény megjelenése előtt megszűnt a balesetveszély a nagykanizsai Dózsa György utcán.

Nagykanizsa,
Városi Tanács műsz. oszt.
Németh Tibor,
oszt. vez. főmérnök

•

Budapest utcajegyzéke 1975-ben jelent meg és jelenleg is kapható a budapesti könyvesboltokban. A főváros fejlesztése állandóan folyik. Az új lakótelepeken kialakuló utcák nevét, a régi utcák nevének esetleges változását egy ilyen nagyterjedelmű könyv állandó javítgatásával nem regisztrálhatjuk folyamatosan. Az utcajegyzéket éppen ezért öt évenként adjuk ki átdolgozott kiadásban. Az új kiadás előreláthatólag 1980—81-ben jelenik meg.

Medicina Könyvkiadó
Kuti Ivánné,
ker. o. vez.

•

Hivatkozással „Püff" c. cikkükre közöljük, hogy a VIII. ker. Gutenberg tér—Kőfaragó utca sarkán levő KRESZ-tábla szabvány szerint való elhelyezésére intézkedtünk.

Fővárosi Tanács
Közlekedési Főig.
Derzsi András
főmérnök

ÖT ÉVE VÁR A BÉRLŐ

Martin Ferencné (1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 16.) egy kertes ház különálló épületrészében lakik, komfort nélküli lakásban. 1972-ben kérte a II. kerületi IKV segítségét a lakás rendbehozatalához. A 8. számú házkezelőség értesítette a bérlőt, hogy a tetőzet generáljavítását, kapacitás hiányában, abban az évben elvégezni nem tudja. Azóta kiderült, hogy a következő négy esztendőben sem volt rá kapacitás.

„A ház teljes vakolását a fenti okok miatt ugyancsak nem tudom elvégeztetni, de a laza, lehullással fenyegető vakolatot, nádrészeket, hogy senkiben kárt ne tegyenek, leveretem." — olvashatjuk az Ingatlankezelő levelében. Ekkor a bérlő ismételten panaszt tett a házkezelőségnél: szóban is, írásban is. Udvariasan meghallgatták, panaszát felvették annak rendje és módja szerint, de minden maradt a régiben.

1976-ban a házkezelőség szakemberei megszemlélték az épületet, de ennél tovább nem jutottak. Ötéves türelmi időszak után a bérlő a Ludas Matyihoz fordult. Levelében

kérte, hogy a helyszínen győződjünk meg panasza valódiságáról.

Elmentünk, megnéztük. A lakás több helyen beázott, az esővíz a falakról csurgott lefelé, a padló korhadt, egyenetlen, a talajvíz felszivárgott, mindenütt nyirkosság és penész.

A bérlő továbbra sem reméli, hogy kunyhó helyett palotát építenek neki, de elvárhatja a ház gazdájától, az IKV-tól, hogy végre tegyen is valamit.

(f. i.)

ADAPTER

Az egész várost végigjártam, hogy a második csatorna vételéhez tévé-adaptert vásároljak. Hiába. Hátha van valakinek felesleges, és hajlandó nekem eladni. Előre is kösz.

Devecseri Tamás
1124 Budapest,
Németvölgyi út 78/a.

KEDVCSINÁLÁS

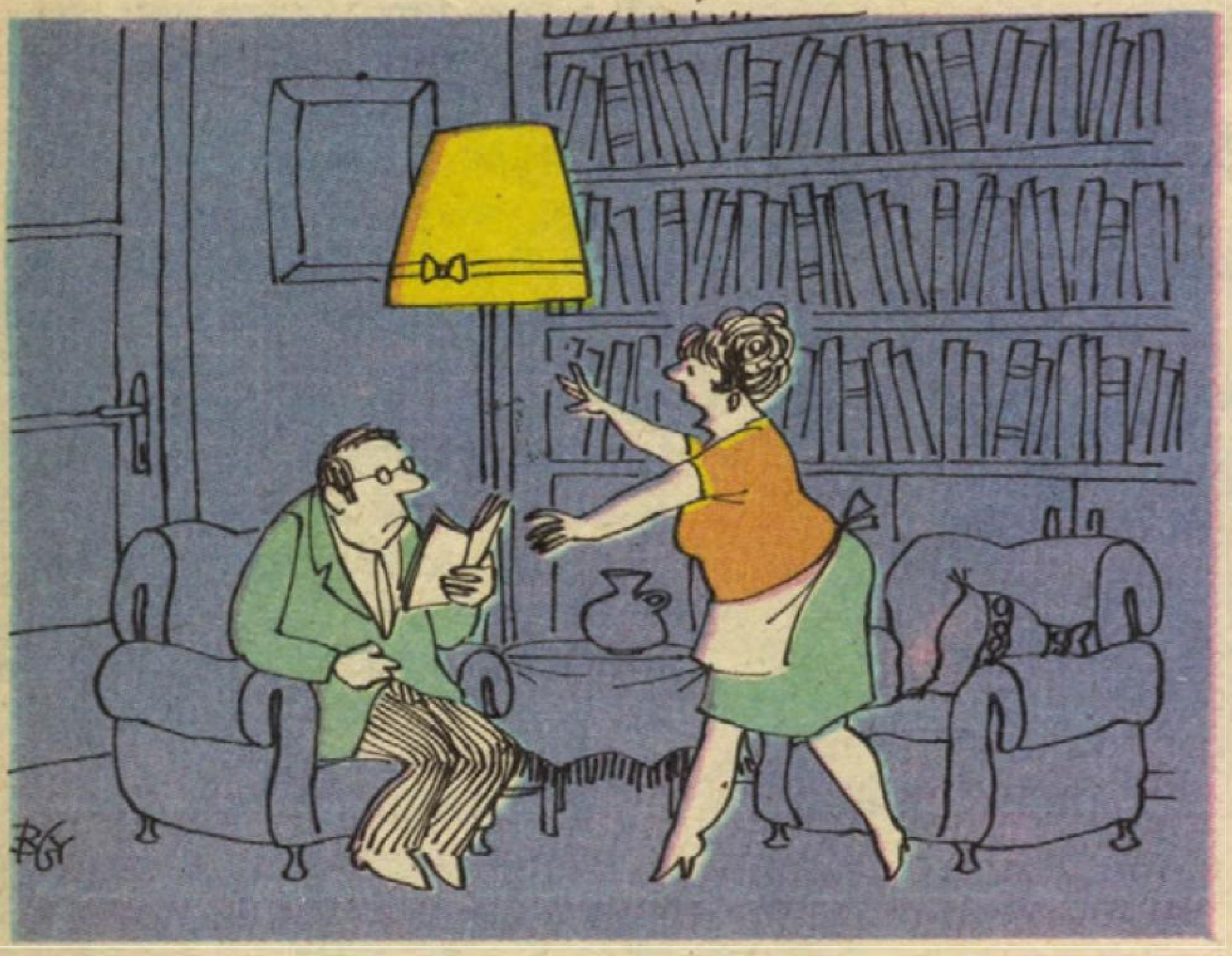

– Függőön helyett...

PINOCHET VÁLASZTÁSI TERVEI

– Egyhangúlag kinevezem képviselőnek...

– Ott az egész világirodalom, és téged pont az én háztartási naplóm érdekel?

– Faragd még kisebbre a fejét, hogy modernebb legyen.

Rájöttem valamire

Még most is izgatott vagyok, amikor ezt a cikket írom.

Tulajdonképpen nagyon egyszerű az, amire rájöttem — mint minden nagy felfedezés —, de megváltoztathatná az életünket.

Jaj, de izgatott vagyok. Mielőtt tovább mondanám: rágyújtok.

Életem során gyakran bosszankodtam tisztviselők, eladók miatt, akik spulnira tekerték az idegeimet. Mérgelődtem, amikor használhatatlan vagy félig használhatatlan árucikket vásároltam. Ilyenkor a guta kerülgetett. Indulatos lettem, amikor végig kellett hallgatnom X. vagy Y. osztályvezető fejtegetéseit az ügyrendről, az ügyfél vagy a vásárló kötelmeiről. Szótlanul kellett tűrnöm A. vagy B. intézkedéseit, rendelkezéseit. És ki ez az A. vagy B.? Előadó vagy maximum főelőadó.

Nekem miniszterekkel, miniszterhelyettesekkel, államtitkárokkal még soha semmi bajom nem volt. Ugyanez vonatkozik a trösztigazgatókra, a főigazgatókra vagy a megyei tanácselnökökre. (Remélem, nem is lesz.)

Ha segítségüket kértem — és módjukban állt —, segítettek. Ha be akartam jutni hozzájuk — és volt idejük —, fogadtak. Ha megtehették, és még nem volt késő: kijavították a hatáskörükbe tartozó vállalatok, hivatalok hibás intézkedéseit. Ha levelet írtam nekik: válaszoltak. A rádiónak, televíziónak, sajtónak adott nyilatkozataikban, minden szépítgetés nélkül elmondták a bajokat is, nem csak az eredményeket.

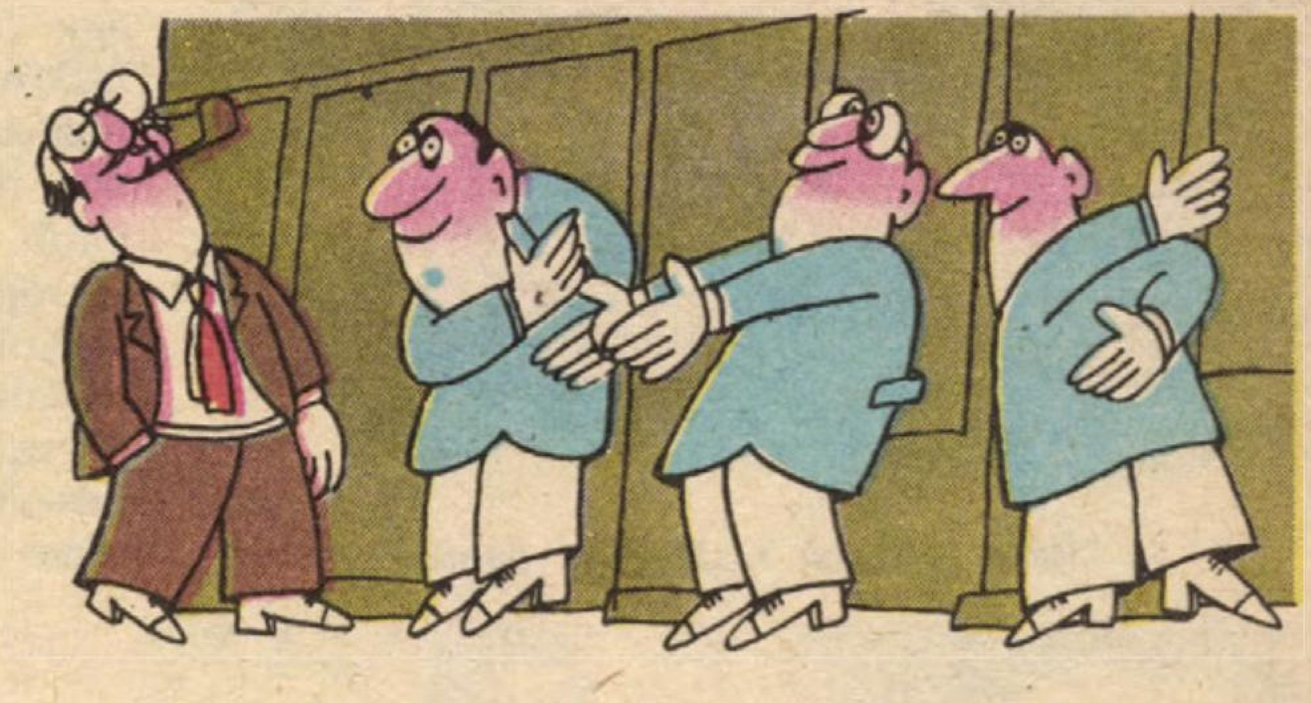
És most elmondom, mire jöttem rá...

A hét egy bizonyos napján legyenek a segítségünkre. A többesszám „segítségünkre” azt jelenti, hogy ebben önök is benne vannak, kedves olvasóink.

Milyen szép lenne például, ha egyszer-egyszer a belkereskedelmi miniszter boltjában vásárolhatnék. Mondjuk, szombatonként. Aztán átmennék a fővárosi tanácselnökhöz és néhány perc alatt elintézném hivatalos ügyeimet. Aztán a külkereskedelmi miniszter üzletében vennék külföldi pipadohányt és az egészségügyi miniszter patikájában hozzájuthatnék ritkán kapható gyógyszerekhez.

De adnám én lejjebb is.

Szeretném a kenyeremet a sütőipar igazgatójának boltjában megvásárolni, a cipőmet pedig a cipőipar illetékes vezetőjének szalonjában. Szívesen ebédelnék a Vendéglátóipari Vállalat főigazgatójánál vagy annak belkereskedelmi főhatóságánál. Tévedés ne essék: nem a lakásán, hanem egy kis hangulatos vendéglőben, amelyet a főigazgató vagy a főhatóság tart fenn. Mert ott biztosan rendben mennének a dolgok, nem kellene bosszankodnom, mérgelődnöm. Nekem se, másoknak se. Ebéd után benéznék a belügyminiszterhez az útlevelemért és a kulturális miniszterhez néhány sikerkönyvért, amelyek már pult alatt sem kaphatók, mert kis példányszámban adták ki őket.

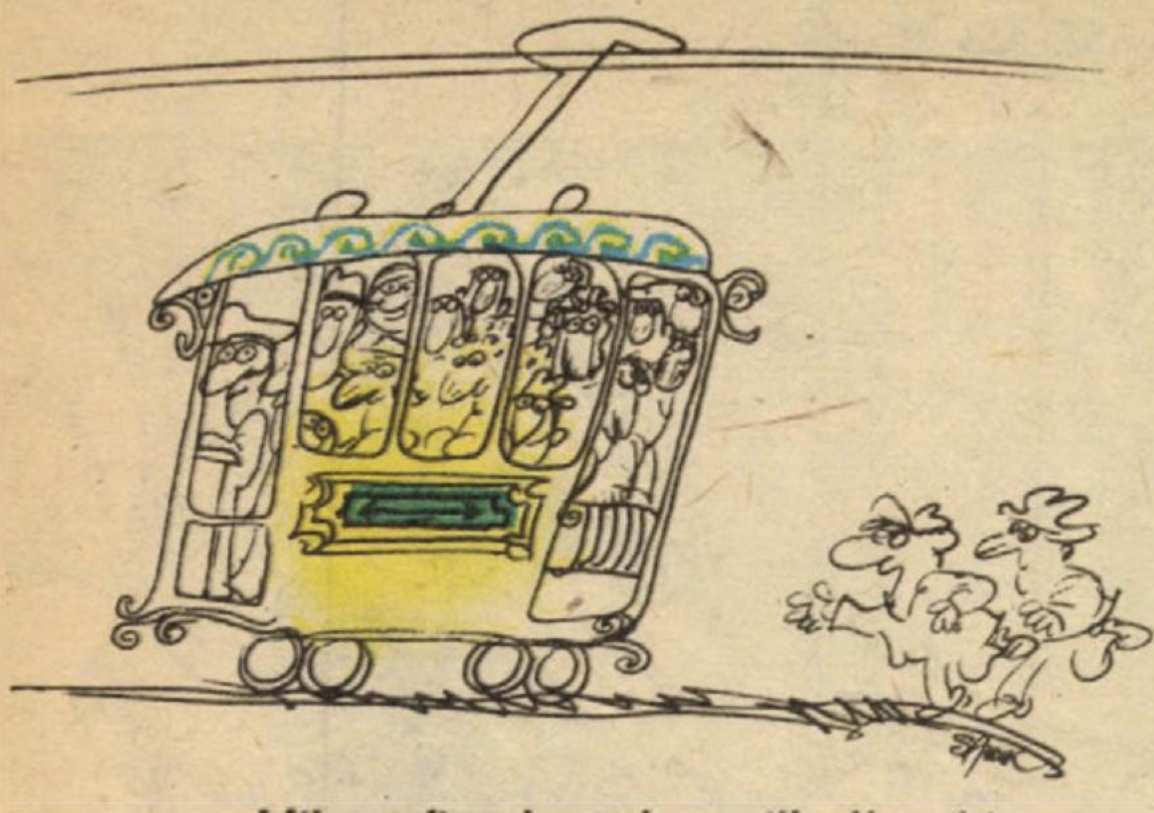
Ha a javaslatomat elfogadják, kevesebb lesz az ideges ember, kevesebben fognak beszélni az utcán és kevesebben esznek majd nyugtatókat, altatókat.

Ha a javaslatomat nem fogadják el — előfordulhat —, akkor nevezzék ki az összes bolti eladót miniszternek, az összes tanácsi tisztviselőt megyei tanácselnöknek, s legyen minden pincér főigazgató, vagy belkereskedelmi államtitkár. Talán akkor másképp fognak beszélni velünk, és hamarabb elintézik az ügyeinket.

Ha ezt a javaslatomat sem fogadják el...

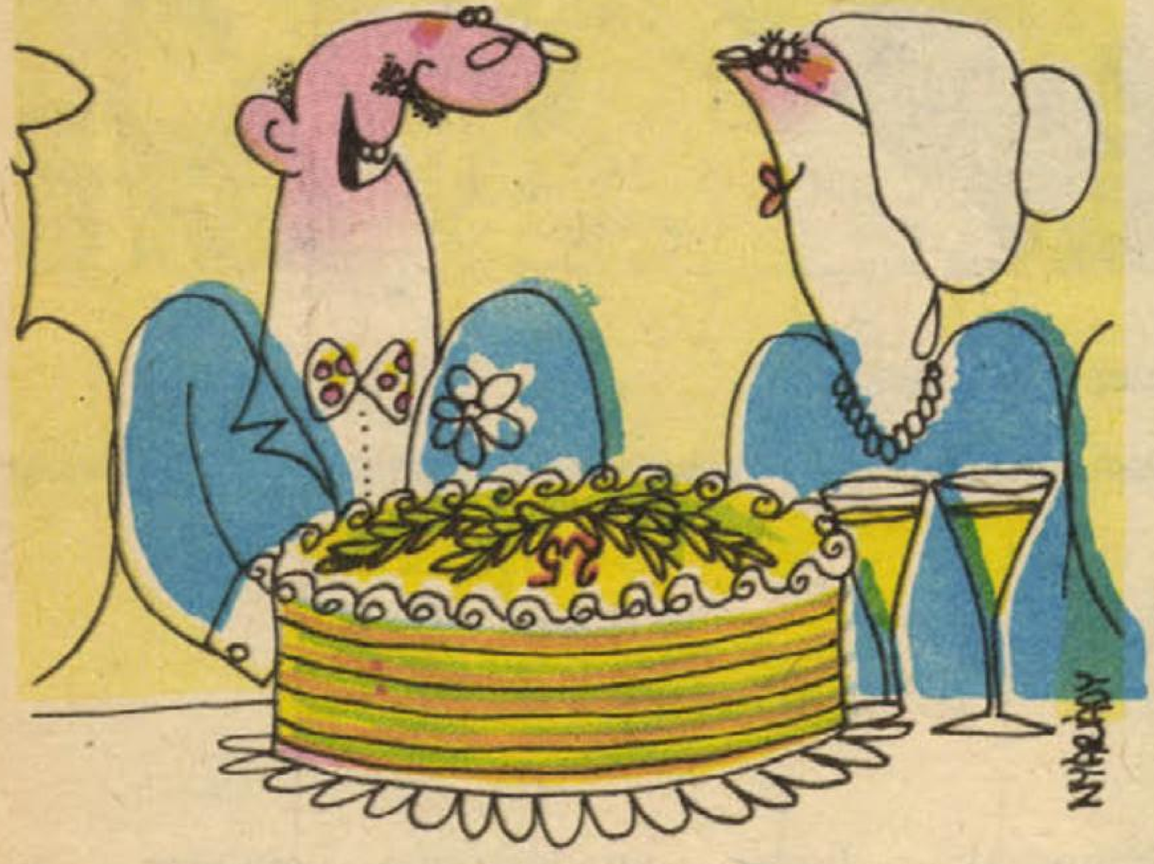
Á, az lehetetlen!...

Mikes György

– Milyen figyelmesek az illetékesek! Nosztalgia-járatokat indítottak az idősebbeknek...

EZÜSTLAKODALOM

– Már törzsgárdatag vagyok!

– Hadd játsszon kedvére a gyerek.

Menetrend

Ez itt a menetrend. Nyári. Balatoni. Ügyes.

Ez meg itt a fejem. Nyári. Pesti. Buta tök.

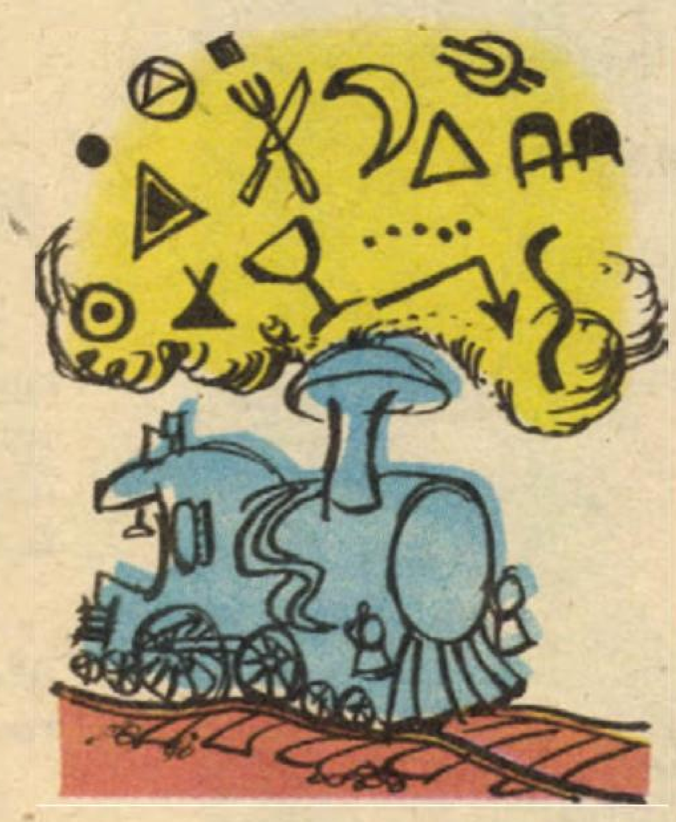
Ezért nem jön össze a kettő.

No, nézzük, melyik vonattal menjek a Balatonra?

5.30-kor indul egy a Déliről. Túl korai, különben is gyanús. Mert a vonat száma alatt (4222) két kis titokzatos prizma jelecske van. Az egyik egy töltött prizma, a másik egy félig töltött prizma. Ki a fene tudja, mit jelentenek ezek? Különösen a félig töltött prizmától félek. Hátha azt jelenti, hogy félúton le kell szállni. Az ember sose tudhatja ezeknél a vasúti prizmáknál. No, nézd csak, milyen aranyos! Ahogy a vonat megy, az időoszlopok mellett egy hullámvonal szalad végig. Ez biztosan azt jelenti, hogy ez egy balatoni vonat. Hullámzó Balaton tetején... Milyen kedvesek ezek a vasutas bácsik, még erre is gondolnak. De hátha azt jelenti, hogy a vonat csak akkor közlekedik, ha fúj a szél, hullámzik a Balaton. Keresem a jelmagyarázatban a hullámot, meg a prizmát. Semmi nyoma. Ez a vonat nekem nem kell! Nem akarok sötétbe ugrani. Egy nagy, sötét, hullámzó prizmába.

No, itt egy jó kis vonat! Indul 7.45-kor a Déliből. A jó isten áldja meg, aki kitalálta ezt a vonatot. Csak az a baj... Először is van rajta egy kövér prizma, meg egy félkövér prizma. Ez már eleve idegesítő. Aztán a fejéhez oda van nyomtatva egy vastag Rö betű. Mi lehet az a Rö betű? Levélben azt jelenti, hogy „ajánlott". De mit jelenthet ugyanez vonatban? Aztán itt is van hullám, meg egy pár kés-villa. Jó, ezt értem. Enni lehet rajta, de utazni? Bánom is én, ezt választom. Hanem álljon meg a menetrend! Itt valami írva vagyon, ide e, a sarokba lent. Aszongya, hogy ez a vonat közlekedik VI. 19-től IX. 4-ig. Ez jó lenne, mert most még csak július van... Ha... Ha ez elé a megjegyzés elő nem lenne megint odarajzolva a kövér prizma. Igen ám, de odafent a vonat elején még kétféle prizma volt, most meg már csak egyféle. Itt valami csalafintaság van. Egy prizma menet közben eltűnt. Ez nekem fölöttébb gyanús. Ezt a vonatot mellőzöm.

Szerencsére a választék óriási. Hoppá! Itt egy jó vonat! Csakhogy közlekedik hétfőtől szombatig munkanapokon, de nem közlekedik augusztus 20-án. Finnyás egy vonat. Ehol a másik. Fekete ponttal megjelölve. Mit jelent

a fekete pont? Hogy közlekedik hétfőtől péntekig, munkanapokon. Fekete kocka következik. Ez meg csak hétfőn közlekedik. Aztán egy másik, arra meg homokóra-féle van tetoválva. Lássuk a homokórát. Ez meg csak pénteken közlekedik. Az egyik csak hétfőn, a másik csak pénteken. Melyik vonatnak mi a gusztusa. Talán ez lesz a jó, amit egy üres karika jelez. Üres karika, az annyi, mint hogy közlekedik szombaton, vasárnap. Ez aztán a cifra, ez a gombajelű akármi. Ez közlekedik kizárólag szombaton, de nem közlekedik viszont ökelme augusztus 20-án. Mi bajuk van ezeknek a vonatoknak augusztus 20-szal? Pontosan ellenkező a hobbija a fekete karikás vonatoknak. Ez kerek-perec kimondja, hogy ő nem közlekedik szombaton, de annál inkább közlekedik augusztus 20-án. A legrendesebb mégis az a vonat, aminek rács a jele. Ez nem börtönvonat, a rács azt jelenti, hogy közlekedik vasárnap. Elég humánus a kereszttel jelzett vonat is: közlekedik munkaszüneti napokon, vasárnap, augusztus 20-án.

Ezzel még nincs vége. Most jönnek a lábjegyzetek. Azokat is bele kell kalkulálni. Ahol nincs lábjegyzet, ott van ábra. Ahol nincs ábra, ott van lábjegyzet. Nomármost, ha találni akarok egy nekem való vonatot, mindössze a következő a teendőm. Össze kell vetnem a könyv elején feltüntetett jelmagyarázatot az oldalak alján található lábjegyzetekkel, majd az oldalak tetején fellelhető prizmákkal, betűkkel és egyéb hókusz-pókuszokkal. Ha akad egy olyan vonat, amely VII. 30-án közlekedik, és nincs kifogása ellene, hogy ez a nap szombatra esik, ami viszont nekem munkaszüneti nap, és még meg is áll ott, ahová én megyek, vagyis nincs kipontozva az állomás — akkor hurrá, irány a Balaton!

Azám! Csakhogy vissza is kell jönnöm valahogy. Akkor viszont megint végig kell bogarásznom az egészet, keresni egy olyan prizmás, vagy félprizmás, hullámvonalas, lábjegyzet, kocka, kipontozás, kereszt, rács, karika, frászkarika nélküli vonatot, ami...

Azt már nem. Ehhez én fáradt vagyok. Inkább hazajövök gyalog...

Novobáczky Sándor

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

AMIRE NINCS BÜNTETŐPARAGRAFUS

A KÜLFÖLD HÍREIBŐL

FÜLÖP GYÖRGY RAJZAI

– Szörnyű ez a rengeteg olaj, megint beázott a vezeték...

– Tiltakozom! A tisztelt bíróság már két napja vizsgálja a bűnjeleket!

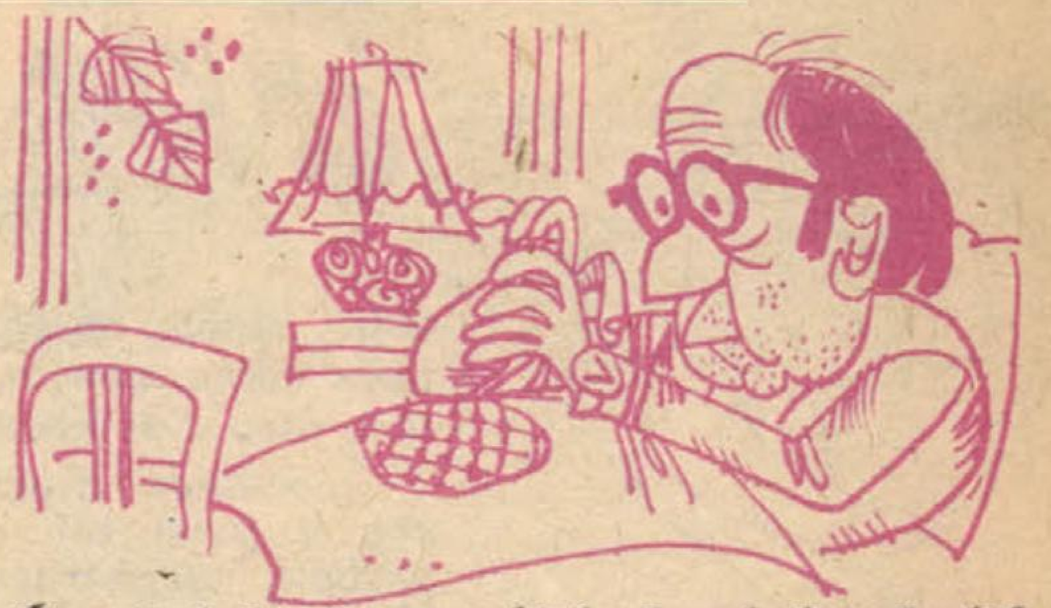

– Fiam, már megint nem nézel a szomszédod füzetébe!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ki telefonál?
— A szomszéd. Azt kérdi, hogy akaszthat-e ő is egy képet a szeg túlsó végére?

NÉZEM AZ ÓRÁMAT

Nyugtalanító rajz a Vasvári Annáé, itt a lap alján.

Nyugtalanító, mint azok a hírek, amelyek mostanában érkeznek Washingtonból, B—1-es óriásbombázókról, szárnyas rakétákról, meg a neutronbombáról, amely csak az élőlényeket pusztítja el, a tárgyakat élni hagyja.

Nézem az órámat: mit szól mindehhez? Helyzeti előnye van velem szemben, hiszen a felületes szemlélő számára ő csak egy tárgy, hogy valójában élőlény, én tudom csupán.

Amikor eladták nekem, azt mondták róla: japán, pontos, precíz, megbízható, mint egy kamikaze. Elhúztam egy kicsit a számat, emberben sem szeretem a túlságosan simát, a kimérten korrektet. Unalmas fajta. Aztán, több éves együttélés után rájöttem, hogy Seiko, az órám, tulajdonképpen lusta egy kicsit, normális körülmények között, nyugalmas időszakokban rendszeresen késik 10—20 másodpercet napjában. Amióta tudom, hogy egy ici-picit link, azóta kedvelem.

Ám ha valamitől felizgul, kiborul, ha veszélyt érez, rögtön abbahagyja a késést. Külföldön például mindig siet. A kiküldetés vége felé már majdnem egy percet is egy nap alatt. Mafla jószág: honvágya van. Amióta erre rádöbbentem, azóta becsülöm.

És most a nyáron, amikor kórházban voltam, rajtakaptam, hogy ott is sietni kezdett. Egyre vadabbul. Hajtani szerette volna az időt, hogy mielőbb szabaduljunk onnan. Azóta szeretem...

Nézem az órámat: érzi-e, jelzi-e a veszélyt? Mert, ugye, ha egy embernek megáll az órája, felhúzza. De ha egy órának megáll az embere...

Szeretem a tárgyakat, de semmi kedvem itthagyni tárgyak harmincadjára ezt az izgalmas, színes, forgatagos emberi világot. Pont most, amikor hazám népét és tömegkommunikációs eszközeit nagy sorskérdések foglalkoztatják.

Mi izgatja például a televíziónézőt? Hát az, hogy hova lesznek a színházjegyek? Miért van az, hogy a pénztárban minden jegy elkelt, a nézőtéren mégis minden harmadik sor üres?... Szörnyű sejtelem kél bennem: lehet, hogy a rossz előadás is olyan (már bocsánat) mint a neutronbomba, csak a székek élik túl, a nézők nem?

Mi foglalkoztatja a rádióhallgatót? Hogy miért más a déli harangszó, s ha már új, miért élesebb, keményebb, mint a régi? Szeretem a harangokat, de nem tudok nyugtalankodni amiatt, hogy szárnyal-e a hangjuk mint (már bocsánat) a cirkáló rakéta, sokkal jobban izgat, hogy az éterben a tengeren túlról érkező hang miért más, miért élesebb, keményebb, mint a régi?

És mi kelti fel az újságolvasó figyelmét? Az enyémet például egy hirdetés: a vadászok lapja fotómodelleket keres. Látom lelki szemeimmel: a fotós ül hosszú, méla lesben, vár felajzott nyílra gyors modellt... És jönnek a fotóérett „vaddisznók, szarvasbikák, nagylapátú dámvadak, szarcsák, szalonkák. Jönnek a nyuszik, mókuskák, a butuska gidák, az ünők, a suták... Ám a hirdetés következő sora kijózanít: „Csinos, fiatal lányok, asszonyok jelentkezését várjuk."... Érdekes vadászkalandnak ígérkezik. Hajtókat vajon nem keresnek? Kár, mert mennék.

Nézem az órámat: ugye, milyen értelmesen-izgalmas világ ez, Seiko? Mennyivel más, mint amikor a mindent túlélő fotóapparátok csinos, fiatal objektumok jelentkezését várják...

— — — —

Tegnap este írtam a fenti sorokat, kicsit feldúltan, zaklatottan...

Kábulatban ébredek, kinyitom a rádiót, éppen a pontos időt jelzik.

Nézem az órámat — és megnyugszom egy kicsit. Seiko mára is késett 15 másodpercet.

Radványi Barna

NEUTRONBOMBA

Vasvári Anna rajza

5 perc a 85 éves Kun Imrével

Nehéz megtalálni Kun Imrét, az európai hírű hangversenyrendezőt, aki most töltötte be 85. esztendejét, mert magas kora ellenére is reggeltől estig dolgozik, mégpedig több helyen. Így a Vörösmarty téri nemzetközi koncertirodában, a rádióban, s gyakran van dolga a Zeneakadémián is, amelynek első emeletén végre megtaláltam őt: épp egy fiatal zongoraművészt hallgatott meg.

Több, mint hatvanéves munkásságának élményeiből gazdagon szórta a történeteket:

— Egyszer egy neves francia zongoraművész megkért, hogy mutassam be őt Kodály Zoltánnak. Beszélgetésük közben a francia elragadtatással beszélt a Háry Jánosról, mire Kodály udvariasan megjegyezte: „Igazán sajnálom, hogy nem ismertem meg önt, mielőtt a Háry készült, mert ha már előbb találkoztunk volna, nem veretem meg Napóleont”.

— Amikor Stokowsky a pesti rádióban próbált, megkérdezték tőle: „Igaz, hogy a háború után önnek mellőznie kellett a német zeneszerzőket?”

— Nos — válaszolta mosolyogva Stokowsky —, ha a három nagy „B”-t, Bachot, Beethovent és Brahmsot nem lehet németeknek nevezni, akkor igaz a történet. Ők ugyanis minden műsoromban szerepeltek a háború előtt, alatt és után is.

Kun Imre ezután Bartókról beszélt.

— 1935-től 1940-ig nem óhajtott hangversenyezni. Én mégis felkerestem ajánlatommal. Felesége, Pásztori Ditta kieszközölte, hogy fogadjon engem. Bartók, beszélgetésünk során azt mondta, hogy szólót nem játszik, zenekart nem vezényel, egyébként rendelkezésemre áll. Vagyis nemet mondott. Ennek ellenére elmondtam szonátaest tervezetemet, amelyben többek között kamarazene szerepelt gyermekkórussal, zongoradarabok Pásztori Dittával és Szigeti hegedűszólója. Hosszas gondolkodás után elfogadta az ajánlatomat. Akkor nagyon büszke voltam arra, hogy sikerült Bartókot viszszahoznom a hangversenyterembe. Sőt, most is büszke vagyok rá.

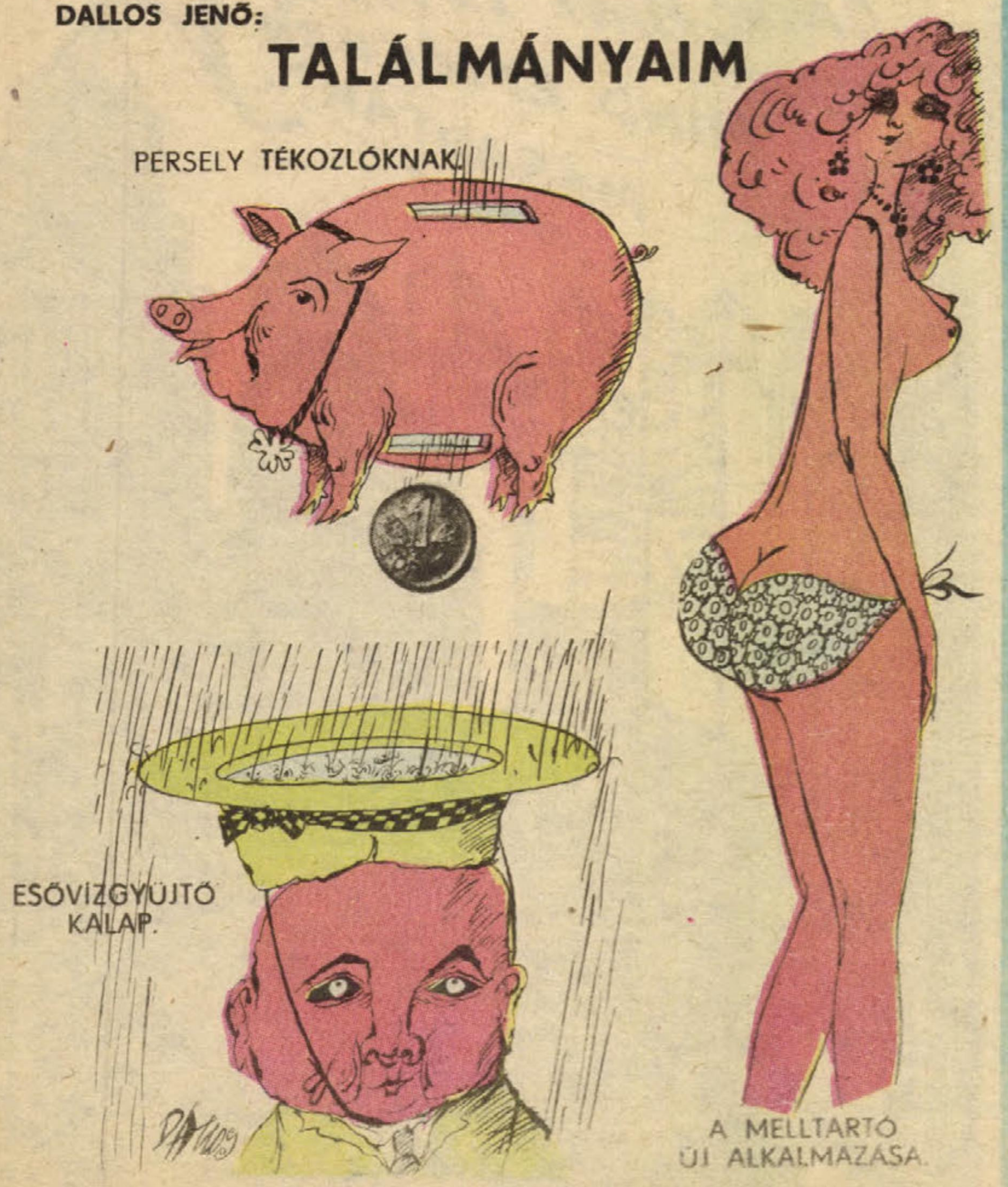
Pabló Casalsról elmesélte, hogy egyszer az ő kedvéért hajlandó volt meghallgatni egy kezdő amerikai gordonkást.

— Engem egy régi ismerősöm kért meg, hogy eszközöljem ki Casalsnál ezt a meghallgatást. Az amerikai a Boccherini szonáta egyik tételét játszotta el, de Casals már egy perc múlva kivette a vonót a kezdő kezéből és ő játszotta tovább a szonátát. A vendég tátott szájjal hallgatta és felajánlotta, hogy ha Casalsnál száz dollár egy órai oktatás, akkor ő hajlandó óránként ezer dollárt is fizetni. Casals kategórikusan kijelentette, hogy nem vállal oktatást. Erre a gazdag amerikai letérdepelt előtte és így könyörgött: „Legalább azt mondja meg, hogy mi a trükkje.”

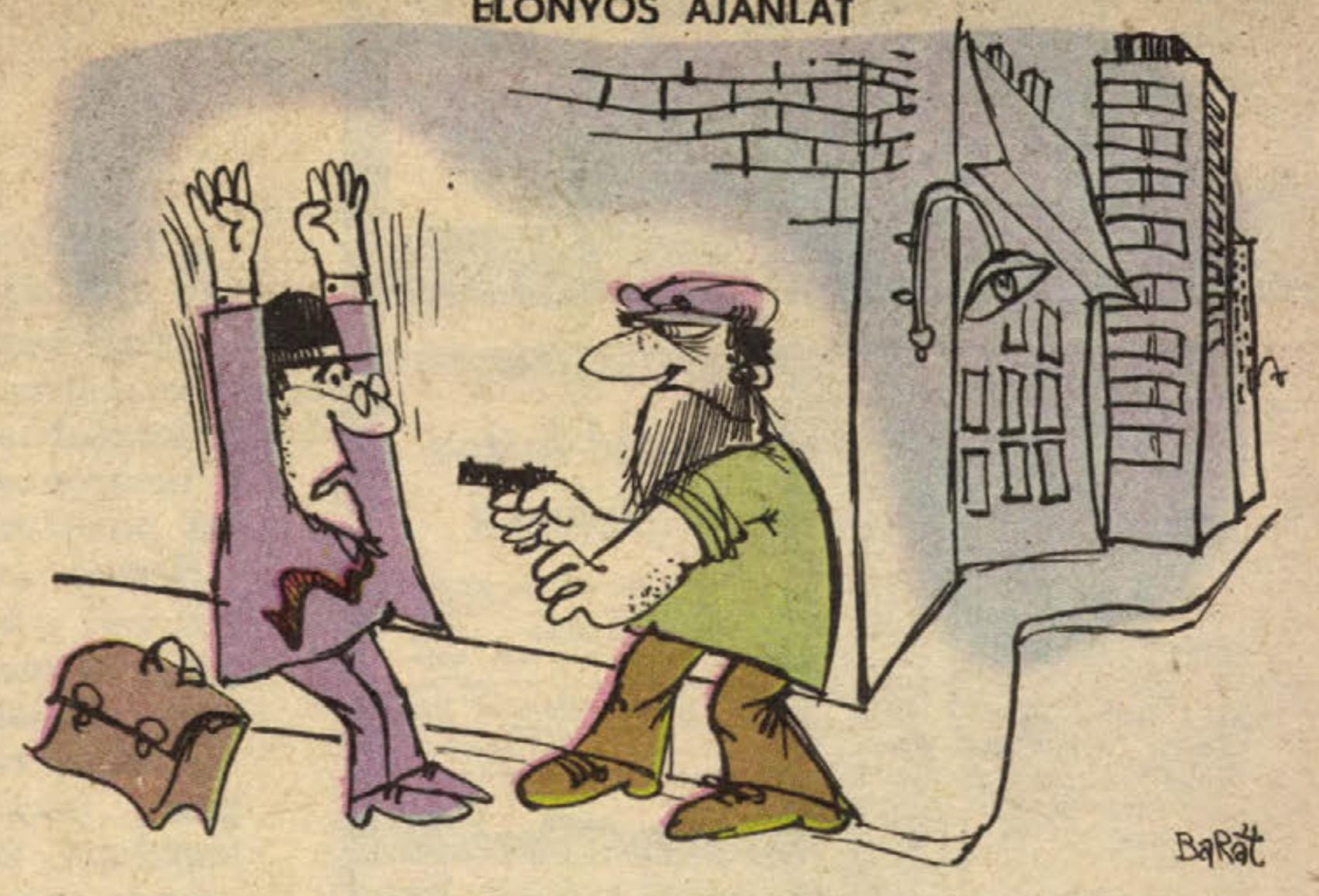
Palásti László

DALLOS JENŐ:

TALÁLMÁNYAIM

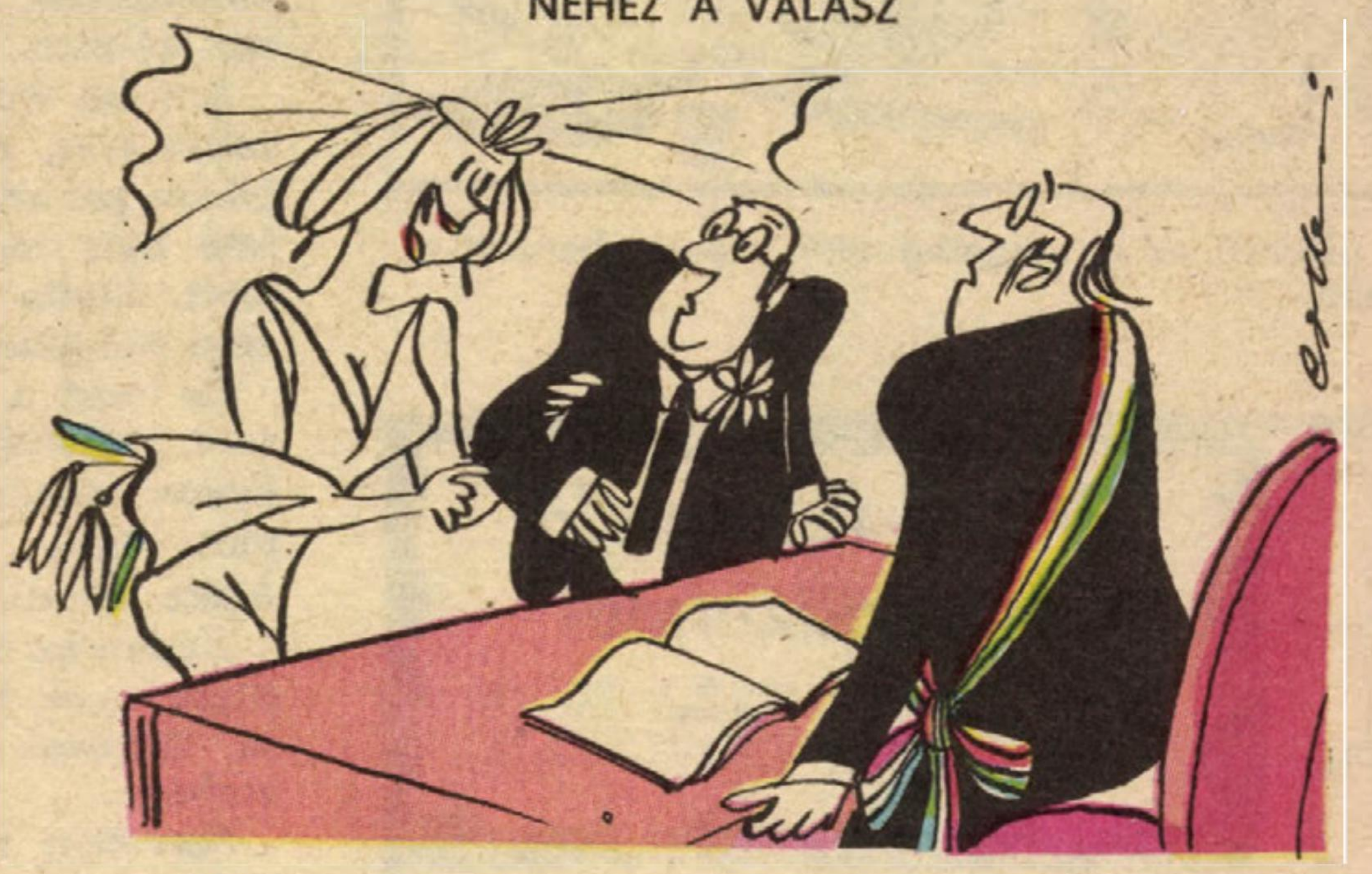

ELŐNYÖS AJÁNLAT

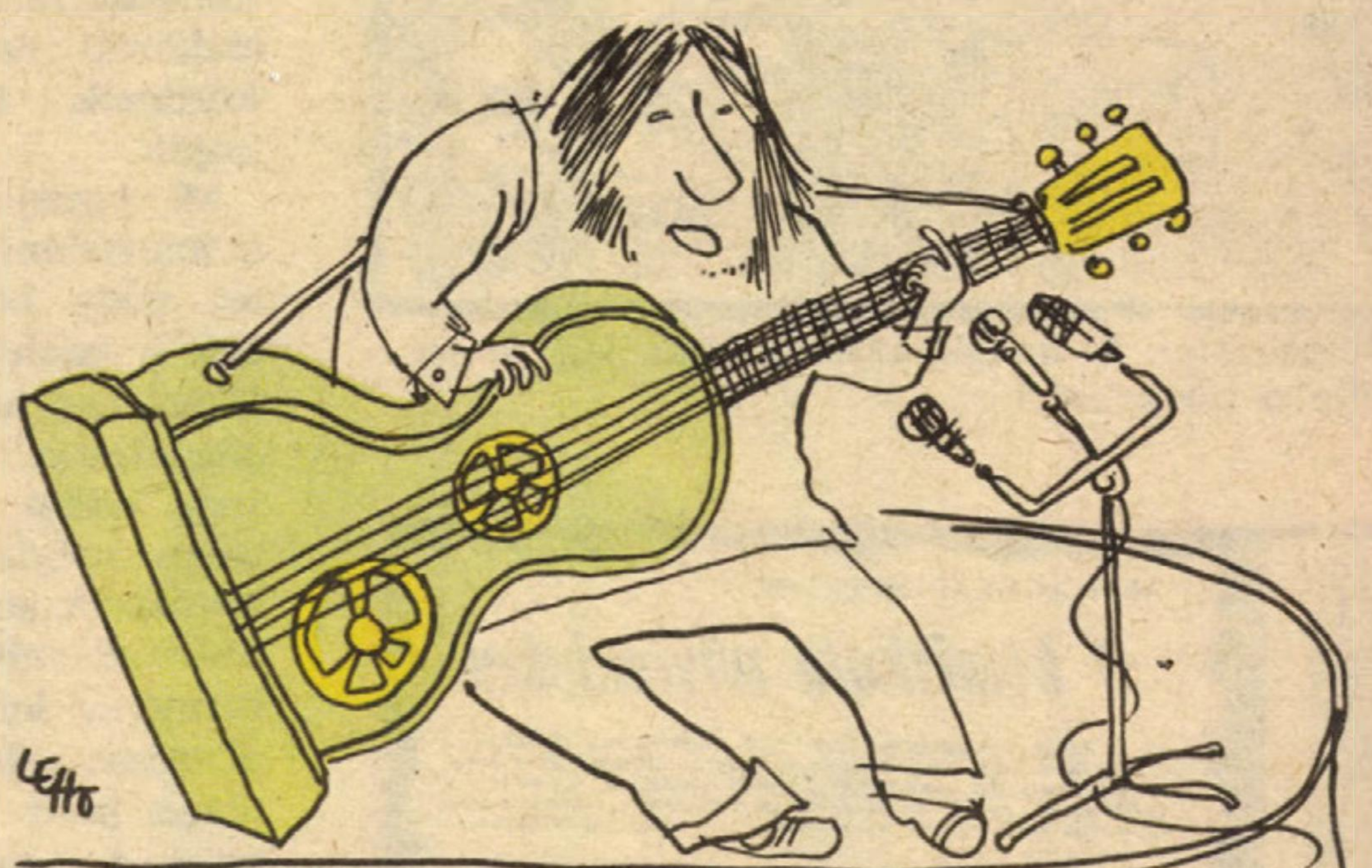
– Pénz nincs nálam, de mit szólna egy kéthetes családos SZOT-beutalóhoz?

NEHÉZ A VÁLASZ

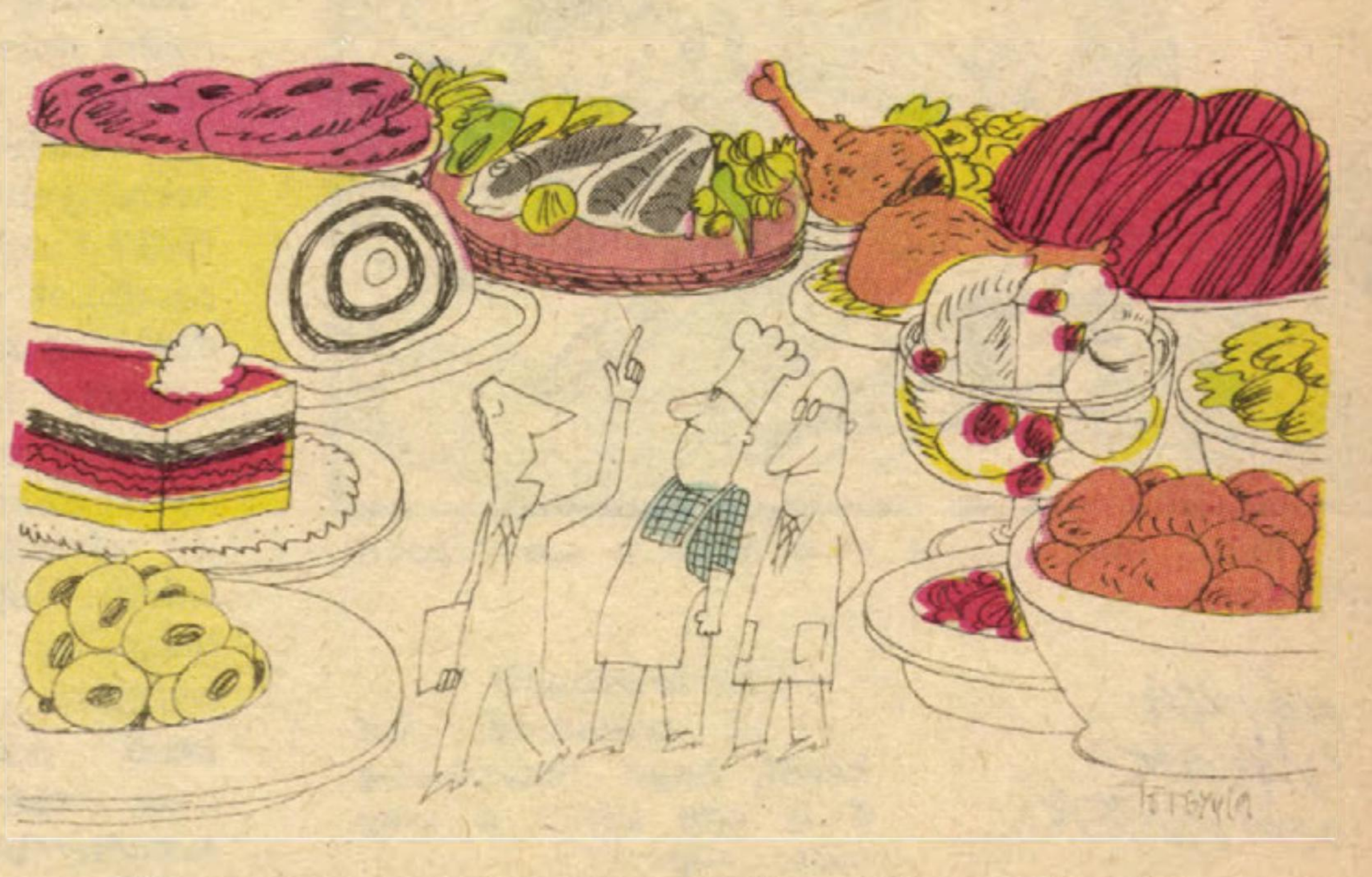

– Felelős beosztásban van, képtelen „igent”, vagy „nemet” mondani!

KASSZASIKER

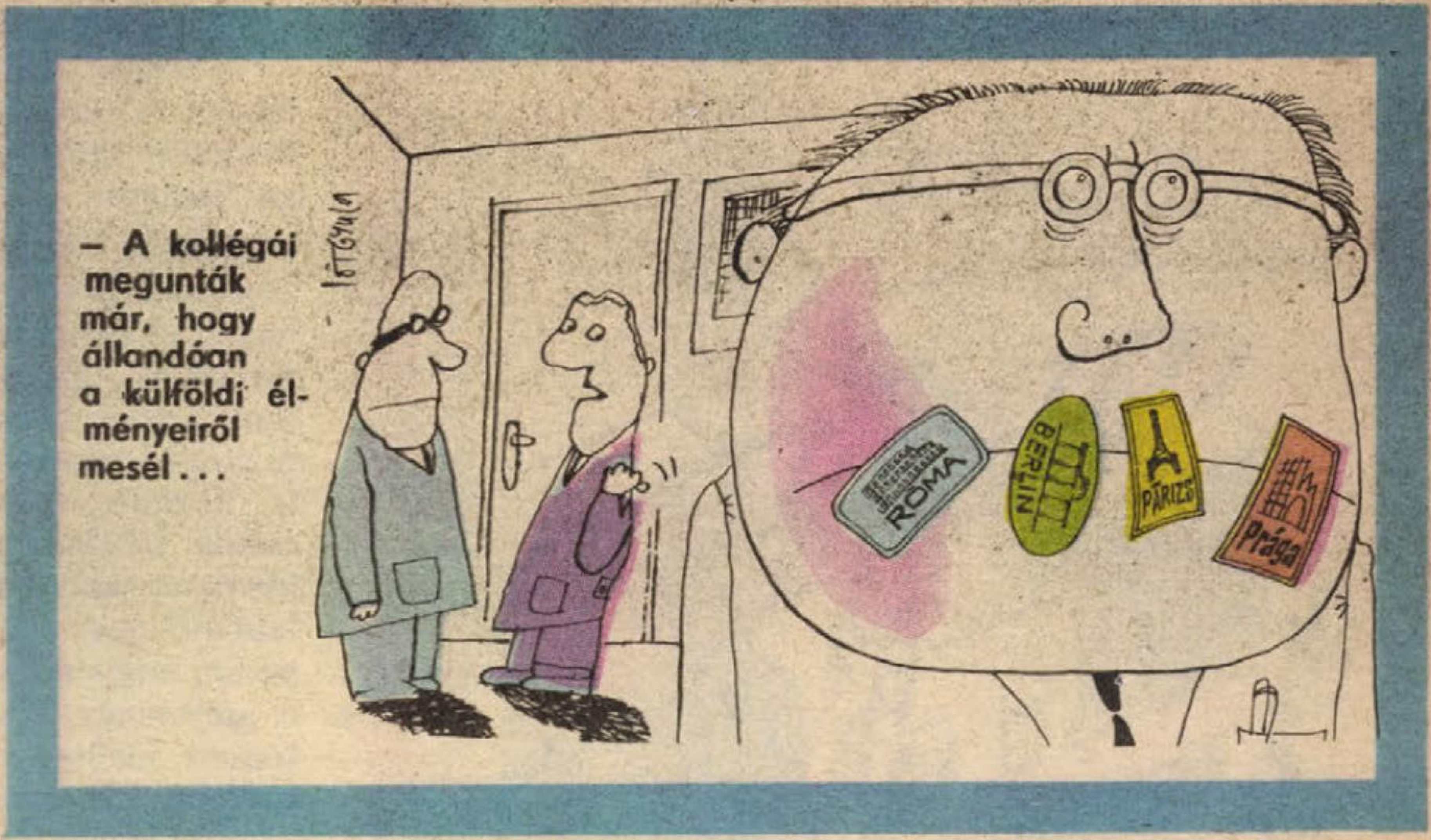
ÉTELBÁR–MEGNYITÓ

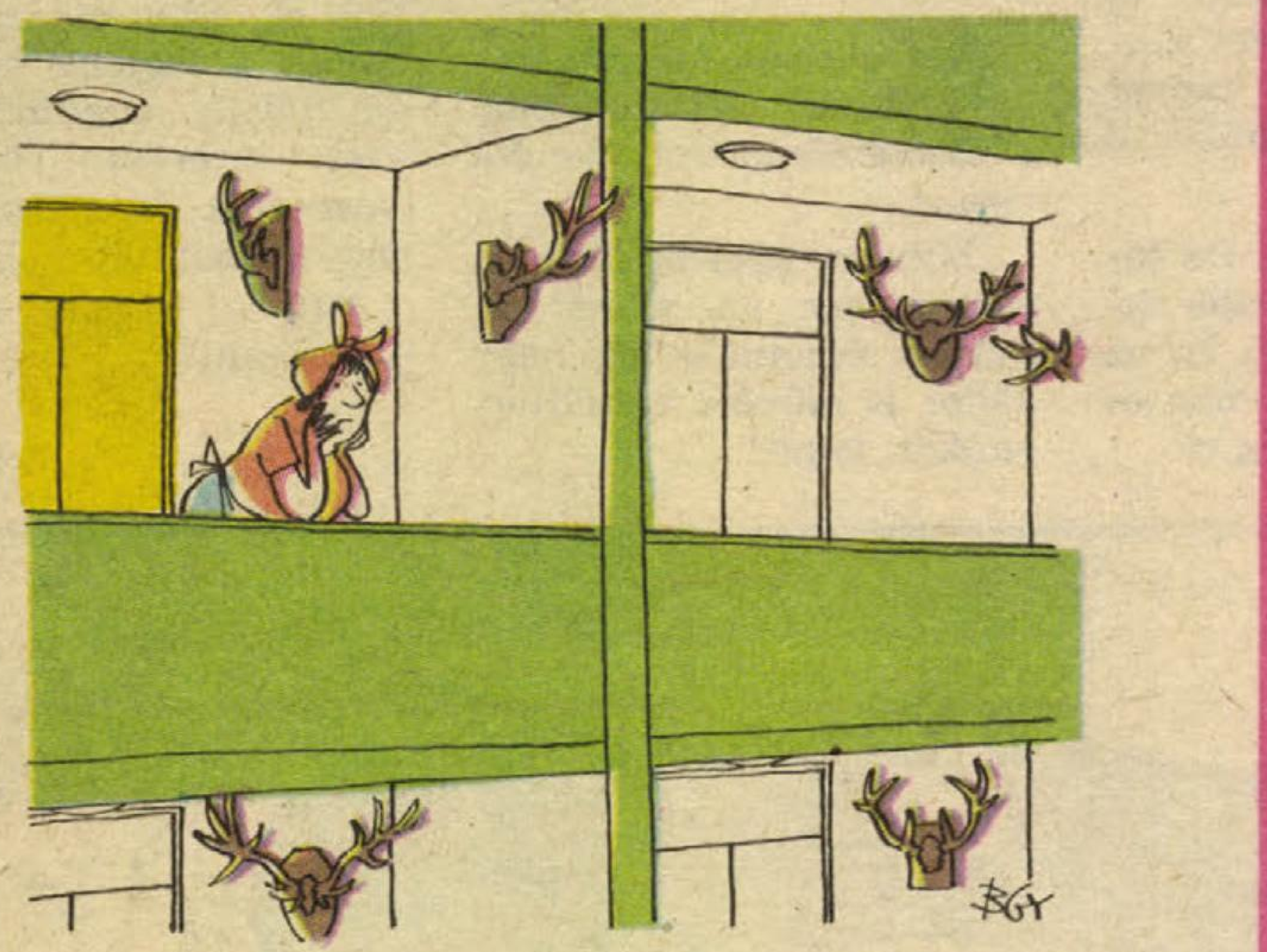
– Később aztán fokozatosan csökkentjük az adagokat.

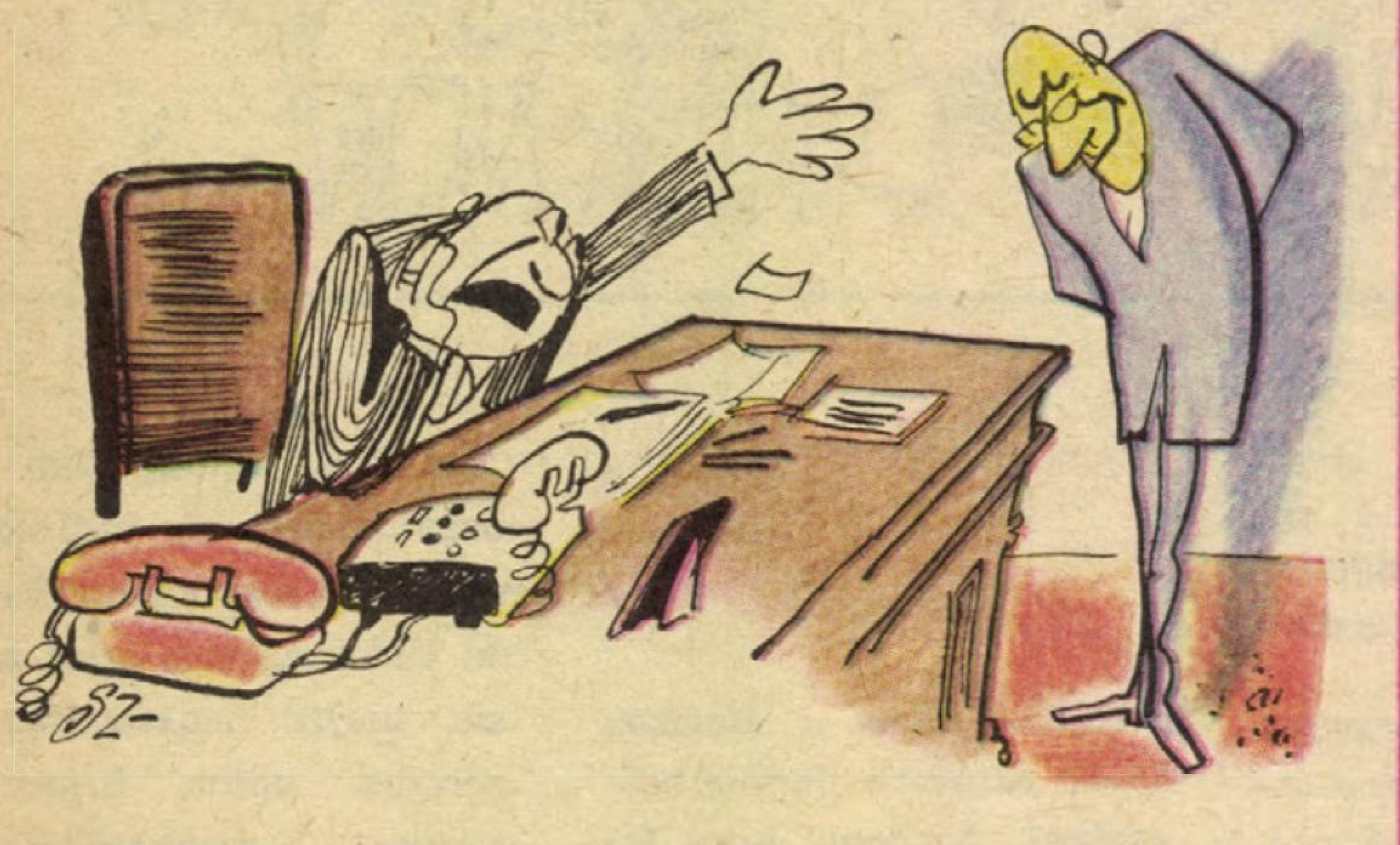
– Erre van az irattár...

ELVÁLT ASSZONY

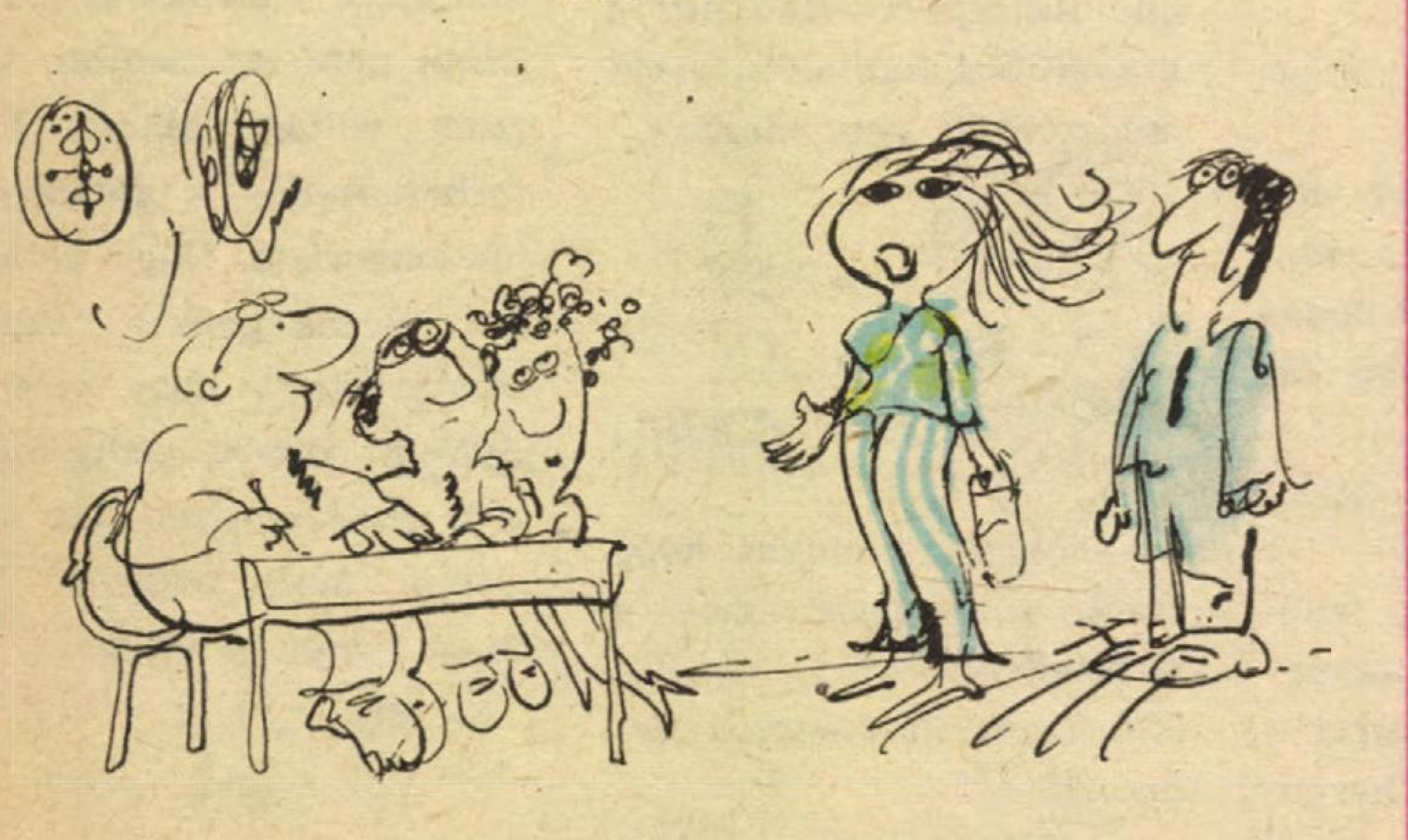

JOGOS SZEMREHÁNYÁS

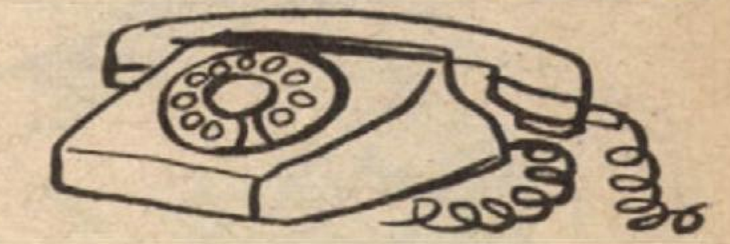
– Ha nem sikkasztotta volna el azt a vacak százezret, most egymilliót bízhatnék magára!

VÁLÓPER

– Minket egy világ választ el egymástól. Én eladónő vagyok, ő pedig csak egy vevő.

Talpra

Jön hozzám Lipánkai Kristóf és csupa tűz.

— Idefigyelj, Hollanda, most megtanulhatsz úszni.

— Nyugi — mondom —, már tudok.

— Egy forintot akkor is megér. Felhívod a 176-166-ot és megtanulsz úszni.

Mi? Telefonon? Ilyet még az öregapám se hallott, pedig ő aztán nagy kujon volt. Tárcsázom a 176-166-ot, a Telefon Testnevelési Tanácsadó (TETT) jelentkezik. Kis muzsikát cincorogtat, aztán kellemes férfihang kezd szövegelni. Vízfekvésről, légzéstechnikáról. Egyszerre szíven üt valami. Azt mondja az ifjú ember:

— Ha talpra akarunk állni, az a világ legegyszerűbb dolga. Menjünk a víz alá, emeljük fel a fejünket, páros tenyérrel gyakoroljunk nyomást a vízre, majd fél lábunkat, térdben meghajlítva, húzzuk a hasunk alá.

Úristen, ha én ezt előbb tudom. Már sokszor kerültem víz alá és néha gőzöm sem volt, hogyan álljak talpra. Páros tenyérrel kellett volna nyomást gyakorolnom, hogy ez nekem nem jutott eszembe...

Szóval nagy dolog ez a TETT. Mondjuk a toronyugró hármas szaltót csinál másfél csavarral. Aztán a levegőben hirtelen összegabalyodik minden, s úgy érzi magát, mint a kutya, amelyben keresztbeállt a csont. Mit csinál? Nagyon egyszerű, felhívja a TETT-et.

— Kérem, borzasztó dolog történt, eltévedtem a levegőben. Most itt lógok ég és föld között, s azt se tudom merre csálé, merre hajsz.

Mire a csengetés kimegy, persze rég a víz alatt van, de legalább megtudja, hogyan álljon talpra. Nyomás páros tenyérrel, fél láb a has alá...

Egyébként ezt az egészet régesrég be kellett volna vezetni.

— Halló, 176-166? Itt Ádám. Kérem, egy csacsi kis szurkolóm van itt, bizonyos Mr. Lucifer. Almát kínál eladásra, mit csináljak?

— Hagyja a pokolba, Ádámkám. Az élsportolók illetményét az idevágó rendelkezések pontosan meghatározzák. Az ilyen soronkívüli juttatásból mindig csak bukfenc van.

Ádám persze mégis elfogadja, s a következő percben dobott flikflakkal távozik a válogatott keretből.

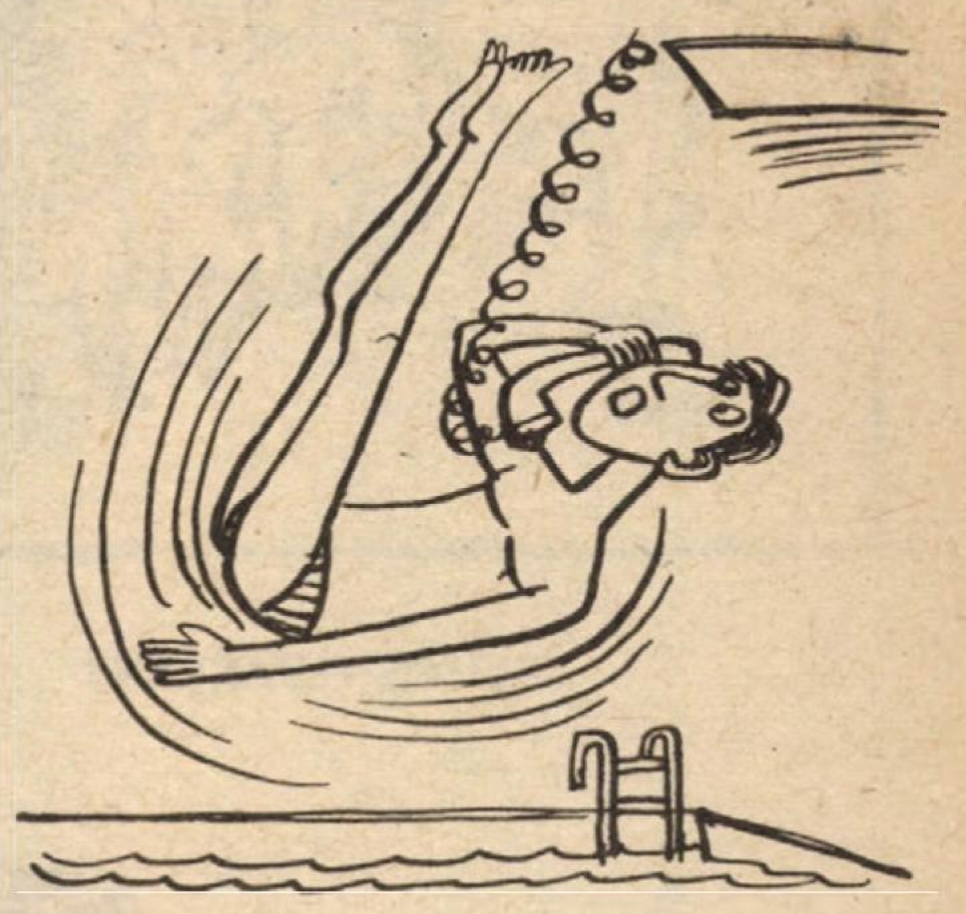
— Tessék — mondja a 176-166 —, nem megmondtam? Maga mostantól fogva arcának verejtékével eszi kenyerét, de akkor is okosabb, ha előbb talpraáll. Na, idefigyeljen, emelje fel a fejét, páros tenyérrel gyakoroljon nyomást és...

Vagy pármillió évvel később, egy gyárigazgató.

— TETT? Tanácsot szeretnék kérni. Most felépíthetnék egy önjáró kis vadászkastélyt a dolgozók szolgálatában és terven felül. Kérem, egy ékszeres skatulya. Helikopterállomás az alagsorban, beépített víziorgona, bakok, suták telefonhívásra hához jönnek. Mit gondolnak, beszálljak?

— Előbb mondja utánunk: „Én istenem, jó istenem, lecsukódik már a szemem...", aztán gyorsan felejtse el az egészet. Fejre fog állni, maga szerencsétlen!

Az igazgató ezt biztatásnak veszi, belevág az építkezésbe és egy hétre

rá már áll is. Nem a vadászkastély, a főnök. A fején. Szerencsére semmi baj, jön a TETT és úgy tesz az igazgatóval, mint Engels a hegeli dialektikával. A fejéről a talpára állítja.

— Gyakoroljon páros tenyérrel nyomást, aztán húzza be a nyakát és húzza fel a lábát. Persze előbb menjen a víz alá.

Támad egy ötletem, hívom megint a TETT-et.

— Tanácsot szeretnék kérni. Hogy az isten csodájába fejezzem be ezt az elmeficamot?

— Fogalmam sincs, de adok egy tippet. Hívja fel a 176-166-ot.

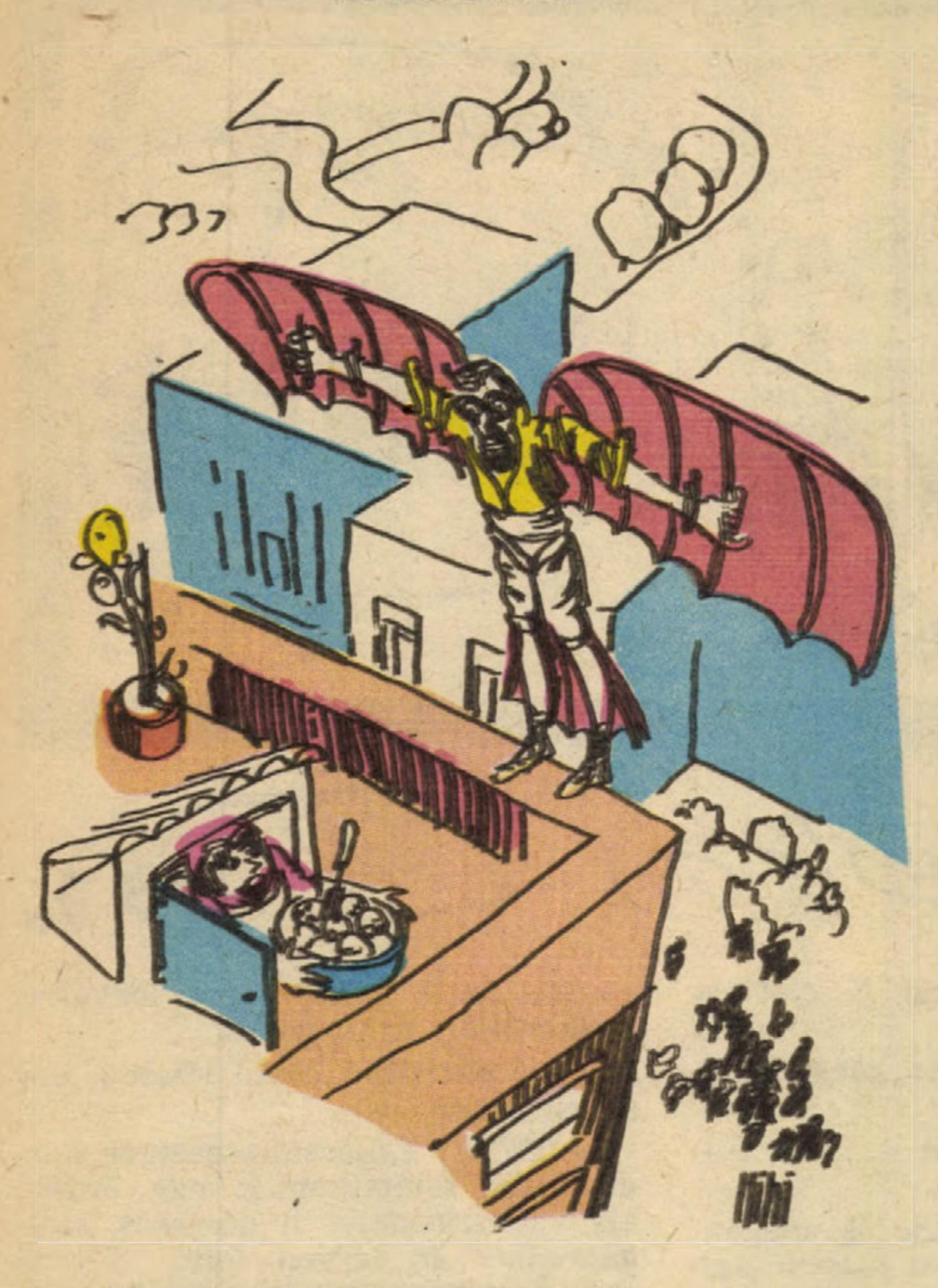
— Hogyhogy, hát kivel beszélek?

— 983-544. Bülbül Béla kékfestő és vegyivasaló.

Persze, harmadik hónapja rossz a telefon. Beázás. Vonal a víz alatt. A sok tanácsadástól nincs idejük megjavítani. Legfőbb ideje, hogy valaki féllábra állítsa őket. Hát kérem, nagyon egyszerű. Gyakoroljunk páros tenyérrel nyomást, majd fél lábunkat térdben meghajlítva, húzzuk a hasunk alá...

Peterdi Pál

NEHÉZ EMBER

– Ne vacakolj, apu, teljesen kihűl a szilvásgombóc!

Egy montanai baseball-csapat legidősebb játékosa a következő apróhirdetést tette közzé a helyi lapban:

„Tudom, hogy a kedves közönség látott már nálam nagyobb menőket is. Mindazonáltal alázatosan kérem szíves támogatásukat. A csapat vezetősége ugyanis közölte velem, hogy csakis táblás házak esetén képes továbbra is teljes illetményemet folyósítani. Ez pedig nagyon fontos volna a számomra, különben nem tudom férjhez adni a legidősebb húgomat.

Eubie Blake-ről, a híres jazz-zongoristáról egy versenylovat neveztek el Pimlicóban. A 94 éves muzsikus a következő fanyar megjegyzéssel nyugtázta a hírt:

— Nagyon kedves. De fogadni továbbra is csak akkor vagyok hajlandó, ha az a ló idejön a lakásomba és személyesen kér meg rá.

TRIBÜN

Egy 1913-ban megjelent autóskézikönyv hasábjain olvastuk:
„A gépkocsi már olyan magas szintre fejlődött, hogy további javítás, változtás el sem képzelhető. Így ez a kézikönyv hasznos segítőtársa lehet a távoli jövő autósainak is."

Egy Picasso-idézetet találtunk. Mintha csak a csecsemősportról mondta volna:

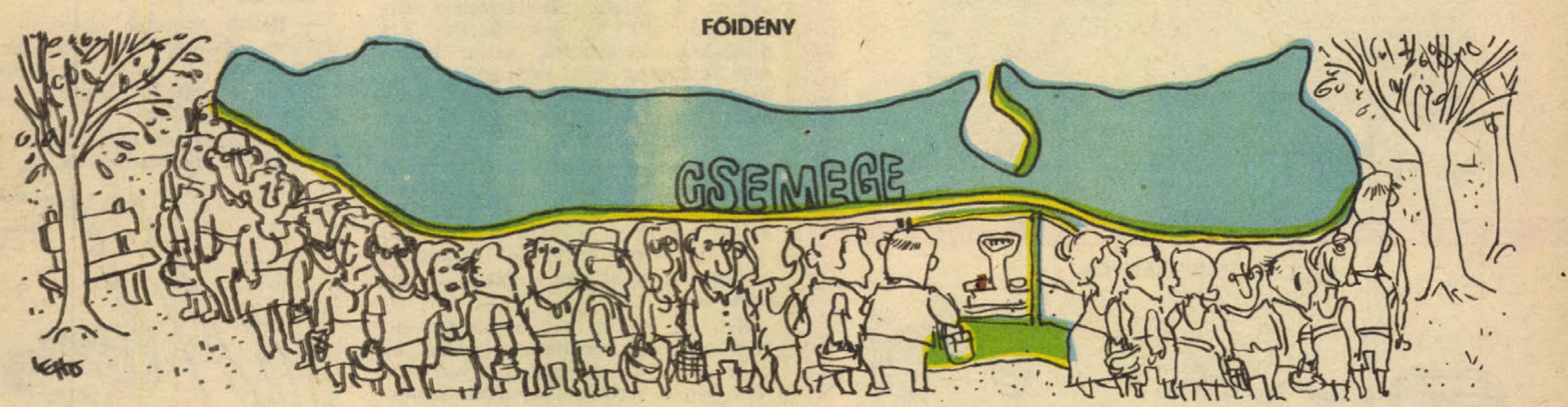
„Minden gyermek művész. Csak az a kérdés, miként érhetnénk el, hogy akkor is művész maradjon, amikor felnő."

Peter Wilson, a kitűnő angol sportújságíró mondta a társasutazásról:
— Mindig vigyünk magunkkal egy ostoba embert is, aki nem szégyell mindenfélét kérdezni az idegenvezetőtől. Ily módon rengeteg hasznos ismeret birtokába juthatunk.

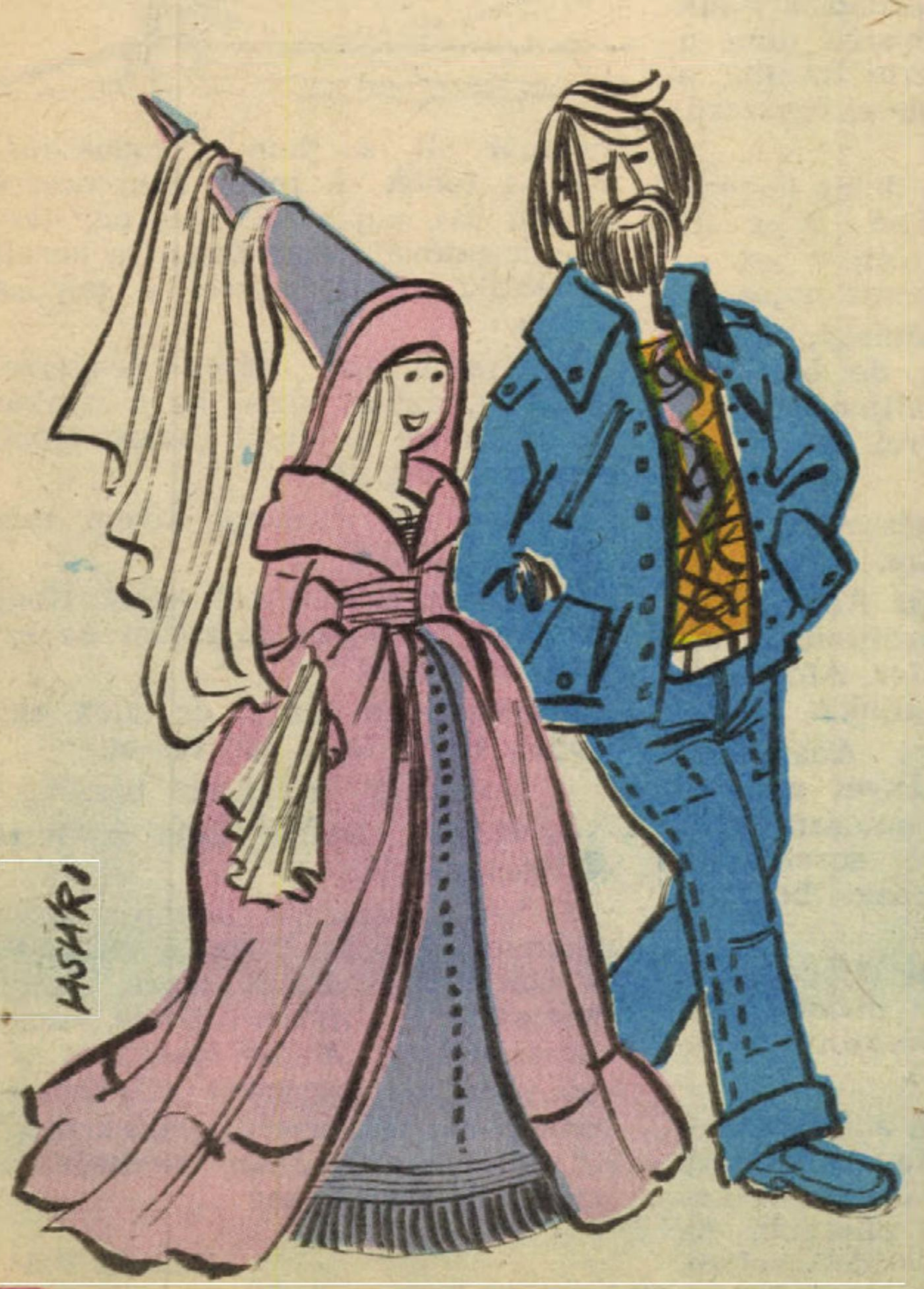
Clarence Campbell, a kanadai korong szuperligájának elnöke nyugdíjba ment. Helyébe John Zieglert választották. Ziegler tíz évig volt a Detroit Red Wings csapatának vezetőségi tagja. Ez volt a csapat legrosszabb évtizede. Tíz esztendő alatt tizenhárom edzőt fogyasztottak el, 1970 óta nem kerültek a legjobb négy közé, tavaly tizenhat mecscset nyertek, ötvenötöt vesztettek és ráfizettek az ügyre kétmillió dollárt.
Ott is tudják, kit kell választani?

(p. p.)

FŐIDÉNY

KETTŐS DIVATIRÁNY

Gina Lollobrigida elvállalta egy kozmetikai cég elnökségét. Az újságíróknak így indokolta meg döntését:

— Így jobban megvalósíthatom önálló elgondolásaimat! Jelenleg tekintélyes tőkebefektetéssel támogatom egy hajnövesztőszer kísérleteit és az eredmények minden képzeletet felülmúlnak!

Az egyik újságíró hitetlenkedve közbeszólt:

— Hajnövesztőszer? Ezt már annyiszor beharangozták és mindig csalódás volt a vége. Ön nem fél ettől?

Lollobrigida sokat sejtetően mosolygott.

— Nem. Az egyik laboránsnőnk a kísérleti anyaggal telt üvegből kihúzta a dugót a fogával és három nappal később bajusza nőtt!

ZSÖLLYE

Ruttkai Éva a Balaton körül turnézik önálló műsorával. Az egyik apró falucskában elromlott az autója, pedig Ruttkainak még aznap este a szomszéd községben is fel kellett lépnie. Kétségbeesetten állt a művelődési ház előtt, majd megszólított egy bácsit:

— Tessék mondani, hogy jutok el leggyorsabban a vasútállomásra?

A bácsi készségesen válaszolt.

— Nálunk csak úgy, aranyos művésznő, ha szalad!

Bécsben találkoztam a jóegynéhány éve külföldre távozott segédoperatőrrel, aki tudomásom szerint annak idején Ausztráliában szeretett volna filmezni. Amikor megkérdeztem, hogy megy a sora, keserűnyésen elmosolyodott.

— Hol így, hol úgy! Mindenesetre a filmgyári munkából nem lett semmi. Viszont voltam pincér, bútorkereskedő, autómosó, bárzongorista. Nagy kalandok — kis pénzek! Végül elhatároztam, hogy visszajövök Európába, pedig utoljára már egészen jól kerestem, mint toronyőr! De az sem volt az igazi!

— Miért?

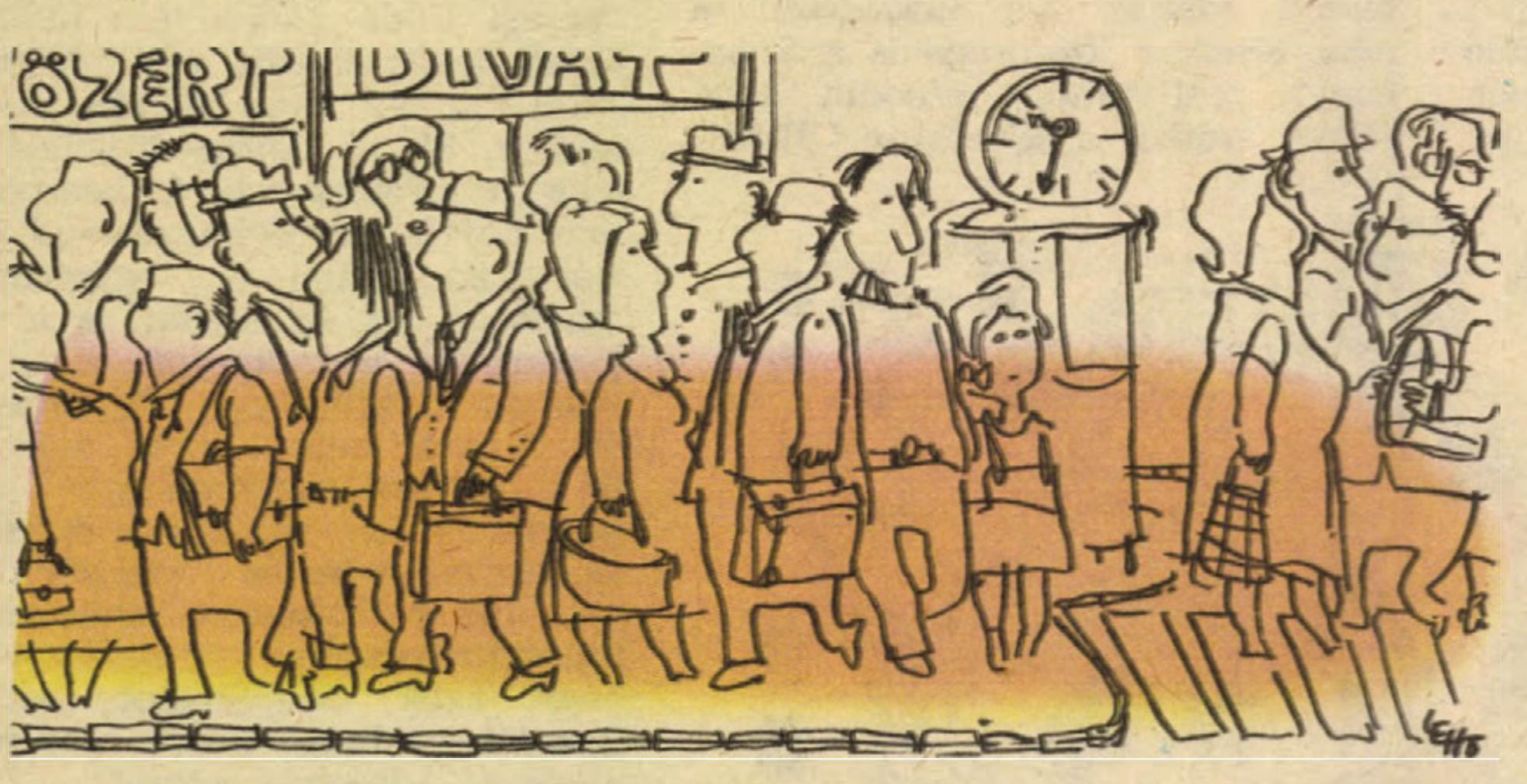
— Kilátástalan volt...

Rátonyi Róbert

Megkérdeztük rajzolóinkat:

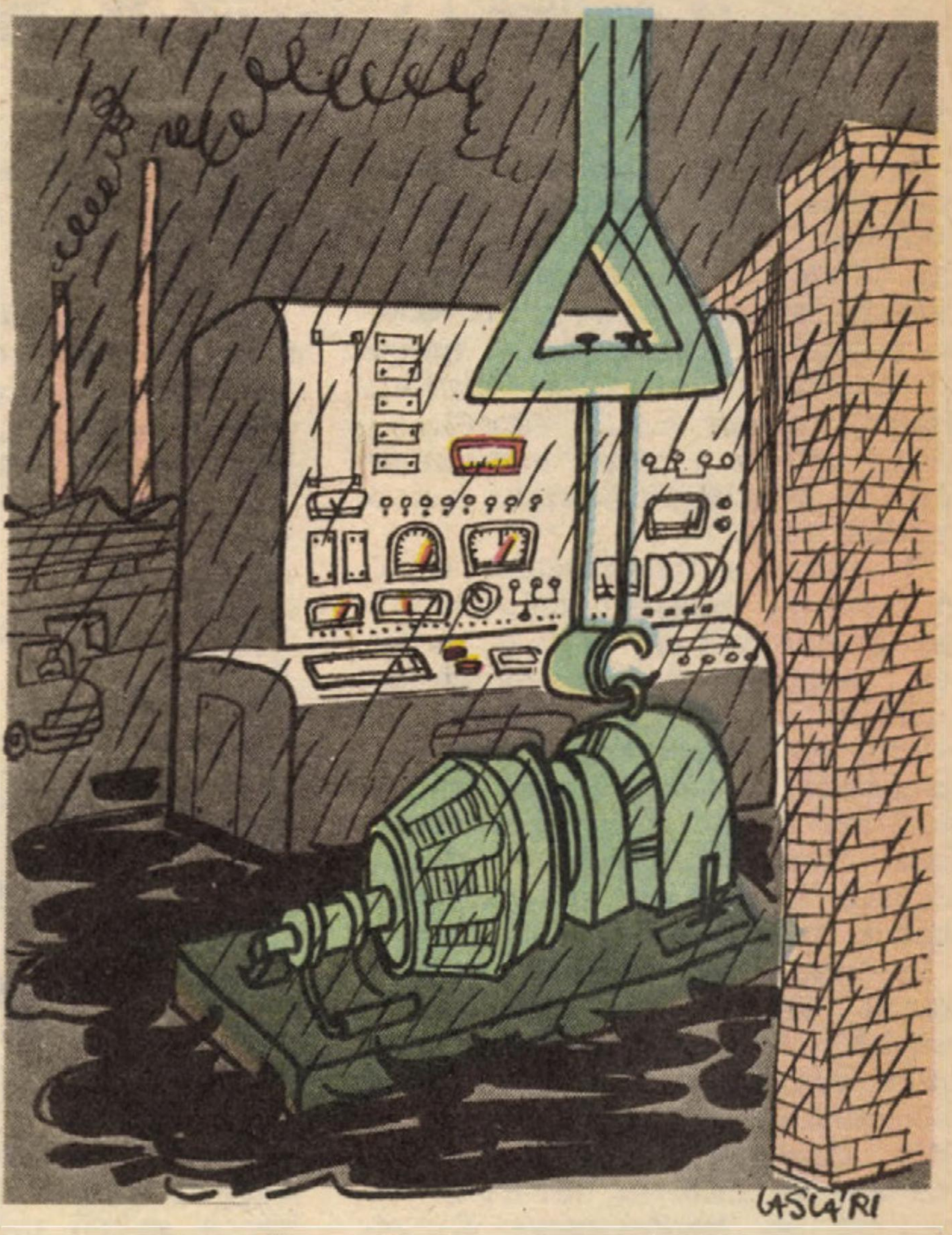
MIT NEM IMPORTÁLNÁNAK?

Lehoczki István:

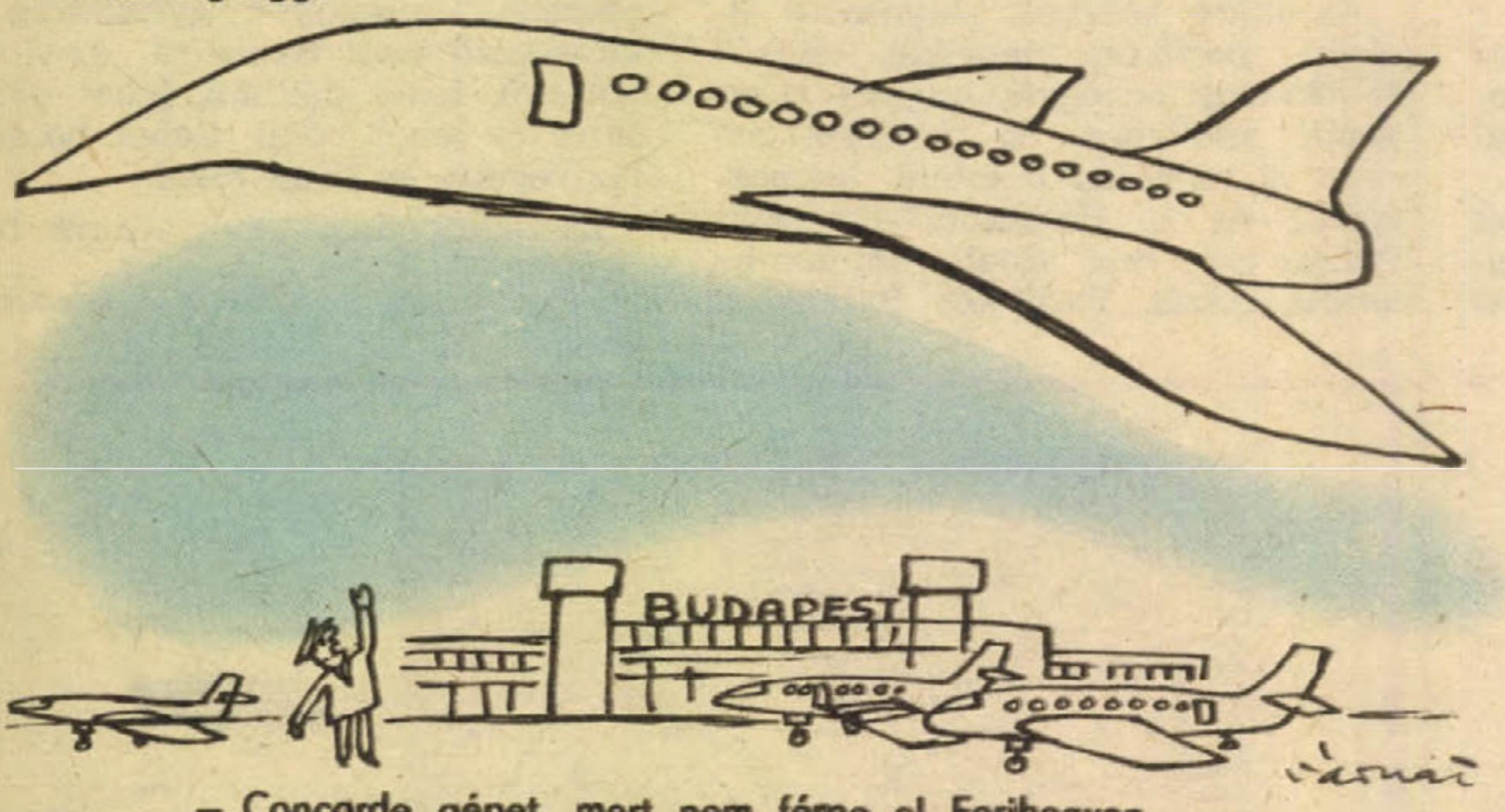
– Munkanélkülieket.

Vasvári Anna:

– Olyan gépet, ami rozsdásodik.

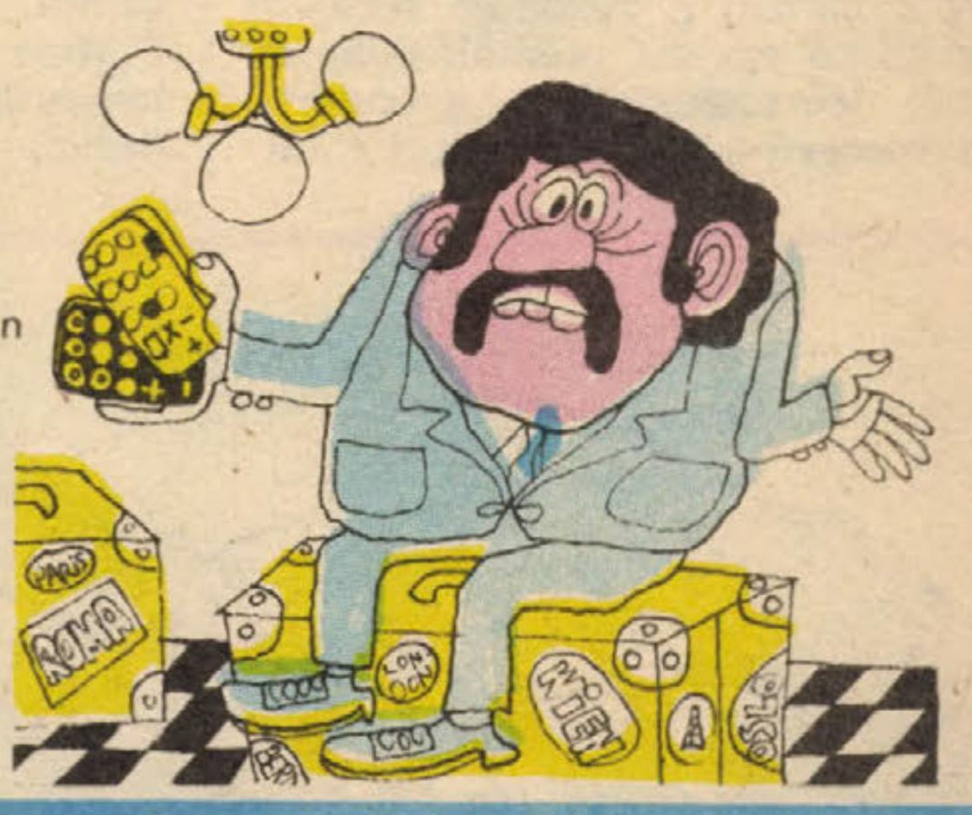
Várnai György:

– Concorde gépet, mert nem féme el Ferihegyen.

Fülöp György:

– Zsebszámológépet. Nekem is van két darab eladó.

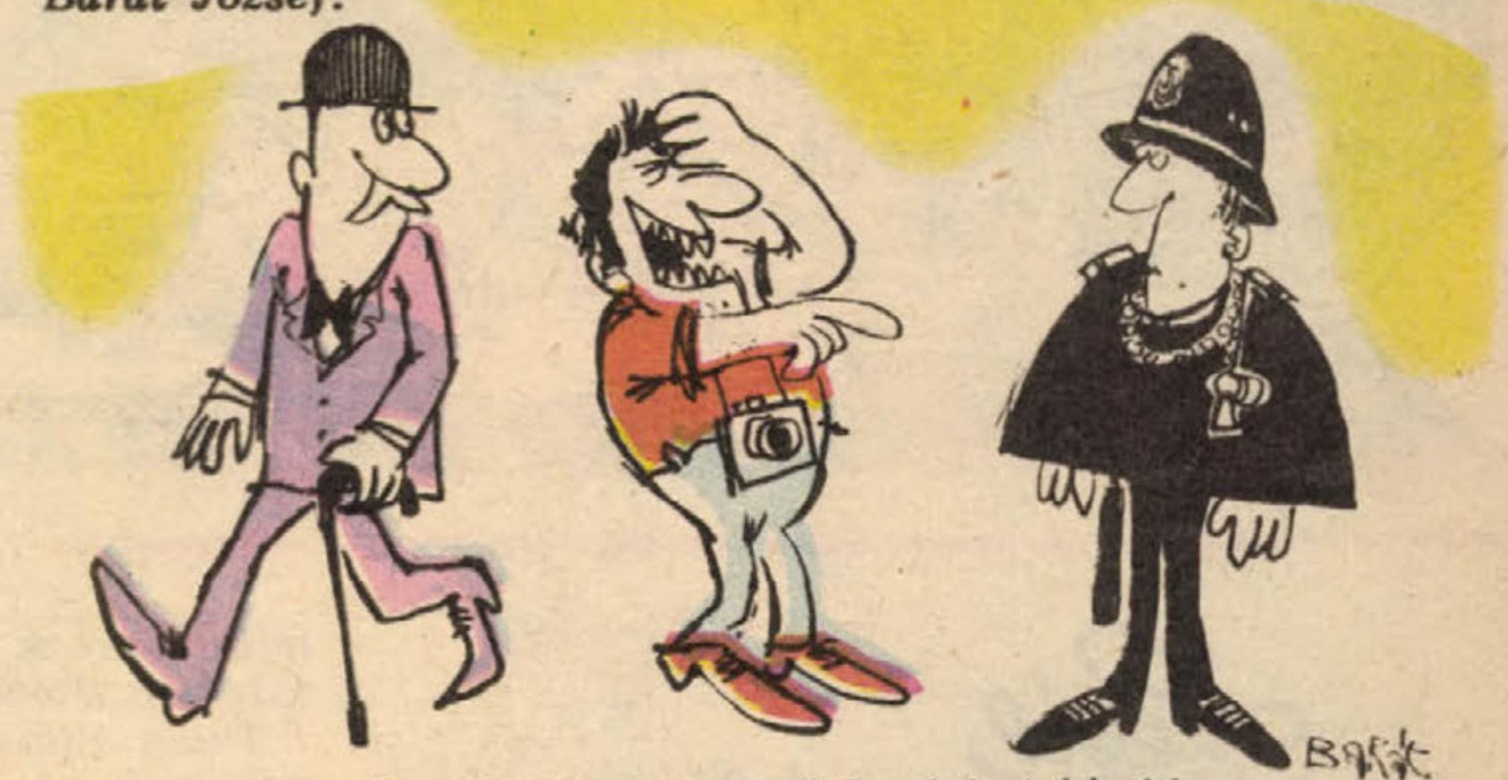

Szűr-Szabó József:

– Szexlapokat, mert azok nálunk senkit sem érdekelnek.

Barát József:

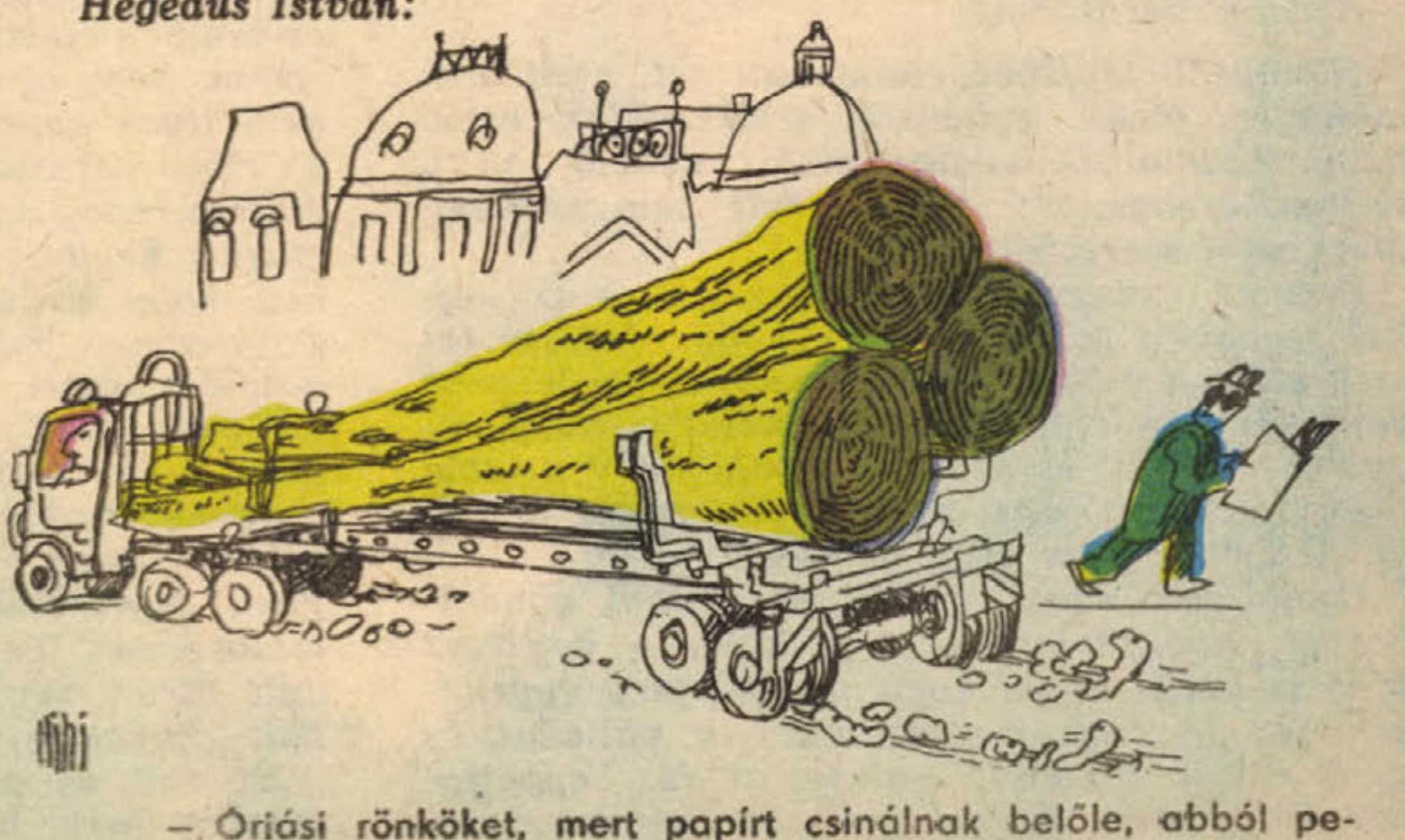
– Rendőrvicceket. Az itthoniak jobbak!

Erdei Sándor:

– Semmit. Import nélkül is bejön minden.

Hegedűs István:

– Óriási rönköket, mert papírt csinálnak belőle, abból pedig új lapokat ...

FALU VÉGÉN KURTA BANZÁJ

És akkor az összes színesfém színeiben játszó piszkos Balaton tükrében lágy lovaglást végzett egy tövig rágott almacsutka. A gyilkos kanadai hínártól bővelkedő selymes víz megcsócsált hajósa búcsúcsókot hintett a tűzvörös Napnak, amely az ibolyántúli sugarak helyett a mezei büdöskében fészkelő bögölyökkel érlelte a napimádók bőrét.

És akkor a messzeségbe kígyózó balatoni országút délutáni tömegnyomorából egy Ikarusz színeiben pompázó antilégkondicionált autóbusz fordult be a tövishegyi csárda elé. Amelyben potom háromszázért a világ összes kolibrimezében izzadó, magyar romantikára éhes külföldiek várták a pénzköltők által oly gyakran megénekelt bús balatoni kalandot.

És akkor az éleseszű sofőr a csárda falától két centiméterre megállt. A tövishegyi gasztronómiára vágyakozó küllhoni polgárok beözönlöttek a helybéli fiatalok által gazdagon tetovált szálkás asztalokhoz, mire az udvarban felüvöltött egy kendermagos Diesel-Mercedes.

És akkor a magyar csárdai betyárok nyugdíjalapjára gyűjtő látványos banzáj a kezdetét vette. A vendéglátó egység pókhálós kéményéből leereszkedett a gyönyörűszép vasorrú bába, aki sózott földikutyabőrt és betétes „Pick" szalámibőrt árult, a fél deci tövishegyi kisüstitől viruló nagyérdemű társaságnak.

És akkor bejött az előre foglalt asztalok elibe egy negyed ökör, amelyből a terem közepén álló csillogó üstben tiszadáni halászlét, kunkolostori birkapörköltet és venyigési túróscsuszát főztek. Aztán megszólalt a hortobágyi pusztákon honos sziksó ruhájában Bandi, a banda főpacsirtája és a magyar disszidensek által szabadalmaztatott fokvárosi fokhagymás palacsinta.

Mire a szürke marha szürkület leereszkedett a csárdára, a Szicíliában honos menyasszonyszöktetés is megtette magyaros hatását. A tolmács megszökött a séffel és a számlával a tücsökzenés, csillagfény pásztázta venyigék közé, ahol a szép magyar éjszakában megosztoztak máson. De megszökött a népi zenekar józansága is a tövishegyi motívumos második láda sörrel, amikor a következő IBUSZ-csoport megérkezett a Paprika Show-ra.

És akkor helybéli lányoknak öltözött mezítelen paprikás csirkék felfokozták az egyik csoport gusztusát, miközben öt méterrel arrább a mézédes balatoni légmozgástól és a Bélteknői Büdösvíz Palackozó Gyár által forgalomba hozott Akali Vadítótól felbuzdult állás nélküli kelenföldi táncosok az OTP által megáldott parasztlakodalom rejtelmeibe csalták a környezet gazdag testi szépségeinek örvendő turistákat.

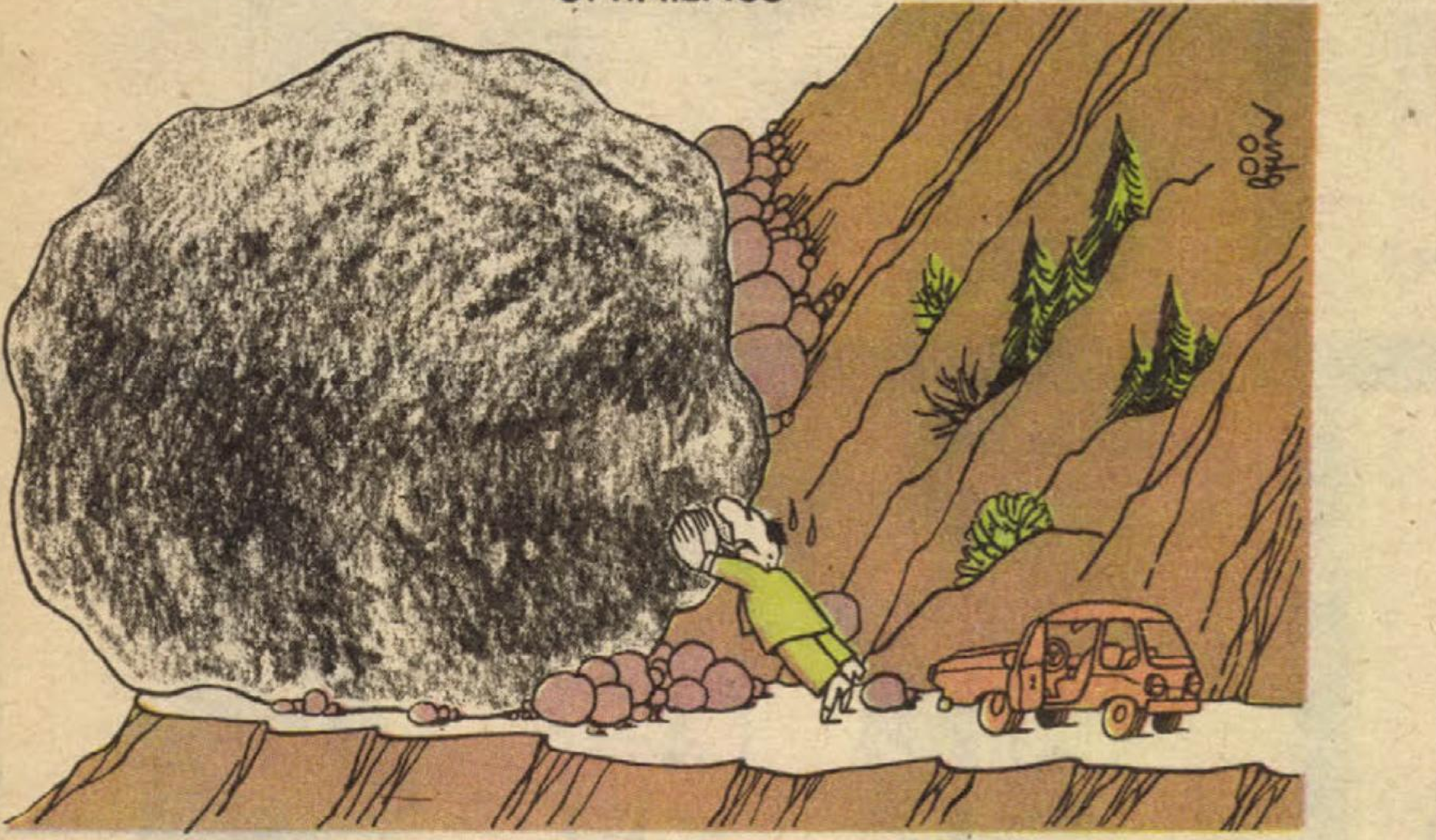
És akkor olyan paraszlakodalom kerekedett, hogy mindenki elvette a szomszédja által meghagyott italt, és megérkezett a Gipsy Show, és a lágyívű fűzfák alatt megtört a hold fénye, mire az Expressz utazási iroda sürgönyére helikopteren leereszkedett egy szalonnasütés, amely után rögtön megjelent a Siotur lovas fütyülős túrája a szövetkezeti turistamozgalom hajóján a Volánturisttal és a Budapestturisttal egyetemben, csakhogy ezt az északi és a déli, a somogyi, a veszprémi, a zalakarosi és a tajthuhóki idegenforgalmi hivatal nem hagyta ennyiben és a külföldi turistaszaggató show keretében úgy rászálltak a menyasszonyszöktetés és a magyar puszták túzok kakasára emlékeztető parasztlakodalom résztvevőire, hogy azok délibábként kezdték szemlélni a longobárdok által megalapított idegenforgalmat.

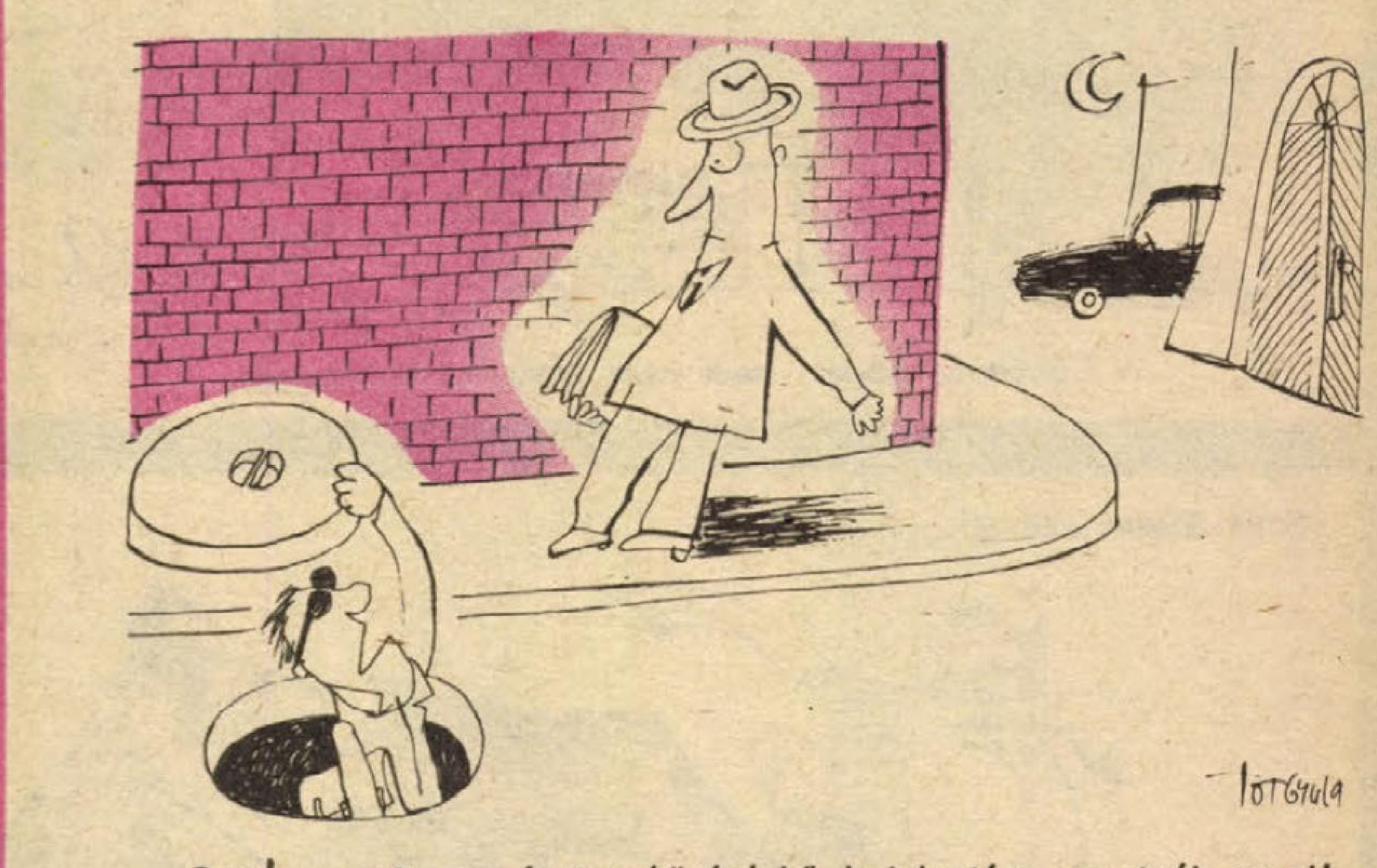
És akkor a hársfák dallamait dúdoló balatoni éjszakában a külföldiek kiitták poharaikat, amelyekben nem volt semmi, s hazamentek a legények gyakorolni a következő napi banzájra. Ahol lehet eső, lehet délibáb, lehet ökörsütés és lehet bóvli. Lehet boszorkányégetés és lehet pénz.

És akkor nem lehet semmi baj.

Tormai László

OPTIMIZMUS

– Pszt!... csak egy fontos közérdekű bejelentést szeretnék tenni!

Levél Dorottyához

Kedves Barátnőm!

Könnyebb levélben elmondani azt, amit személyesen olyan nehéz, s megkíméllek attól, hogy tapintatból ellentmondjál nekem, ha a szemedbe mondom: tudom, már nem szeretsz. Mert nem szeretsz.

Honnan tudom? Nem tegnap óta, már sokkal régebben feltűnt nekem, hogy felelőssé teszel bizonyos dolgokért. Először akkor vettem észre, amikor elmentünk egy üzletbe, hogy vegyünk valamit, és az üzlet ajtajában egy tábla lógott: „Leltár miatt zárva!" Akkor azt mondtad: „Ennek is te vagy az oka!"

Egész este azon tépelődtem, miből gondolhattad, hogy miattam volt leltár a boltban? Meg is kérdeztelek, hogy mondd meg egyenesen, de te csak megrántottad a válladat és nem voltál hajlandó válaszolni rá. Faggattalak, hogy mire gyanakszol? Azt gondolod talán, hogy rokonom vagy ismerősöm dolgozik abban a boltban, és én kértem meg rá, hogy leltározzanak, csak azért, hogy te ne tudjál vásárolni? Hiába faggattalak, nem válaszoltál.

Talán elfelejtettem volna az egészet, ha másnap nem készültünk volna kirándulni. De reggel, amikor kitekintettünk az ablakon és ömlött az eső, vigasztalanul, te ingerülten felkiáltottál: „Ennek is te vagy az oka!"

Nem kérdeztem meg tőled, hogy miért. De a szívemben elültetted a félelmet: miért képzeled rólam, hogy elrontom az időjárást, és hogy nekem ilyen képességem lenne? Lopva átnéztem az előző napi időjárás-prognózisokat, arra gondoltam, hogy talán abból megtudhattam, hogy mára szakadni fog az eső, és azért ígértem neked, hogy kirándulunk, hogy bosszantsalak. De a prognózis minden újságban pompás kirándulóidőt jósolt.

Megértheted, Dorottyám, hogy feltűnt a viselkedésed, és délután még fokozódott bennem a gyanú, midőn a bátyádékhoz mentünk látogatóba, de az utcába nem tudtunk autóval bejutni, mert előző nap felszedték az úttestet a csatornázók. Te kiszálltál a kocsiból, és a feldúlt utcán végignézve, ingerülten megjegyezted: „Ennek is te vagy az oka!"

Ez volt az a pillanat, amikor biztosan ráéreztem arra, hogy már nem szeretsz. Amikor szerettél, nem is egyszer mentünk el útjavítás mellett, és sosem jutott eszedbe, hogy engemet okolj érte. És amikor kiderült a bátyádnál, hogy kislányuk született, holott fiút szerettek volna, láttam rajtad, hogy elfojtottad magadban a bosszús kiáltást, hogy ez is miattam történt.

Mégsem szóltam róla Neked, hogy tudom, nem szeretsz már. Időt akartam hagyni, hogy tisztába jöjj az érzéseiddel és belásd: nem én tehetek mindenről, hogy tévesen ítélsz meg dolgokat.

De tegnap elfogyott a türelmem. Amikor egy légy szállt az orrodra, és nem tudtad elhessegetni, azt mondtad, hogy én vagyok az oka.

Dorottyám! Én nem akarok semminek az oka lenni, én félreállok az utadból. Sokáig tépelődtem, hogyan mondjam mindezt el neked, hogy a búcsú ne fájjon. Az volt a tervem, hogy telefonon mondom el mindezt Neked, beszéljünk róla, anélkül, hogy egymás szemébe kelljen néznünk.

Nem hívhattalak fel, mert beázott a telefonod és nem felelt a hívásomra.

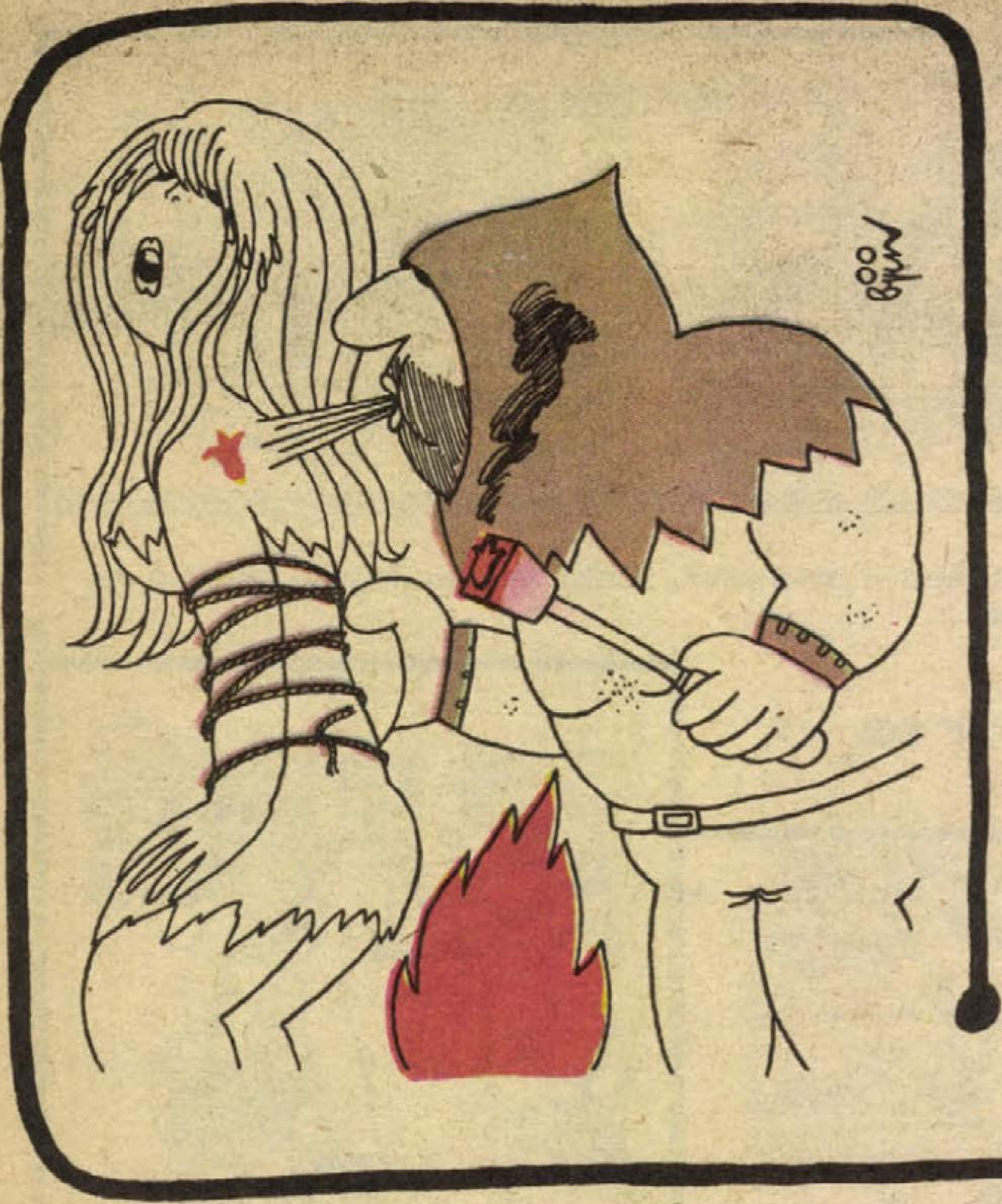
Én nem érzem hibásnak magamat azért, hogy így alakultak a dolgaink. Te vagy a felelős mindenért.

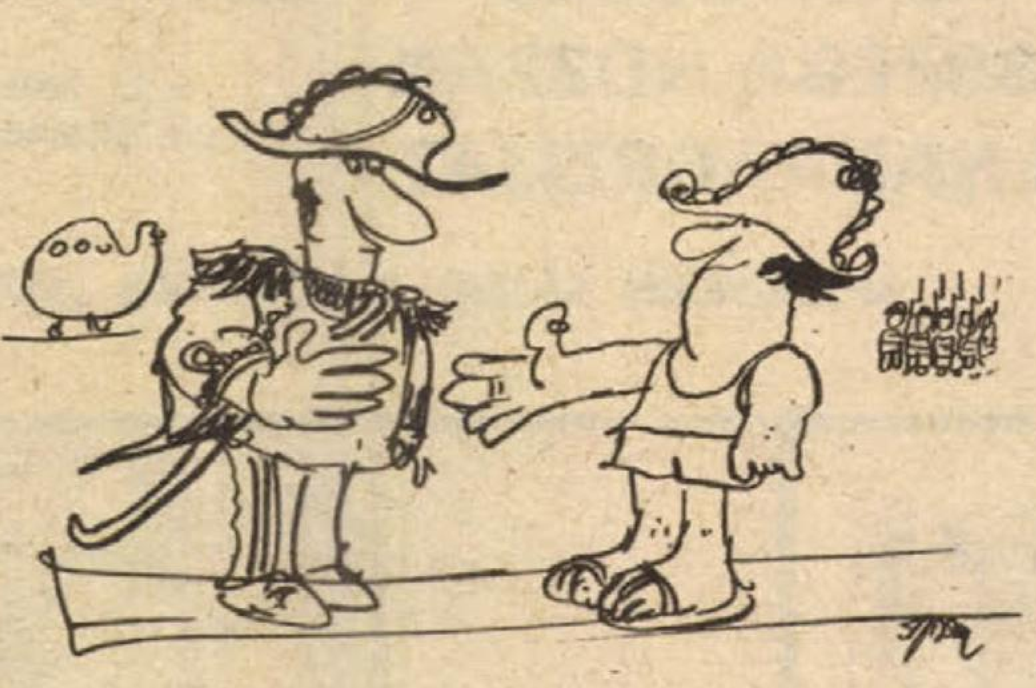
Azért is, hogy beázott a telefonkábel.

Somogyi Pál

Forró

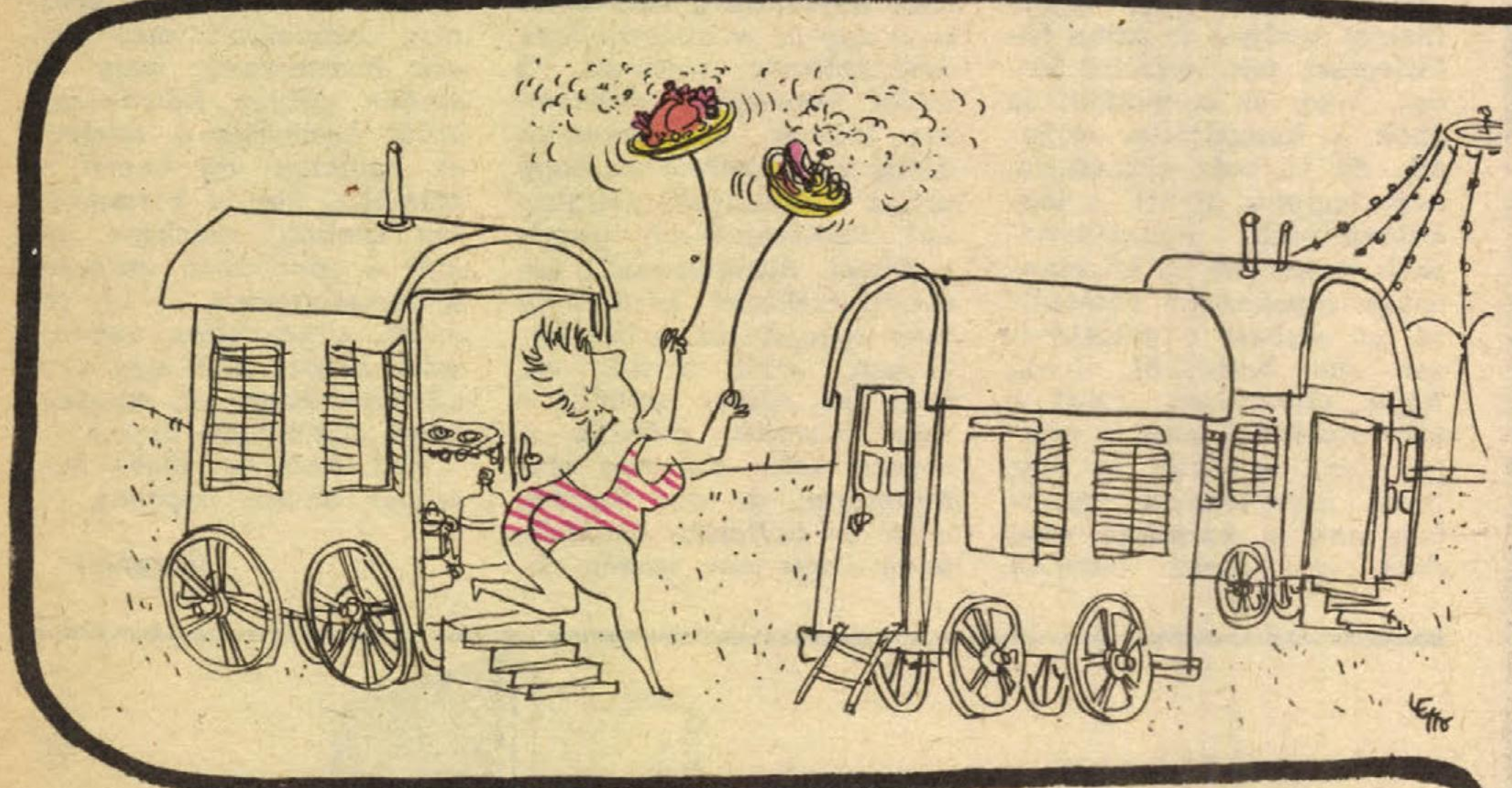
BALÁZS-PIRI, SAJDIK, BRENNER, DALLOS, LEHOCZKI, FÜLÖP, HEGEDŰS

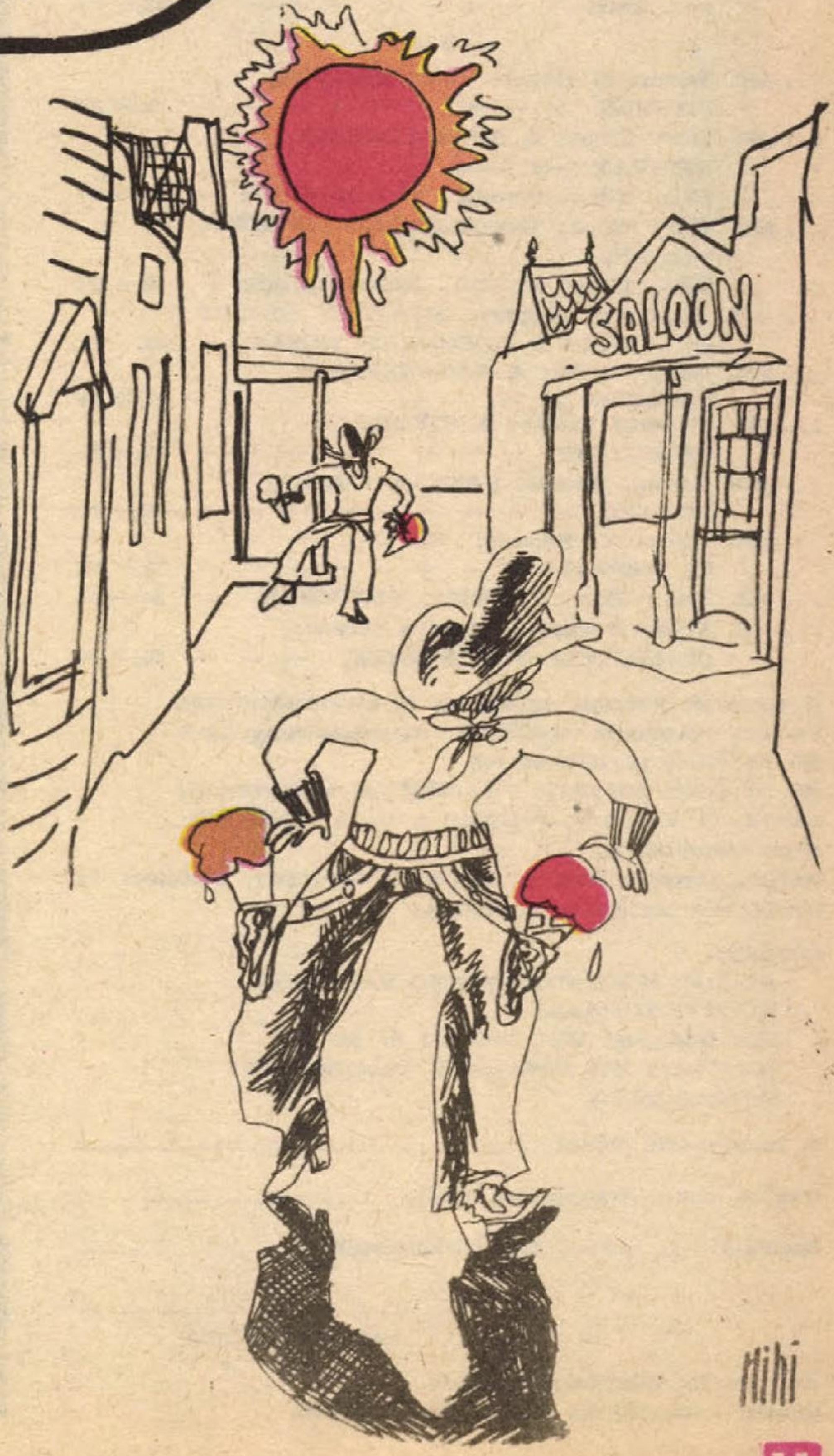

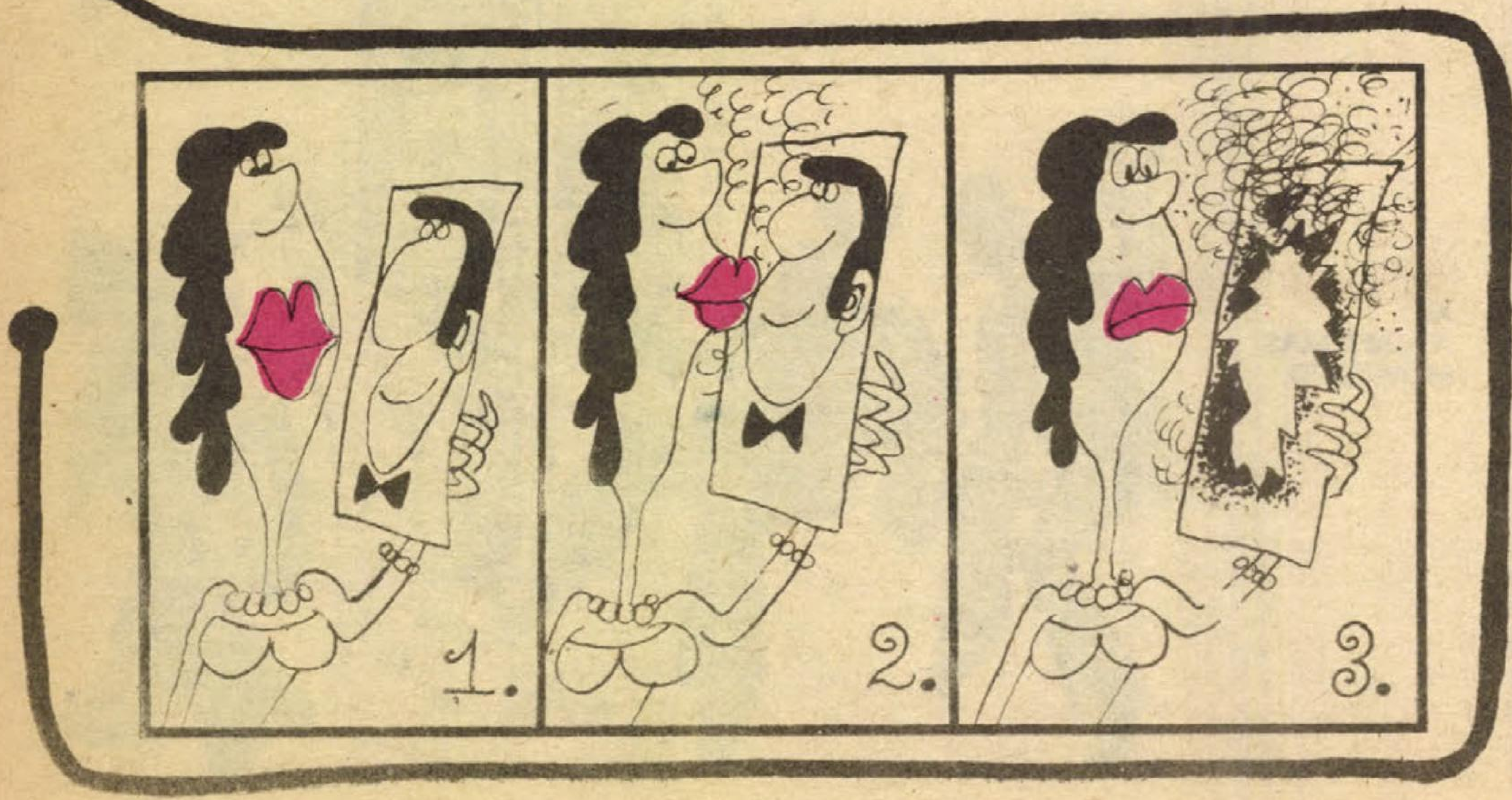

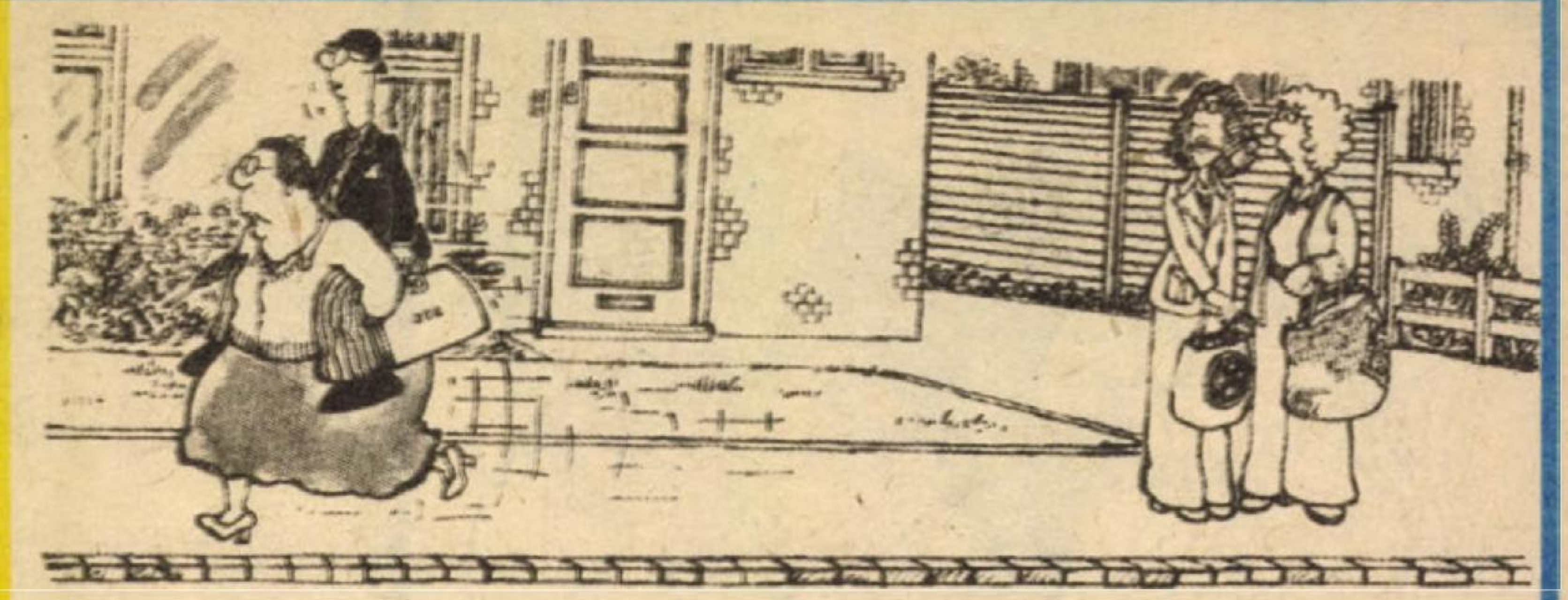
import humor

AZ ANGOLOK ÖSSZÉBB HÚZZÁK A NADRÁGSZÍJAT

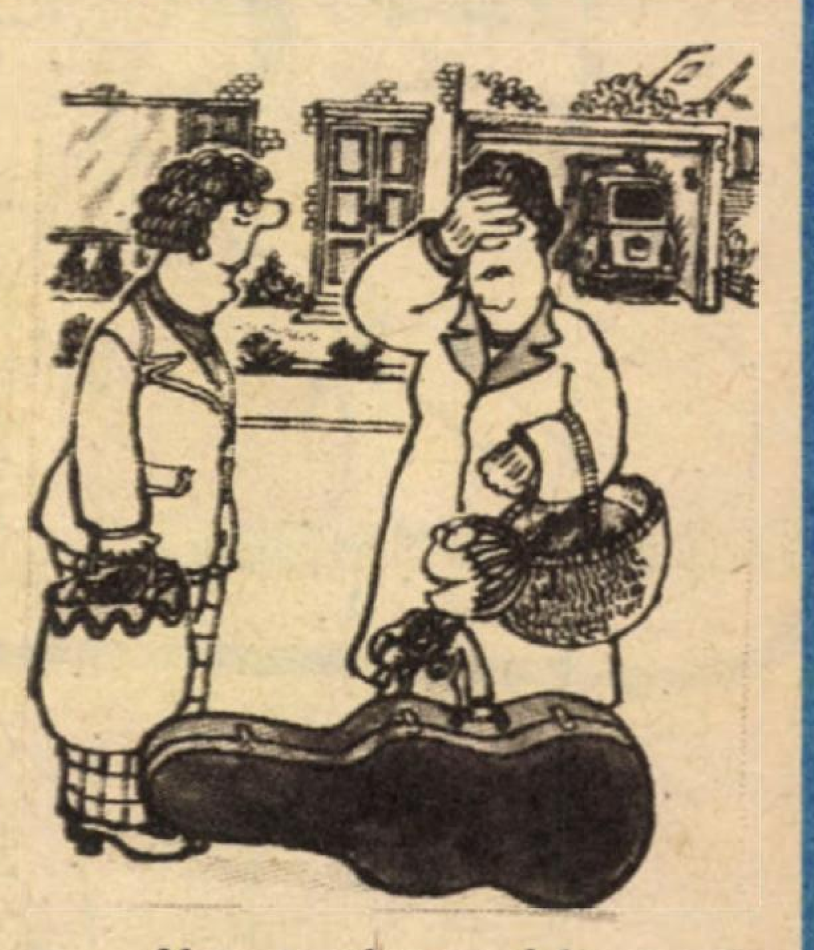
McLACHLAN RAJZAI A LONDONI „PUNCH"-BÓL

– Remélem, a ló nem veszi észre, hogy karácsonyra hizlaljuk.

– El kellett adni a kocsijukat, azóta minden reggel kiviszi a férjét az állomásra...

– Nem is olyan nehéz, asszonyom. Hónapok óta üres...

– Nem tudom, lenne-e olyan szíves, Mrs. Bailey és kiegyenlítené az én tejadósságomat is?

– Szerettem volna végignézni az adást, amelyben Margaret Thatcher biztosít minket a konszolidációról. De, sajnos, a tévéüzlet visszavitte a készüléket...

Asszongyák

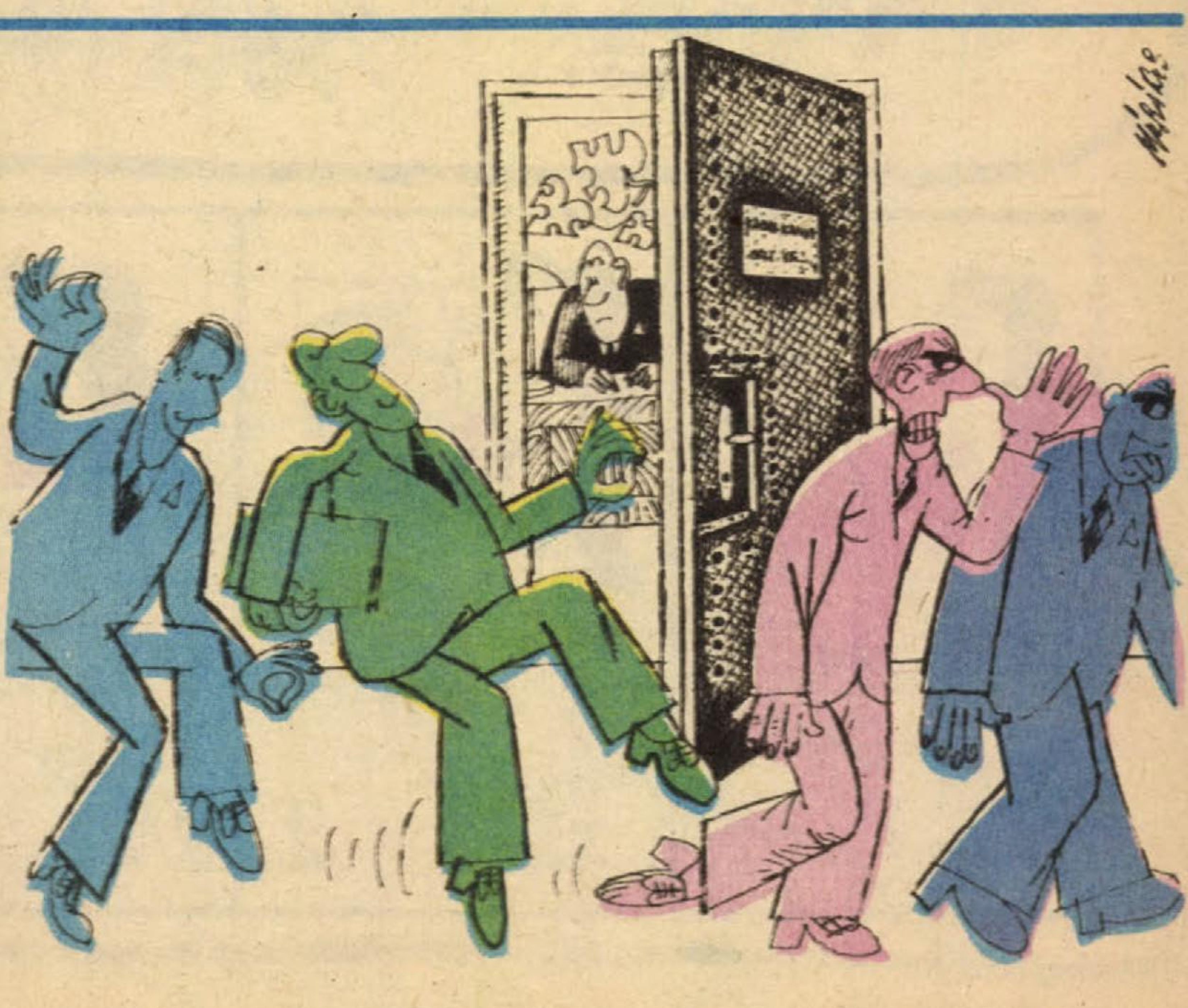
hogy 2500 különböző nyelven beszélnek Földünkön az emberek.

Hű, a kutyafáját, ezt nem gondoltam volta, 2500, az sok, szinte félelmetes, tessék csak elképzelni, amikor az ember egy, egyetlenegy nyelven is annyi fölöslegeset tud beszélni (lehet, hogy ez a mondat is ebbe a kategóriába tartozik, de ha már elkezdtem, nem hagyom abba), a legkülönbözőbb, legszellemesebb mondások és közmondások igyekeznek lebeszélni az embert a fölöslegesen sok beszédről, arról, hogy visszaéljen azzal a 2500 nyelvvel, ami a világon van, és azzal az egy, néha kereplőszerű nyelvvel, ami a szájában van, csak egy párat mondok kapásból, ami így hirtelen eszembe jut, beszélni ezüst, hallgatni arany, ne szólj szám, nem fáj fejem, ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna, sok beszédnek sok az alja, száz szónak is egy a' vége, satöbbi, satöbbi, de mindez nem sokat használ, mert az emberek, bölcs közmondás ide, bölcs közmondás oda, csak koptatják a szájukban levő egy és a világon levő kétezerötszáz nyelvet, és mivel koptatják, különben azt hiszem, becsületesebb dolog úgy fogalmazni, hogy mivel koptatjuk, pletykával, rágalmazással, veszekedéssel, hazudozással, gorombáskodással, és mennyi más ilyenfélével, a baj különben, attól tartok, az, hogy az ember mindig a más beszédét sokallja, a magáét soha, azt még nem hallottam, de azt hiszem, önök se hallották senkitől, hogy ejnye már, igazán abbahagyhatnám, hiszen úgy jár a szám, mint a kacsa — hm — szárnya, szóval az embernek lúdbőrözik a háta arra a gondolatra, hogy mi lenne, ha az egész emberiség egy szobában tartózkodna — jó nagy szoba kellene hozzá, az biztos —, és ahogyan az általában szokás, mindenki egyszerre beszélne, mégpedig hozzá 2500 különböző nyelven, mindehhez még tessék hozzávenni, hogy az ember milyen következetlenül használja a nyelvét, az egyikkel így beszél, a másikkal úgy, a harmadikkal amúgy, másként beszél a főnökével, másként a beosztottjával, és így tovább, a közvetlen ismerőseim között csak egy van, aki következetesen mindenkivel egyformán beszél.

Kár, hogy az illető nem ember, hanem papagáj.

(gergely)

AZ ÁTVÁLTOZÁS MŰVÉSZETE

SZILÁNKOK

REKLÁM

NE FELEDJE, HOGY A DRÁGA GYÜMÖLCS IS EGÉSZSÉGES!

SEGÍTŐ SZÁNDÉK

— Kollégám, ha valamit nem tud, szóljon nekem, valószínűleg én sem fogom tudni, de azért jólesik majd az érdeklődése...

A HÉT LEGBLŐDEBB VICCE

— Ha hiszi, ha nem, én már több számot énekeltem lemezre.

— Valóban?

— Valóban. Bádoglemezre. Ugyanis tetőfedőként dolgozom és munka közben mindig dalolok.

TÖRZSVENDÉG

A mentőorvos így szólt a részeghez:

— Magát most elvisszük a kijózanítóba.

— Rendben van, de előbb igyunk meg valahol egy kisfröccsöt.

ELSŐ SZERELEM

Soha nem felejtem el életem első szerelmét. Annál is inkább, mert tegnap ismertem meg.

ÉLETMŰVÉSZ

X. a kellemeset összeköti a kellemessel.

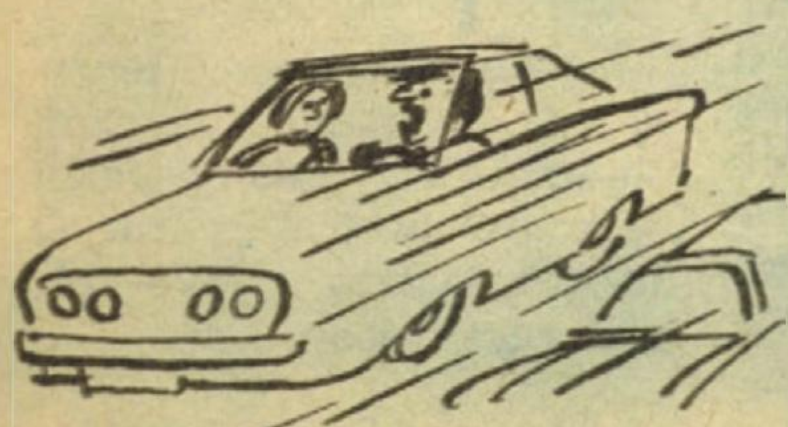
A SZOKÁS HATALMA

A névtelen levélíró jó egészséget, sok boldogságot kívánt a főnökének, de szórakozottságból ezúttal sem írta alá a levelet.

PANASZ

— Esküszöm, félek kimenni az M—7-es útra, ezek a kocsivezetők úgy mennek, mint az őrültek! — panaszkodott az autóversenyző.

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Na nézd csak, újra üzembe helyezik a vigházakat? De minek feltölteni?

(Egy import-csörlőberendezésen fedezte fel Kozák István)

— Kedves ajándékkal, egy fából készült favonattal lepte meg az Unió Áfész Miskolc asztalos szocialista brigádja a nyékládházi 3-as számú napközi otthonos óvoda kicsinyeit. A hatvan kis-

És már készül a vasból készült vaskarika is!

(Az Észak-Magyarország c. lapból ollózta Rusz Ottóné, miskolci olvasónk).

ezer forint értékű társadalmi munkát végeztünk. Rövidesen átadjuk a háromágyas nővérszállónkat is.

Most már csak egyet kell tisztázni: hány nővér jut egy ágyra?

(A Veszprém megyei Naplóból ollózta Kovács Ilona, ajkai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Terelgetjük a szennyest

Még jó, hogy nem fialtatjuk!

(A Magyar Nemzetben lelte Almássy J. E.)

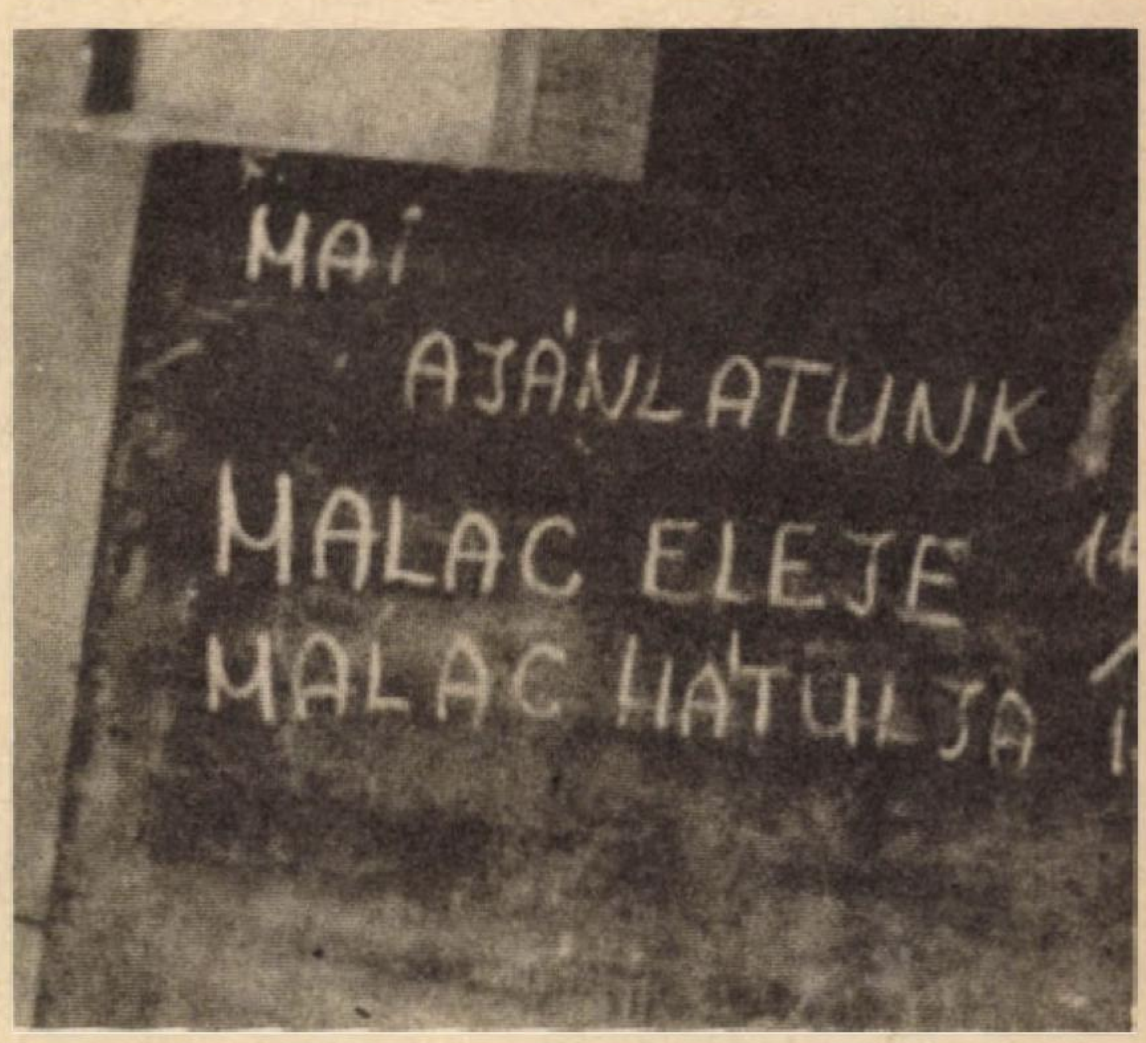
Hulladékanyagok hasznosítása

Harminc forintért egy dollárt

Új átvevőhelyek a MÉH-nél?

Szóval mégse dobjuk szemétbe a dollárjainkat?

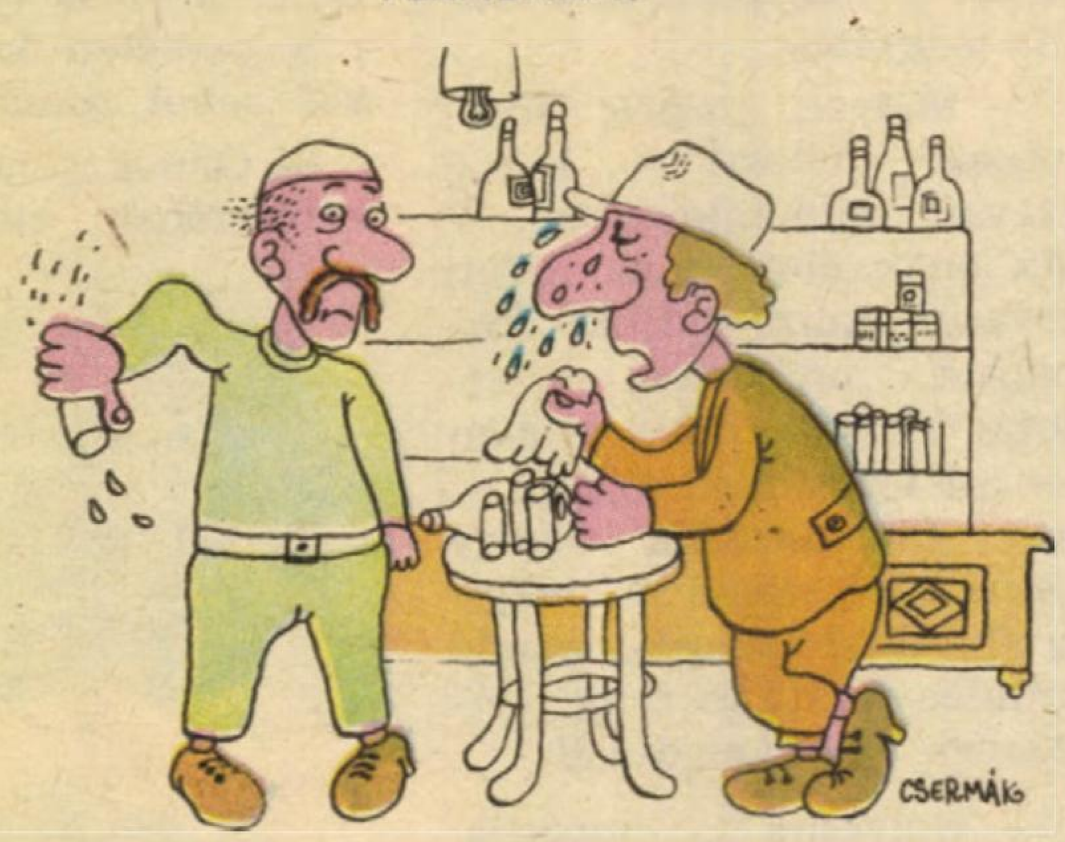
(A Dunántúli Naplóból ollózta Gyenis Péter, pécsi olvasónk)

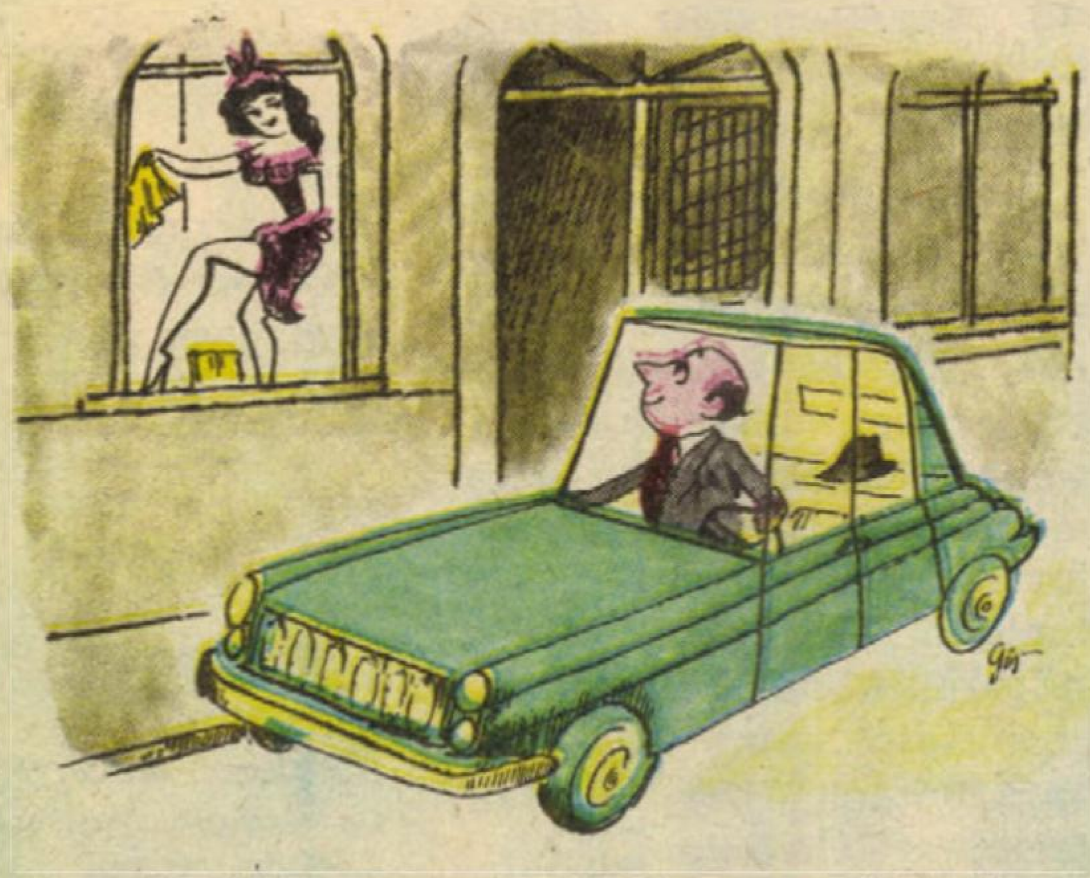
Holnapi ajánlatunk: malac közepe.

(Győrött fotózta Hetényi Péter)

FÉRFIBÁNAT

– Már egy hete nem láttam az asszonyt, meg a három gyereket.

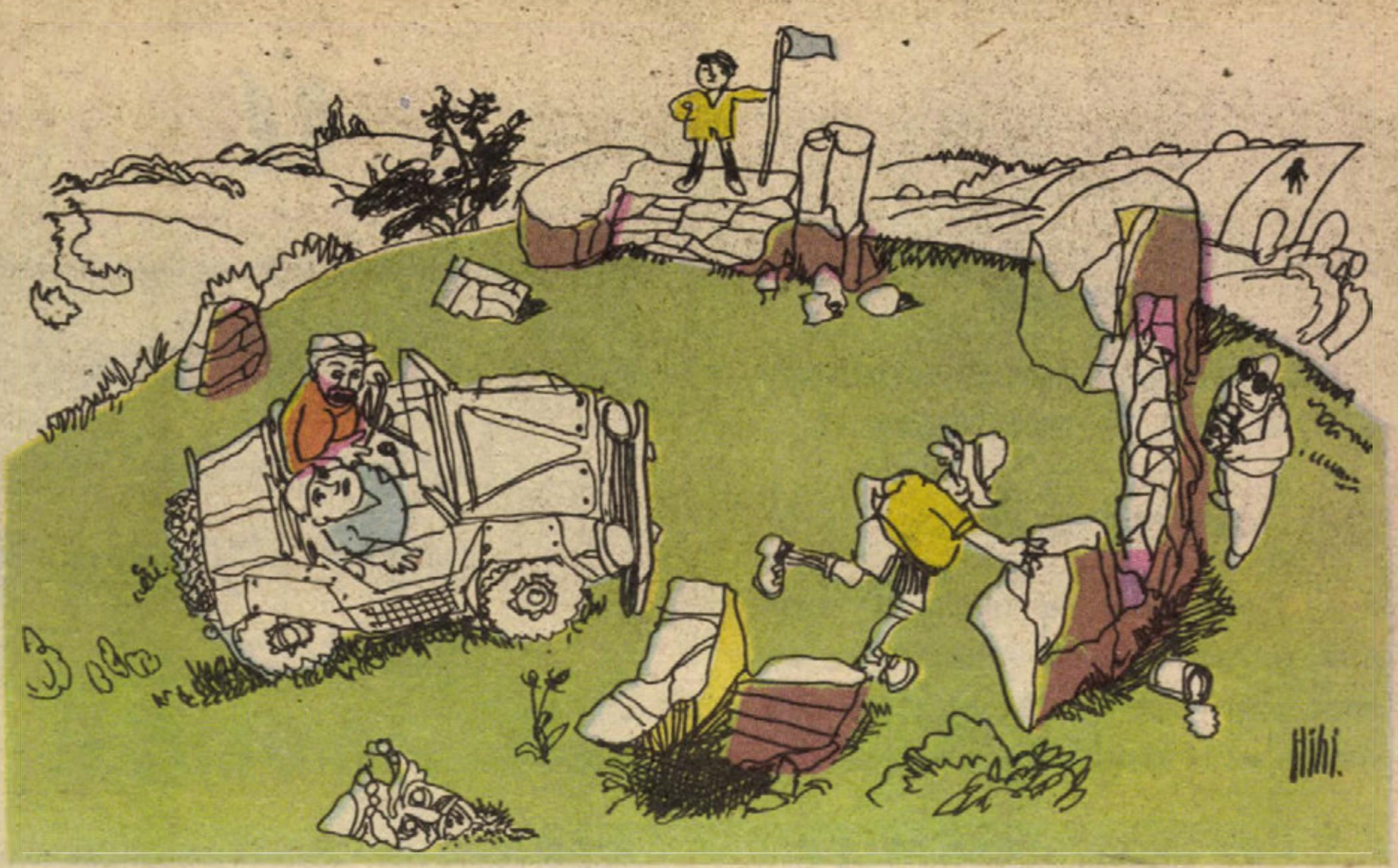

– Remek lábai vannak. Belépne a futballcsapatunkba?

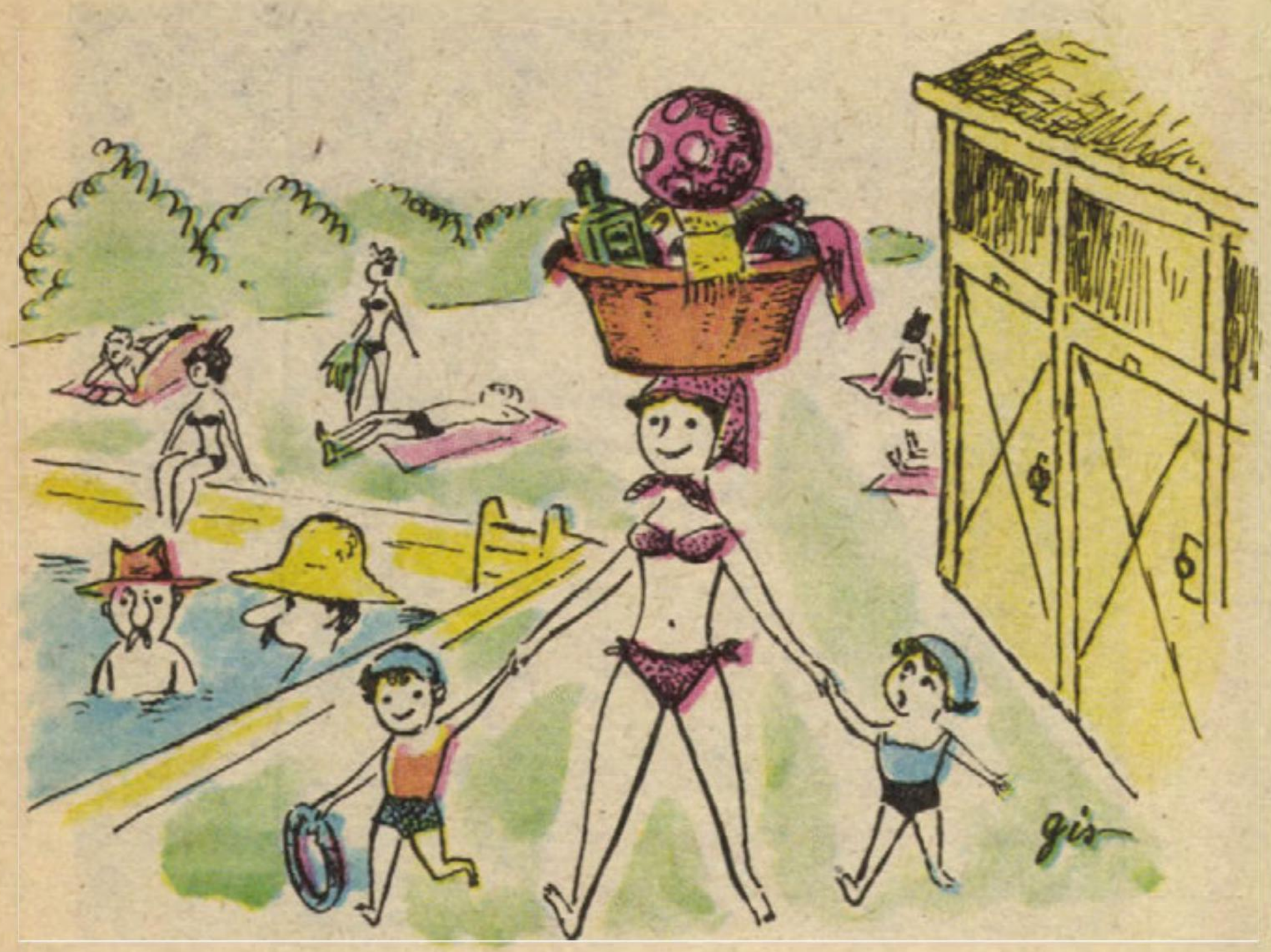
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

– Nyertem, most maga ül a kalodába!

– Azért vettem terepjárót, hogy ne kelljen minden műemléknél kiszállni...

– Anyu, Lacikát miért hagytuk otthon? Ő még elférne a hátadon!

— Anyu, szeretnék egy öcsikét kapni!

— Nem lehet, kicsikém, meg kell várnunk, amíg apuka hazajön külföldről...

— Ne várjunk addig! Lepjük meg vele!

– A feleségem egészségére iszom. Ma van a házassági évfordulónk.

„HEJ, OMNIBUSZOS SZÉP IDŐK"

A minap ócska limlomok között turkálva, régesrégi szakadt újságlapokra bukkantam. Kíváncsian böngészni kezdtem a nehezen olvasható hasábokat. Ott akadtam rá erre az ezernyolcszázkilencven-valahányban írt cikkre.

Bandukolunk, csak bandukolunk?

Munkatársunk fölkereste a Budapesti Közúti Vaspályatársaság vezetőségét, ahol az őt fogadó főtanácsos úrnak tolmácsolá a tisztelt olvasók hozzánk intézett panaszlásait a lóvasút tárgyában.

— Mélyen tisztelt főtanácsos uram! — kezdé szavait munkatársunk. — Az önök által működtetett lóvasút, mint tudjuk, köznapian omnibusnak neveztetik. Ebben a latin szóban — ezt úgyszintén tudjuk — az értelmeződik, hogy „mindenki számára", vagyis oly alkalmatosság, amely minden rendű és rangú népeknek egyaránt dukál.

— Helyesen mondja, szerkesztő uram — válaszolá a főtanácsos úr —, mi valóban nem kérünk kutyabőrt az utasainktól. He-he-he...

— Bocsánatát kérem, mélyen tisztelt főtanácsos uram, hogy a derűjébe vágok, de ha szabad megjegyeznem, miszerint olvasóink fölpanaszolják, hogy az önök által működtetett lóvasutak oly zsúfoltak, különösen a reggeli és estvéli napszakokban, hogy azokra följutni vajmi bajos, sőt mondhatnók, hogy olykor csaknem lehetetlen.

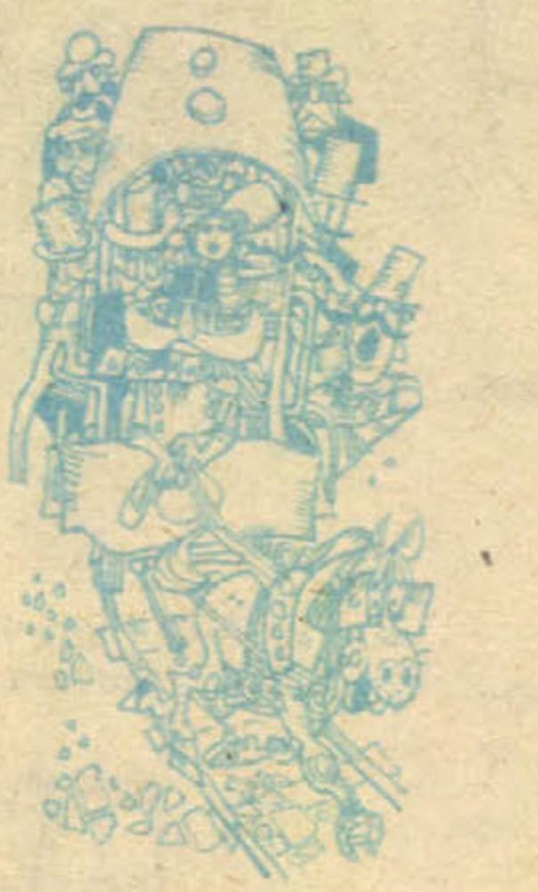
— Tisztában vagyunk, tisztelt szerkesztő uram, hogy közúti vaspályánk járművei valóban olykor degeszre vannak tömve, de sajnálatos bár, em bajon egyelőre aligha tudunk orvosolni fikarcnyit is.

— És mi légyen ennek az oka?

— Először is vegye figyelembe, tisztelt szerkesztő uram, hogy Budapest lakossága az elmúlt tíz esztendőben 370 ezerről 510 ezerre szaporodék, ami ugyebár csaknem 40 százalék többlet népesség. Ugyanakkor kocsiparkunk a régi, no és a lovak is.

— Apropó, lovak! A másik fő panaszolás az, hogy igen rendszertelen a kocsik közlekedtetése. Van, amikor majdhogynem egymásba ér a lovak orra, máskoron pediglen közel és távol sehol semmi.

— Önnek, mint művelt emberfőnek, tisztelt szerkesztő uram, tán-talán felesleges fejtegetnem, hogy Budapest régi város. Márpedig, mint ilyen, az utcái szűkösek, vagyis nem készültek a növekvő nagyvárosi forgalom elbírására. Tessen csak körülnézni, hogy mennyi batár dübörög manapság a pest-budai utcákon, mennyi stráfkocsi és szekér, hogy a száguldó hintókról és konflisokról ne is beszéljünk! Csodálható-e hát, ha egyre-másra keletkeznek a közlekedési dugaszok, amelyek gátjaivá lesznek a folyamatos vontatásnak.

— Bocsásson meg, igen tisztelt tanácsos uram, de ez csak részben magyarázza a lassú közlekedést. Olvasóink joggal panaszolják, hogy a lovak gyakorta csak bandukolnak Budán át.

— Ennek oka az, hogy a rendelkezésünkre álló zab oktánja meglehetősen alacsony.

— Nem lehetne ezen netán importtal segíteni?

— No bumm, és akkor mi van? Már bocsánat a parlagi kifejezésért, de ugye a ló nem megy magától. Márpedig a hajtók fizetését nem tudjuk emelni a bérfeszültség mián.

— Értem, értem, de talán segítene több olvasónknak az a javaslata, hogy kenjék meg a kereket, mert azok bizony nyikorognak odalent.

— Ez méltánylatos kívánság, ennek utána nézünk, és bízom benne, hogy megoldjuk, mert kenni — azt tudunk.

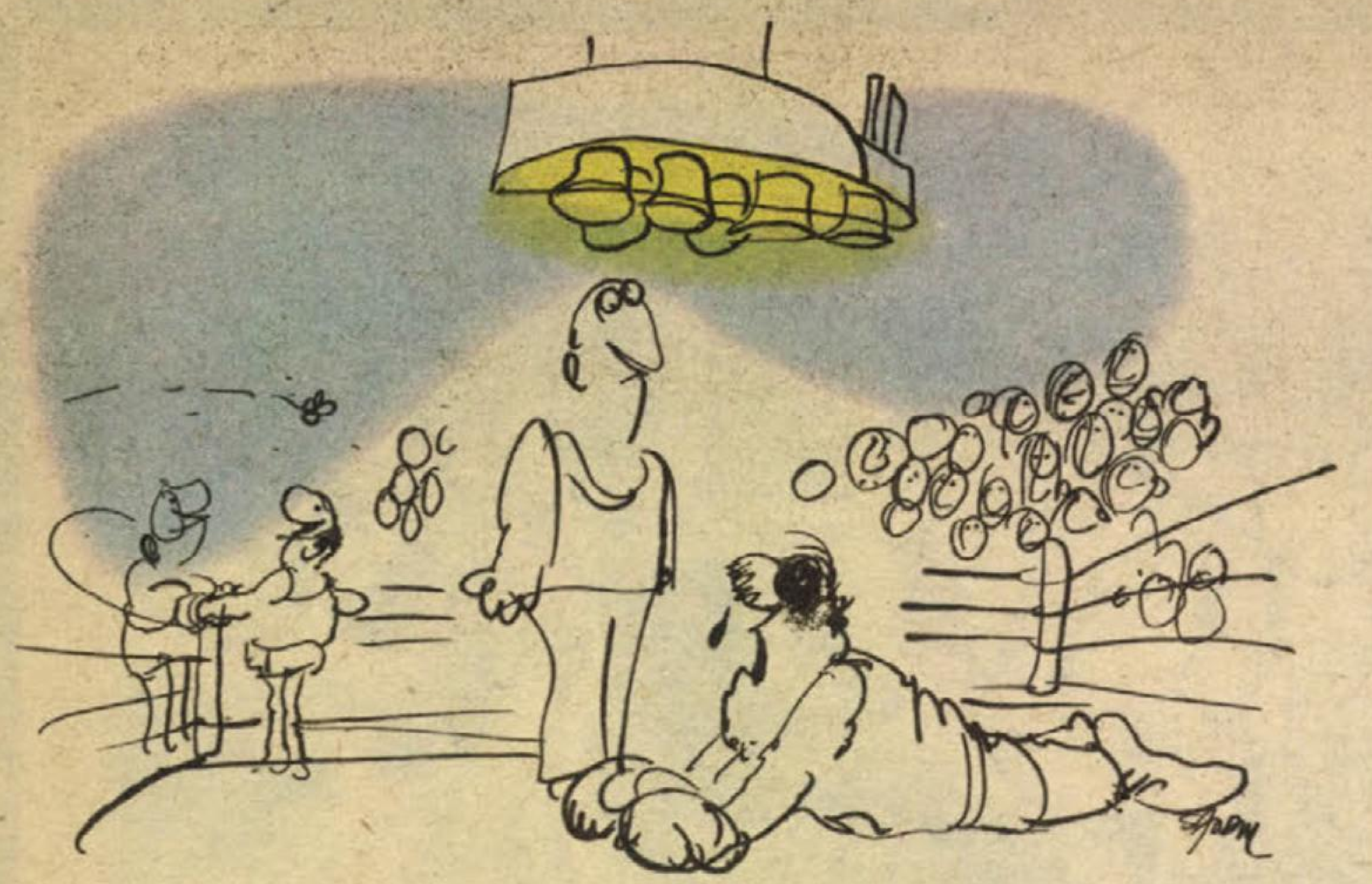
— Köszönöm, főtanácsos uram, szíves ígéretét, és végezetül szabadjon megkérdeznem, hogy várható-é, és mikorra lényeges javulás fővárosunk közlekedésében?

— Jósolni nem tudok, de bízom benne, hogy igen jelentős javulás lészen, ha sikerül engedélyt szereznünk vonalaink elektromos üzemeltetésére.

— Bocsássa meg, főtanácsos uram, az újságíró türelmetlenségét, de szabadjon érdeklődnöm, hogy a végleges megoldást lehetségesnek tartja-é egyáltalán?

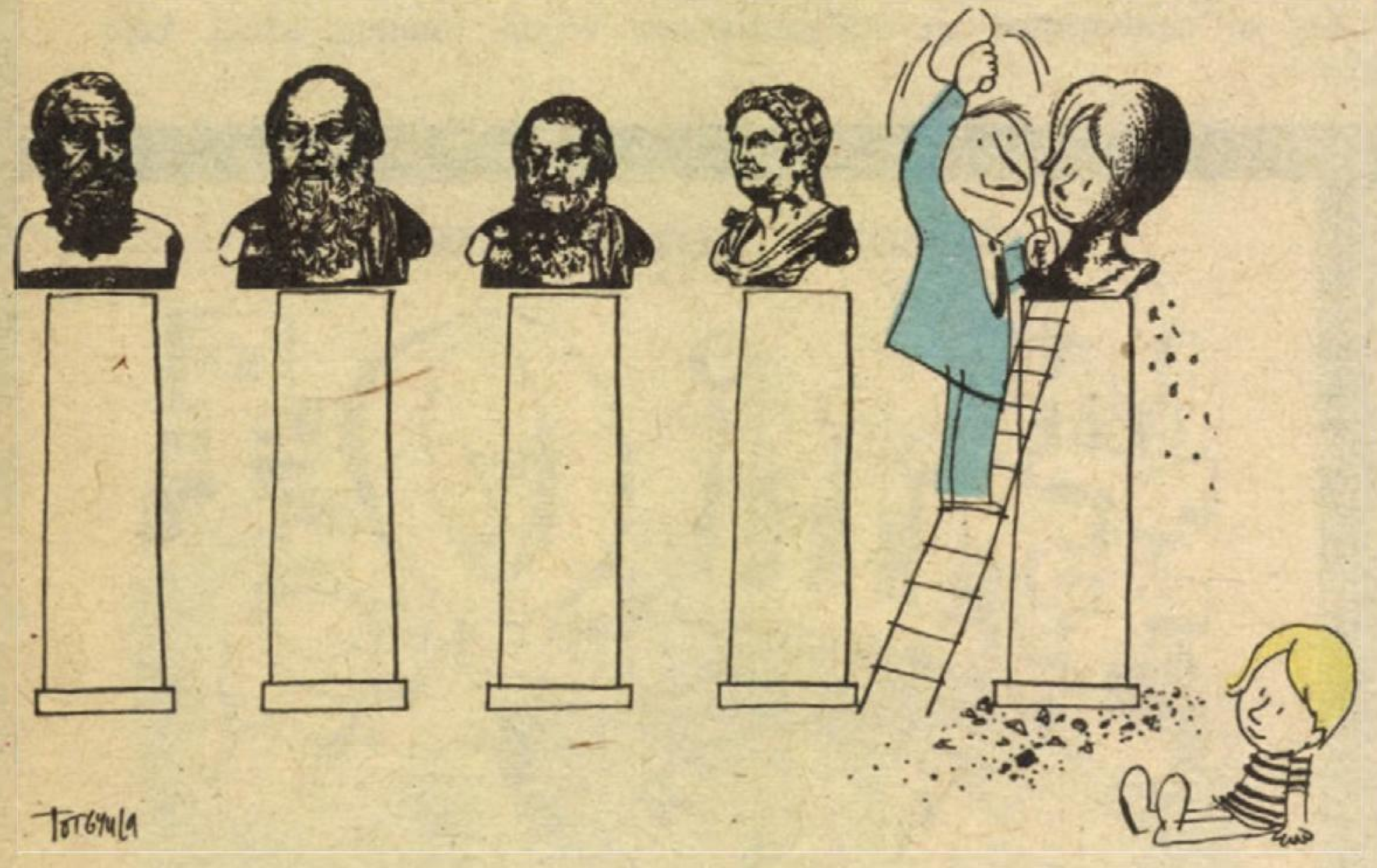
— Természetesen, lehetséges, okvetlenül, de erről szíveskedne talán Jókai Mór író urat faggatni. Ő inkább járatos a jövő század regényében.

Sólyom László

– Pajtás, eltámogatnál ahhoz a bíróhoz, aki engem lepontozott?

ELFOGULT SZÜLŐ

HÓDÍTÁS

Rövidlátó vendég

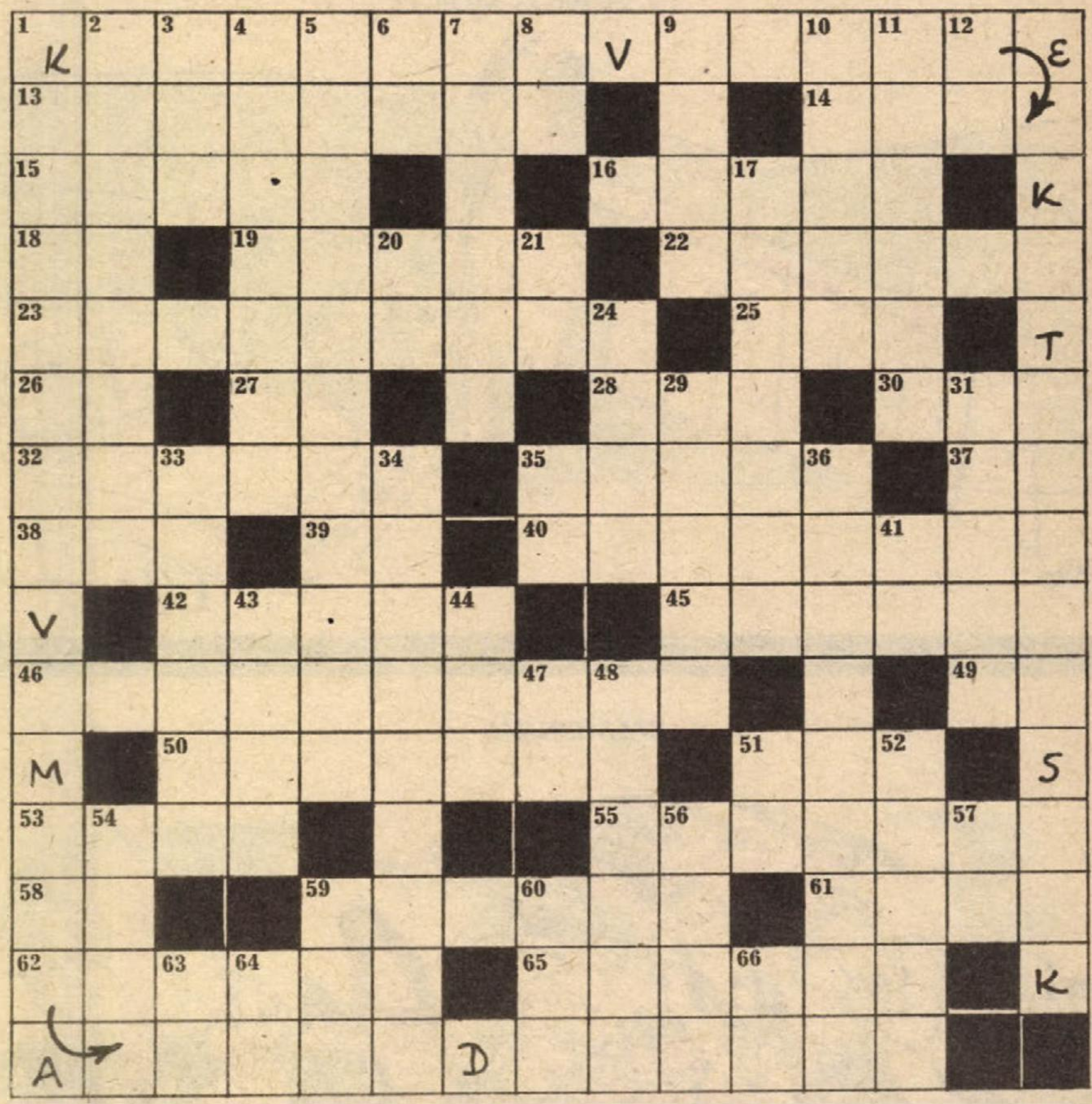
Klovács asztalához hívja a pincért és szemrehányást tesz neki: — Vízszintes 1. A pincér a tányérra pillant és így felel: — Függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 1-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES:

13. Utánzat — ismert idegen szóval
14. Forró égövi kúszónövény
15. Magot hintek a földbe
16. Az Operaház kiváló énekesnője volt (drámai szoprán, Anna)
18. Az alumínium jele
19. Hullámos hajfürt
22. Divatjamúlt hajkenőcs
23. Az emberi test egyik pontja
25. B. I. D.
26. Fordított lekvár
27. Személyes névmás
28. A szántás eszköze
30. Fordítva: több pápa neve
32. Ruhát átalakít
35. Nobel-díjas német fizikus (1874—1920)
37. Kanalazható
38. Barnásvörös színű
39. Igekötő
40. Sttenkedik, lábatlankodik
42. Női szerzetes
45. Magas építmény
46. Egy elfogyasztott gyümölcs maradványa
49. Jugoszlávia betűjele az autókon
50. Nem olyan
51. Fonetikus francia „király”
53. Szomjat olt
55. A mészáros gyakori cselekvése
58. Rövidítés számok előtt
59. A földtörténeti középkor első korszaka
61. Karcsú, szép termetű (fiatal férfi)
62. A negyedik nagy próféta (férfinév)
65. Kincs a föld méhében

FÜGGŐLEGES

2. Túlságosan édeskés, esetleg túlságosan érzelgős
3. Egy zenei műszó (ritardando) rövidítése
4. Egykor régen a magyar nép hazája
5. Fogyókúrásoknak nem ajánlható étel
6. Az aktinium vegyjele
7. A leggyengébb minőségű barnaszén
8. . . ipso
9. Vissza: bogártojás
10. Alsófokú iskola
11. A japán császár címe
12. Bácsi — népiesen
17. Fennsík az olaszországi Isonzo mellett, az I. világháborúban nagy csata színhelye
20. K. Z.
21. Európai nép
24. Élősködő rovar
29. Korsó alakú nagy agyagedény
31. Kedvező körülmény
33. Nagyhírű sakkozó a 18-ik században (Fülöp)
34. Bántóan lenéző, ócsároló
35. Azonos betűk
36. Többnyire szónoklatokban fordul elő
41. Megfedd
43. A magyar tájfestés egyik legnagyobb mestere (László, 1846—1879)
44. „Aludni” egynemű betűi
47. T. N.
48. Öblös, füles cserépedény
51. Mint a 41 függ.
52. Becsap, megtéveszt
54. Ókori nép a Balkánon
56. Mond valamit
57. Állati férőhely
59. Műveltető igeképző
60. A. K. Ü.
63. Tiltószó
64. A függ. 7 vége
66. Fegyvert használ

EGY KIS TÉVEDÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Az a piros nyakkendős lesz az első.
— Az nem a nyakkendője, az a nyelve.

100—100 forintot nyert:

Nagy Olga, 8200 Veszprém, Munkácsy u. 3/E.
Farkas Endre, 1086 Bp., Koszorú u. 25—27.
Ambrus Sándorné, 7300 Komló, Április 4. u. 27.

A nyereményeket postán küldjük el.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 77.2308/2-30 Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

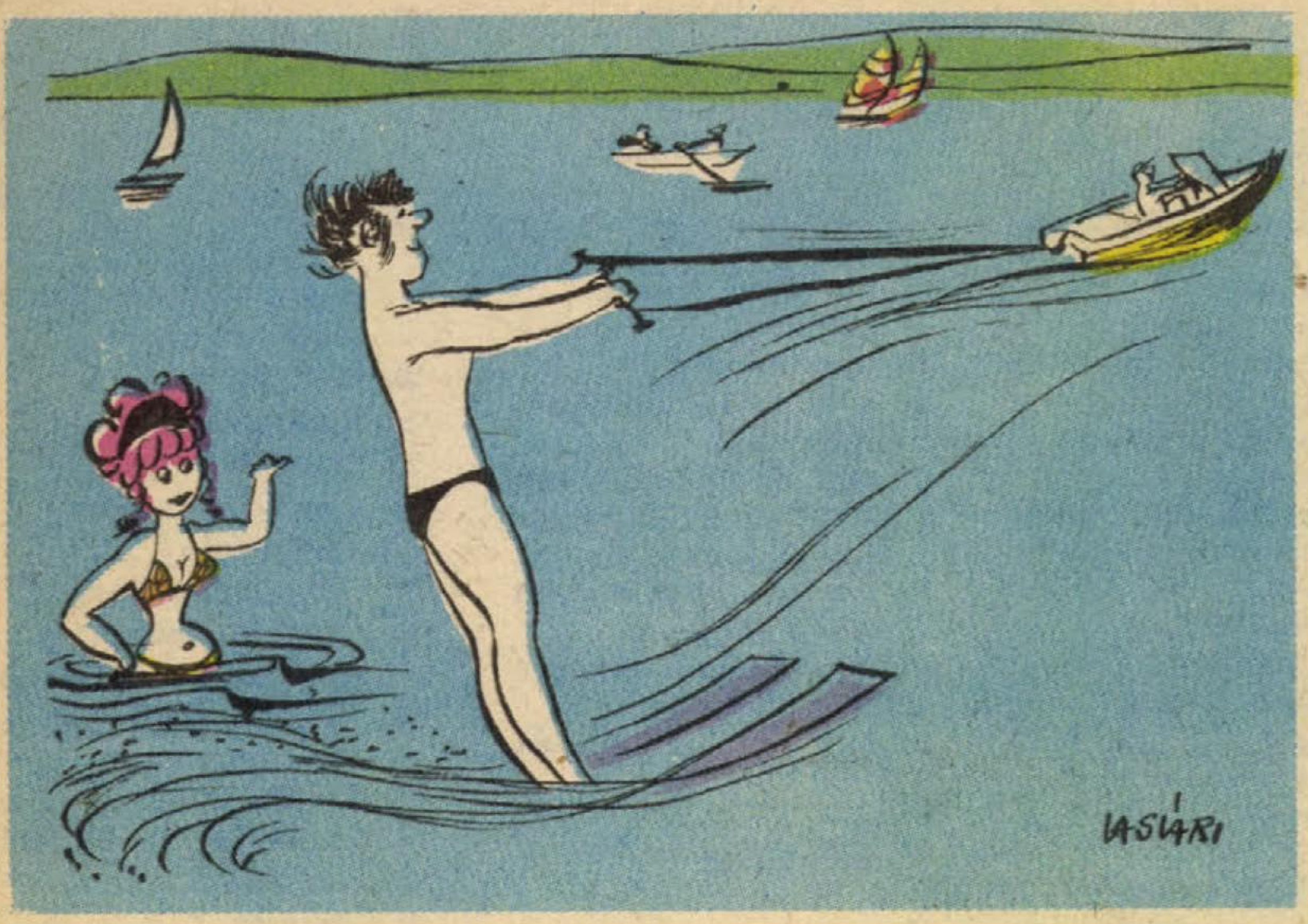
Párizsban sértődötten állít be a főnökhöz az egyik hivatalnok:

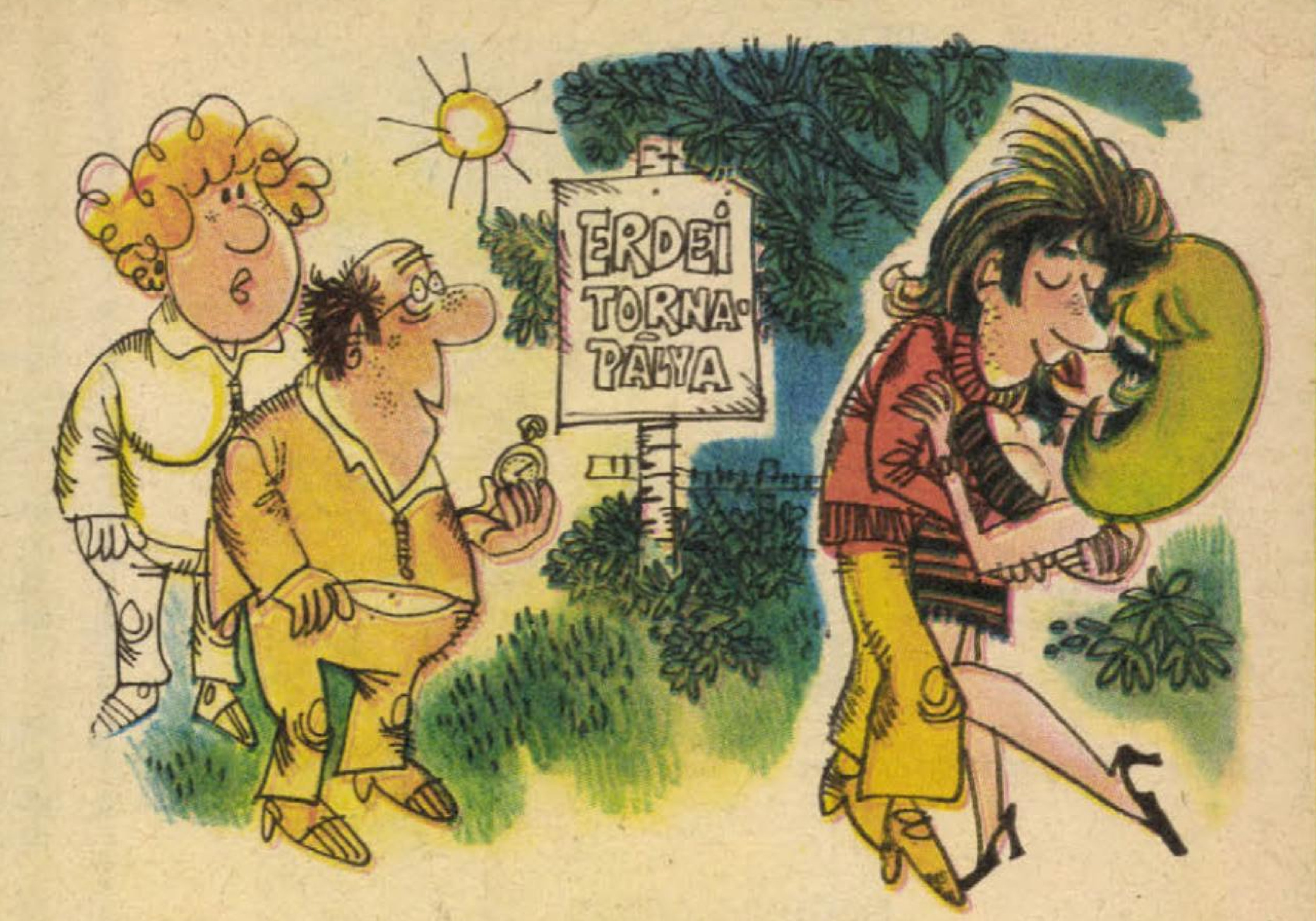
— Felmondok. Főnök úr semmi bizalmat sem tanúsít irántam.

— Én?! Hogy semmi bizalmat? Hiszen itt hagyom heverni maga előtt a páncélszekrény kulcsát, nézze.

— Ez igaz. De ez a kulcs nem pásszol . . .

VÍZISI-STOP

– Ezt a gyakorlatot az idősebbeknek vajon mennyi ideig kell csinálni?

NYÁRI DOLGOK

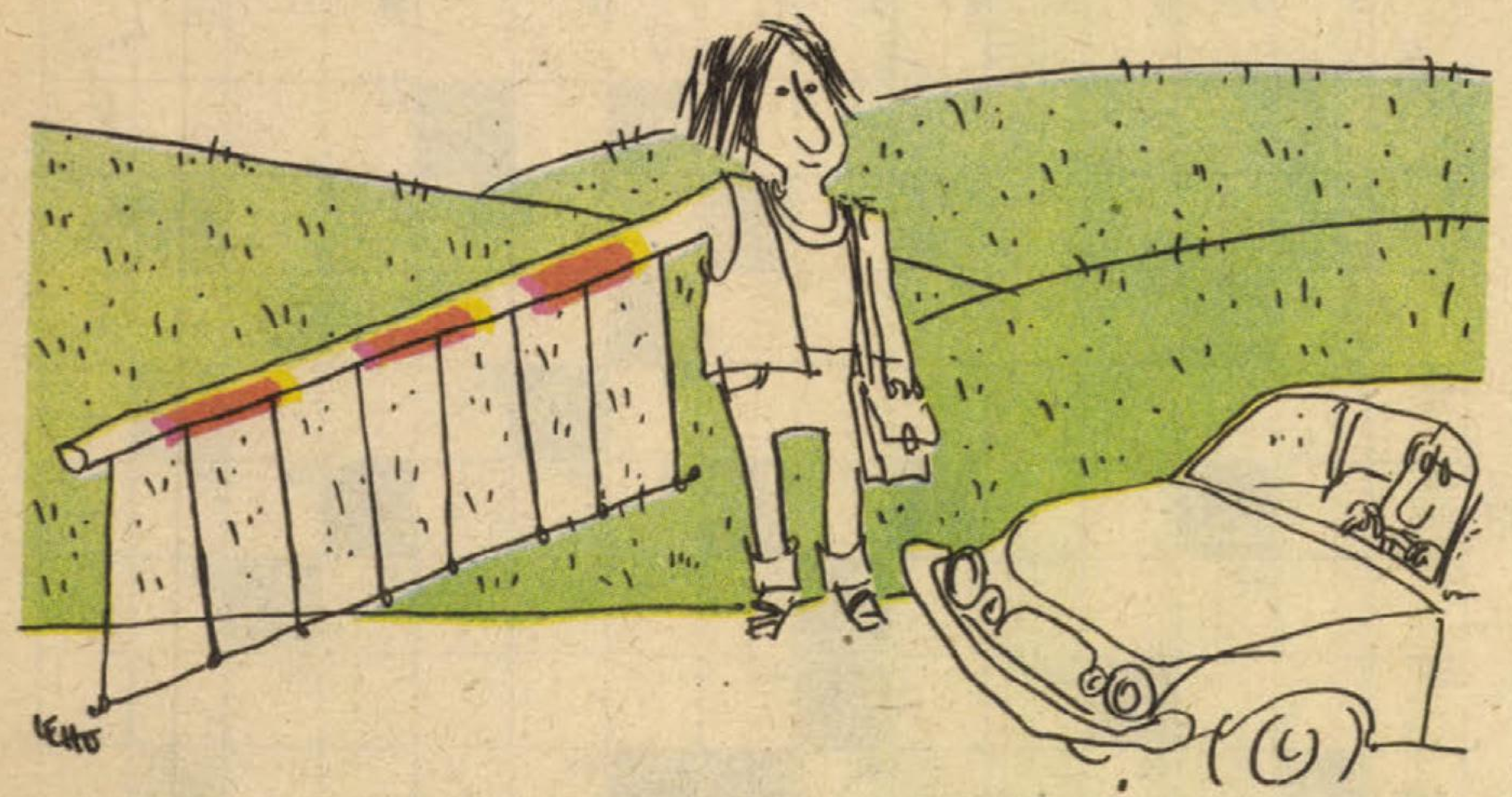
VASVÁRI • ENDRŐDI • LEHOCZKI • SZÜR-SZABÓ

SZABADTÉRI SZOBORKIÁLLÍTÁS

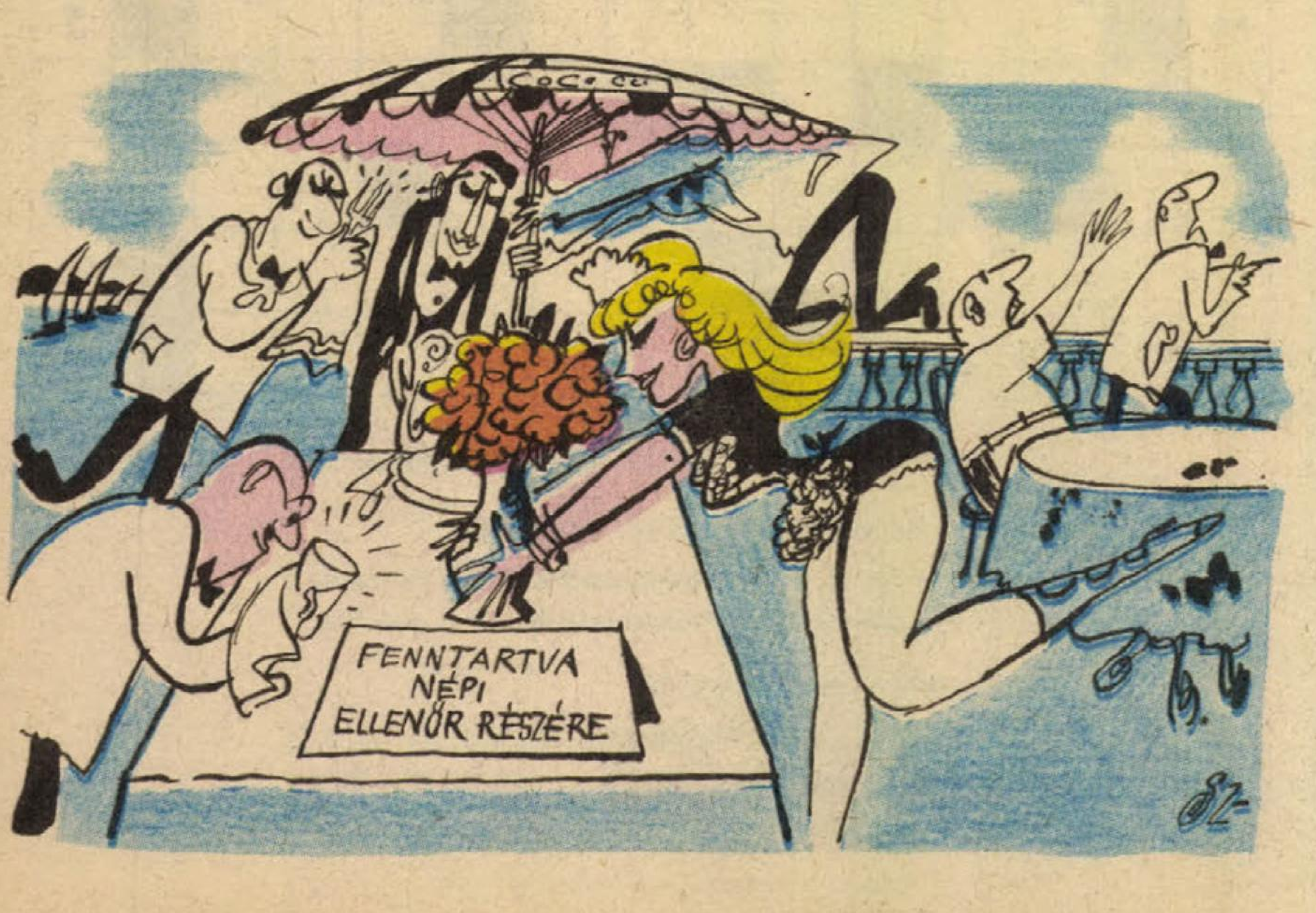

– Kénytelen voltam valami csalogatót kirakni!

ERŐSZAKOS STOPOS

A BALATONNÁL

ÖREGDIÁKOK

– Egy hónapra szeretnénk valami könnyű munkát!